

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

(ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΠΡΩΗΝ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ)

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ “BREAKING THE
SILENCE ON VIOLENCE AGAINST INDIGENOUS GIRLS,
ADOLESCENTS AND YOUNG WOMEN- A CALL TO ACTION BASED
ON AN OVERVIEW OF EXISTING EVIDENCE FROM AFRICA, ASIA
PACIFIC AND LATIN AMERICA” ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑΣ**

Ξιμιτίδου Σοφία

A. M. 14626

Επιβλέπων: Βυζάς Θεόδωρος
ΠΔ 407/80 Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Ηγουμενίτσα, Μάρτιος 2020

EXCREPT TRANSLATION OF THE REPORT “BREAKING THE SILENCE ON
VIOLENCE AGAINST INDIGENOUS GIRLS, ADOLESCENTS AND YOUNG
WOMEN- A CALL TO ACTION BASED ON AN OVERVIEW OF EXISTING
EVIDENCE FROM AFRICA, ASIA PACIFIC AND LATIN AMERICA” AND
TERMINOLOGY STUDY

Εγκρίθηκε από τριμελή εξεταστική επιτροπή

Τόπος, Ημερομηνία

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

1. Επιβλέπων καθηγητής

Όνομα Επίθετο,

2. Μέλος επιτροπής

Όνομα Επίθετο,

3. Μέλος επιτροπής

Όνομα Επίθετο,

© Ξιμιτίδου Σοφία, 2020.

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Δήλωση μη λογοκλοπής

Δηλώνω υπεύθυνα και γνωρίζοντας τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ότι η παρούσα μεταπτυχιακή εργασία είναι εξ ολοκλήρου αποτέλεσμα δικής μου ερευνητικής εργασίας, δεν αποτελεί προϊόν αντιγραφής ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους. Όλες οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν (κάθε είδους, μορφής και προέλευσης) για τη συγγραφή της περιλαμβάνονται στη βιβλιογραφία.

Ξιμιτίδου Σοφία

Υπογραφή

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου κ. Βυζά Θεόδωρο για την καθοδήγηση του, και την υπομονή που έδειξε κατά την εκπόνηση της πτυχιακής μου εργασίας. Επιπλέον θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένειά μου και τους φίλους μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία συνιστάται από την αποσπασματική μετάφραση της έκθεσης «*Breaking the Silence on Violence against Indigenous Girls, Adolescents and Young Women-A call to action based on an overview of existing evidence from Africa, Asia Pacific and Latin America*» καθώς και από το θεωρητικό πλαίσιο στο οποίο αναλύονται ερωτήματα όπως τι είναι μετάφραση, όρος, ορολογία και εξειδικευμένο κείμενο. Επιπλέον, συμπεριλαμβάνει τον ειδικό σχολιασμό στον οποίο αναφέρεται η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε κατά τη διαδικασία μετάφρασης. Έπειτα, εμπεριέχονται τα συμπεράσματα που διεξήχθησαν κατά την συγγραφή της πτυχιακής, το γλωσσάρι με τους όρους που εντοπίστηκαν στο κείμενο-πηγή, η βιβλιογραφία στην οποία καταγράφονται τα συγγράμματα που χρησιμοποιήθηκαν και τέλος το παράρτημα στο οποίο παρουσιάζεται το κείμενο-πηγή.

Λέξεις-κλειδιά: εξειδικευμένη μετάφραση, όρος, ορολογία

ABSTRACT

This current thesis is recommended by the excerpt translation of the report "Breaking the Silence on Violence against Indigenous Girls, Adolescents and Young Women - A Call to Action Based on Existing Evidence from Africa, Asia Pacific and Latin America", as well as by the theoretical framework in which are analyzed questions such as translation, term, terminology and specialized text. In addition, it includes the specific annotation to which the methodology followed during the translation process is referred. Afterwards, are included the conclusions drawn when writing the thesis, the glossary with the terms that were identified in the source text, the bibliography recording the literature that was used, and finally the annex where the source text is presented.

Keywords: specialized translation, term, terminology

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αντικείμενο της παρούσας πτυχιακής αποτελεί η αποσπασματική μετάφραση και η μελέτη ορολογίας. Το κείμενο-πηγή με τίτλο «*Breaking the Silence on Violence against Indigenous Girls, Adolescents and Young Women-A call to action based on an overview of existing evidence from Africa, Asia Pacific and Latin America*» εντοπίζεται στην ιστοσελίδα του UNFPA και έχει ως θέμα τη βία που υφίστανται τα κορίτσια, οι έφηβες και οι νεαρές γυναίκες ιθαγενών πληθυσμών.

Η εργασία απαρτίζεται από δυο μέρη. Στο πρώτο μέρος εντάσσεται το μετάφρασμα το οποίο βρίσκεται στην αρχή της εργασίας και στο δεύτερο, το θεωρητικό μέρος το οποίο περιλαμβάνει το θεωρητικό πλαίσιο και τον ειδικό σχολιασμό.

Στο δεύτερο μέρος και συγκεκριμένα στο θεωρητικό πλαίσιο αναλύονται ζητήματα όπως ο ορισμός της μετάφρασης, ο ρόλος του μεταφραστή και η διαδικασία της μετάφρασης. Επιπλέον, δίνεται ο ορισμός του όρου και της ορολογίας, του εξειδικευμένου κειμένου καθώς και η μετάφραση της ορολογίας και του εξειδικευμένου κειμένου.

Στον ειδικό σχολιασμό παρουσιάζεται η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε κατά τη διαδικασία μετάφρασης. Επιπλέον αναλύονται όροι που εντοπίστηκαν στο κείμενο-πηγή και η μεταφρασή τους στα ελληνικά.

Έπειτα, ακολουθούν τα συμπεράσματα που διεξήχθησαν κατά την συγγραφή της πτυχιακής εργασίας, το γλωσσάρι όπου παρουσιάζονται οι όροι που εντοπίστηκαν στο κείμενο-πηγή, οι οποίοι ταξινομήθηκαν σε αλφαβητική σειρά και η απόδοσή τους στα ελληνικά, καθώς και η βιβλιογραφία στην οποία καταγράφονται τα συγγράμματα και λεξικά έντυπα ή ηλεκτρονικά που χρησιμοποιήθηκαν για την εκπόνηση της πτυχιακής εργασίας. Τέλος, η εργασία ολοκληρώνεται με το παράρτημα, στο οποίο παρουσιάζεται το κείμενο-πηγή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	7
ABSTRACT	8
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	9
ΜΕΡΟΣ Ι. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΑ	12
ΜΕΡΟΣ ΙΙ. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ	44
A. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	45
1. Τι είναι μετάφραση.....	45
2. Ποιος είναι ο ρόλος του μεταφραστή.....	46
3. Ποια είναι η διαδικασία της μετάφρασης.....	48
4. Τι είναι ορολογία.....	49
5. Τι είναι όρος.....	50
6. Τι είναι εξειδικευμένο κείμενο.....	51
7. Μετάφραση εξειδικευμένου κειμένου και ορολογίας.....	52
B. ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ	54
1. Μεθοδολογία.....	55
2. Ορολογικές επιλογές.....	57
2.1 Μονολεκτικοί όροι που αποδόθηκαν μονολεκτικά.....	57
2.2 Μονολεκτικοί όροι που αποδόθηκαν διλεκτικά.....	58
2.3 Μονολεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τετραλεκτικά.....	59
2.4 Διλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν μονολεκτικά.....	59
2.5 Διλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν διλεκτικά.....	60
2.6 Διλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τριλεκτικά.....	64
2.7 Τριλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τριλεκτικά.....	65
2.8 Τριλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τετραλεκτικά.....	71
2.9 Τετραλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τετραλεκτικά.....	72

2.10 Συντομομορφές.....	74
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	76
ΓΛΩΣΣΑΡΙ.....	78
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	83
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	88

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1. Συμμετοχή των παιδιών και των εφήβων στις οικονομικές δραστηριότητες	29
---	----

ΜΕΡΟΣ Ι. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΑ

Ειδικό Μήνυμα

Η απελευθέρωση από τη βία είναι ένα θεμελιώδες δικαίωμα των παιδιών το οποίο κάθε χώρα έχει δεσμευτεί να τηρήσει. Πράγματι, η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, τα τρία Προαιρετικά Πρωτόκολλά της, και η Σύμβαση για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών, ευρέως επικυρωμένη από όλες τις χώρες σε όλες τις περιφέρειες, συνιστούν γερή κανονιστική βάση για την πρόληψη και την αντιμετώπιση όλων των μορφών βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και αγοριών. Άλλα διεθνή πρότυπα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η Σύμβαση της ΔΟΕ αριθ. 169 περί των ιθαγενών λαών και των λαών με φυλετική συγκρότηση και οι Συμβάσεις αριθ. 138 και 182 σχετικά με την παιδική εργασία, καθώς και η Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ιθαγενών πληθυσμών συμπληρώνουν αυτό το σημαντικό διεθνές πλαίσιο για την προστασία των δικαιωμάτων των αυτοχθόνων παιδιών.

Υπό την καθοδήγηση αυτών των διεθνών νομικών μέσων, το μόνιμο φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για τα ζητήματα των αυτοχθόνων και άλλοι μηχανισμοί ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένου του Ειδικού Εισηγητή για τα δικαιώματα των αυτόχθονων πληθυσμών, του Ειδικού Εισηγητή για τη βία κατά των γυναικών, τις αιτίες και τις συνέπειες του, και της δικής μου εντολής ως Ειδικό Αντιπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για τη βία κατά των παιδιών, δρούμε ως παγκόσμιοι υπερασπιστές της προστασίας των ιθαγενών παιδιών από τη βία, σε οποιαδήποτε μορφή και αν εκδηλωθεί και οπουδήποτε αυτά τα περιστατικά μπορούν να συμβούν.

Η δημιουργία ενός αυστηρού κανονιστικού πλαισίου για την προστασία των δικαιωμάτων των αυτοχθόνων παιδιών, ανοίγει δρόμους για μια πολύτιμη διεργασία εθνικής εφαρμογής για την επίτευξη σταθερής προόδου. Ωστόσο, όπως αποκαλύπτει η παρούσα μελέτη, οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα κορίτσια, οι έφηβες και οι νεαρές γυναίκες ιθαγενών πληθυσμών παραμένουν σοβαρές και διαδεδομένες. Λόγω της ανισότητας μεταξύ των φύλων και του παραδοσιακού καθεστώτος των γυναικών εντός και εκτός των αυτοχθόνων κοινοτήτων, συνεχίζουν να παραμένουν θύματα αμέλειας, σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης, εμπορίας ανθρώπων, αναγκαστικής εργασίας και ειλωτείας, άλλων πρακτικών που προσομοιάζουν με τη δουλεία και επιβλαβών πρακτικών.

Η βία οδηγεί σε ψυχικό τραύμα, χαμηλή αυτοεκτίμηση, κακή υγεία και κακές σχολικές επιδόσεις, και συχνά συνδέεται με την υψηλή συχνότητα εμφάνισης κατάθλιψης, με την κατάχρηση οινόπνευματος και ναρκωτικών, με τον αυτοτραυματισμό και την αυτοκτονία. Αυτό αποτρέπει τους νέους να αναπτυχθούν σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, να συμμετέχουν στην κοινωνία ως ισότιμα και ενεργά μέλη, και να έχουν ηγετικό ρόλο στη μετάδοση της γνώσης των προγόνων, της κουλτούρας, της ταυτότητας και της γλώσσας υπό ίσους όρους με τους άνδρες ομολογούς τους, όπως σημειώνεται σε αυτή τη μελέτη.

Αυτή η κατάσταση όμως δεν είναι αναπόφευκτη καθώς στην πραγματικότητα μπορεί να αποτραπεί αποτελεσματικά. Όπως έχω επισημάνει στις δικές μου εκθέσεις, μια θεμελιώδη συνιστώσα εθνικών προσπαθειών για την πρόληψη της βίας και για την αποτελεσματική προστασία των παιδιών, συμπεριλαμβανομένων των αυτόχθονων κοριτσιών και εφήβων, είναι η θέσπιση νομικών διατάξεων που απαγορεύει ρητά όλες τις μορφές βίας σε όλα τα πλαίσια, υποστηριζόμενη από ασφαλείς και με άξωνα το παιδί μηχανισμούς παροχής συμβουλών, αναφορών και καταγγελιών στους οποία τα παιδιά μπορούν να έχουν πρόσβαση όταν σημειωθούν περιστατικά βίας. Αναγνωρίζοντας τις ειδικές ανάγκες των αυτόχθονων κοριτσιών και τα αγοριών, οι μηχανισμοί δεν πρέπει να έχουν μόνο άξωνα το παιδί, αλλά και να είναι πολιτισμικά ευαίσθητοι έτσι ώστε να λάβουν υπόψη την εθνοτική καταγωγή και την πολιτισμική πολυμορφία, και να αποτραπεί κάθε μορφή διάκρισης και προκατάληψης. Αυτό είναι πρώτιστο μέλημα όπως τόνισε ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών στη μελέτη του για τη βία κατά των παιδιών, και είναι επίσης ένα συνεχές αίτημα το οποίο τα παιδιά ζητούν να διαβιβαστεί.

Αυτή η νέα έκθεση, «Σπάζοντας την σιωπή σχετικά με τη βία κατά των ιθαγενών κοριτσιών, των εφήβων και των νεαρών γυναικών: μια έκκληση για δράση με βάση μια επισκόπηση των υφιστάμενων στοιχείων από την Αφρική, την Ασία του Ειρηνικού και τη Λατινική Αμερική» (*“Breaking the silence on violence against indigenous girls, adolescents and young women: a call to action based on an overview of existing evidence from Africa, Asia Pacific and Latin America”*), είναι μια εμβριθή συνεισφορά στην παγκόσμια ατζέντα για την πρόληψη και την εξάλειψη της βίας κατά των αυτόχθονων κοριτσιών, εφήβων και νεαρών γυναικών. Προσφέρει πολύτιμα στοιχεία, θετικές εμπειρίες και εκτενείς συστάσεις, συμπεριλαμβανομένου ενός σύνολου

κατευθυντήριων αρχών για την επιτάχυνση της συντελούμενης προόδου και για την έμπνευση περαιτέρω συζητήσεων με σκοπό την προστασία των κοριτσιών και των γυναικών από τη βία, σε όλες τις μορφές και σε όλα τα πλαίσια, όπου αυτά τα περιστατικά μπορούν να συμβούν. Είμαι σίγουρη, ότι η έκθεση θα αποτελέσει σημείο έμπνευσης για την εδραίωση βιώσιμων επιτευγμάτων και για την οικοδόμηση ενός κόσμου όπου τα δικαιώματα των γηγενών παιδιών είναι εξασφαλισμένα αποτελεσματικά και η προστασία από τη βία αποτελεί πραγματικότητα για όλους.

Πρόλογος

Αυτή η μελέτη προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία να στηρίξουμε την εκστρατεία UNiTE για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και να παραμείνουμε πιστοί στις συστάσεις των δύο παγκόσμιων μελετών του, του 2006 σχετικά με τη βία κατά των παιδιών και τη βία κατά των γυναικών.

Αυτά τα αποτελέσματα φέρνουν έντονα στο επίκεντρο την παρεμβατική φύση της βίας και τη σχέση της με άλλες ανησυχίες που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως το δικαίωμα της προστασίας από τις διακρίσεις, το δικαίωμα της δικαιοσύνης, της παιδείας, συμπεριλαμβανομένης και της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας. Επιπλέον, αυτό τονίζει την άρρηκτη σύνδεση μεταξύ της ευπάθειας στη βία που υφίστανται τα αυτόχθονα κορίτσια, οι έφηβες και οι νεαρές γυναίκες και το ευρύτερο πλαίσιο της ιστορικής και συνεχούς περιθωριοποίησης και διακρίσεων των αυτόχθονων λαών.

Από καιρό έχει αναγνωριστεί και προσφάτως ενισχυθεί από το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο περιγράφεται αναλυτικά στην τετραετή πλήρη αναθεώρηση της πολιτικής (2012), ότι η ισότητα των φύλων είναι ένα θεμελιώδες στοιχείο για την επίτευξη μιας βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς οικονομικής ανάπτυξης, για την εξάλειψη της φτώχειας και την αειφόρο ανάπτυξη. Η προώθηση των δικαιωμάτων των κοριτσιών, των εφήβων και των νεαρών γυναικών είναι καταλυτική για την επίτευξη των στόχων αυτών.

Συναφώς, η Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών, η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων πληθυσμών δεν μπορούν να εφαρμοστούν επιτυχώς εκτός αν ενισχυθούν προσπάθειες που εγγυώνται ότι τα αυτόχθονα κορίτσια, οι έφηβες και οι νεαρές γυναίκες θα απολαύουν την πλήρη υλοποίηση των δικαιωμάτων τους και είναι απαλλαγμένες από τη βία και τη νοοτροπία της ατιμωρησίας που περιστρέφεται γύρω από αυτή. Ως πρώτο βήμα, οι περιορισμοί και οι προκλήσεις που παρουσιάζονται από την έλλειψη ολοκληρωμένων στοιχείων, διαχωρισμένων κατά ηλικία, φύλο, τοποθεσία και εθνικά κριτήρια πρέπει να αντιμετωπιστούν άμεσα ως μέσο αντιμετώπισης της αφάνειας των δυσκολιών που βιώνουν οι ομάδες αυτές.

Αναγνωρίζοντας τη σοβαρότητα και τα μοναδικά χαρακτηριστικά των πλαισίων εντός των οποίων η βία κατά των ιθαγενών κοριτσιών, εφήβων και νεαρών γυναικών λαμβάνει χώρα, αυτή η μελέτη αποσκοπεί να εξασφαλίσει στους αποδέκτες της (κυβερνήσεις, ιθαγενείς κοινότητες, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, διμερείς οργανώσεις και το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένου του ταμείου, των προγραμμάτων, των ειδικών διαδικασιών και μηχανισμών και περιφερειακών επιτροπών των Ηνωμένων Εθνών) ένα χρήσιμο εργαλείο για το σχεδιασμό βιώσιμων και κατάλληλων παρεμβάσεων για την πρόληψη και αντιμετώπιση της βίας.

Μακροπρόθεσμα, είναι κρίσιμο τα συμπεράσματα και οι συστάσεις της μελέτης αυτής να ενσωματωθούν σε συζητήσεις και πορίσματα συνεχιζόμενων παγκόσμιων διαδικασιών καθορισμού της ημερήσιας διάταξης, συμπεριλαμβανομένης της Παγκόσμιας Διάσκεψης του 2014 για τους Αυτόχθονες Λαούς, της Διεθνής Διάσκεψης για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη μετά τη διαδικασία αναθεώρησης του 2014 και το αναπτυξιακό θεματολόγιο για μετά το 2015.

I. Σκοπός και στόχοι

Αυτή η μελέτη ανταποκρίνεται στην πρόσκληση του μόνιμου φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για τα ζητήματα των αυτοχθόνων προς τις υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να συμβάλλουν στη γνώση σχετικά με τη βία κατά των αυτόχθων

κοριτσιών, εφήβων και νεαρών γυναικών (που αναφέρονται εν συντομία ως «Αυτόχθονες κοπέλες και γυναίκες»). Βασίζεται στη μελέτη του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τη βία κατά των παιδιών, στην εμπεριστατωμένη μελέτη του για κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών και στην έκθεσή του σχετικά με προόδου εφαρμογής της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού (CRC), με έμφαση

στα δικαιώματα των αυτοχθόνων παιδιών. Βασίζεται επίσης στη συνοδευτική έκθεση *Mairin Iwanka Raya*, του Διεθνούς Φόρουμ Αυτόχθονων Γυναικών για την διεξοδική μελέτη του σχετικά με τη βία κατά των γυναικών. Οι τρεις εκθέσεις του Γενικού Γραμματέα επαναβεβαιώνουν τις ανησυχίες του μόνιμου φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNPFII), για την αναγκαιότητα βελτίωσης της συλλογής δεδομένων και των πληροφοριακών συστημάτων για την ενημέρωση της πολιτικής και του προγραμματισμού, και της καταγραφής της προόδου των στόχων για την πρόληψη και την καταστολή της βίας.

Λόγω των περιορισμένων στοιχείων, η μελέτη δεν είναι πλήρης, τεκμηριωμένη ή ολοκληρωμένη. Αντιθέτως, θέλει να αποτελέσει απεικόνιση τεκμηριωμένων στοιχείων που περιστρέφονται γύρω από τρία βασικά πεδία έρευνας. Συγκεκριμένα:

- (1). Τη διεπαφή μεταξύ των ιστορικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών πλαισίων των ιθαγενών πληθυσμών, συμπεριλαμβανομένων των βασικών διαρθρωτικών αιτιών και παραγόντων κινδύνου που σχετίζονται με τις πράξεις βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών·
- (2). Τις διαφορετικές μορφές βίας που καταγράφονται εναντίον αυτών των ομάδων σε διαφορετικά πλαίσια, με ιδιαίτερη έμφαση στο οικιακό περιβάλλον, στην κοινότητα και την υγεία (συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας) στις περιφέρειες που βρίσκονται υπό μελέτη· και
- (3) Τις εν εξελίξει σε εθνικό επίπεδο πρωτοβουλίες στους τομείς της πρόληψης, προστασίας και αντιμετώπισης της βίας και τις προκλήσεις που συνδέονται με την εφαρμογή τους.

Η μελέτη αποτελεί την πρώτη απόπειρα στην προσφορά μιας ευρείας επισκόπησης των υφισταμένων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη βία κατά των αυτόχθονων κοριτσιών και γυναικών και αντικατοπτρίζει μια επείγουσα επιθυμία των αρχικών

εταίρων να συμβάλουν στην επίτευξη της εφαρμογής της Διακήρυξης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των αυτόχθονων πληθυσμών (UNDRIP), στη Διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού (CRC), στη Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW), και άλλων συναφών πράξεων νομοθετικού περιεχομένου.

II. Πεδίο εφαρμογής, μέθοδοι, πηγές, δυνατότητες και περιορισμοί

Η μελέτη εκπονήθηκε μέσω μιας συστηματικής εξέτασης βάσει εγγράφων ποσοτικών και ποιοτικών πηγών δεδομένων που κυμαίνονται μεταξύ 2003 και 2013, για να αντικατοπτρίσει την περίοδο που ένας σημαντικό αριθμός μελετών και ερευνών που ξεκίνησαν.

Εκθέσεις χωρών δημογραφικών και υγειονομικών έρευνων (DHS), ερευνών πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) και ερευνών σχετικά με την παιδική εργασία εκπονήθηκαν μέσω του διεθνούς προγράμματος της ΔΟΕ για την εξάλειψη της παιδικής εργασίας (IPEC) και τα Στατιστικά στοιχεία και το πρόγραμμα παρακολούθησης σχετικά με την Παιδική Εργασία (SIMPOC) χρησιμοποιήθηκαν για τη αξιολόγηση και συλλογή πληροφοριών σχετικά με διάφορες μορφές βίας που πλήττουν τα αυτόχθονα κορίτσια και γυναίκες. Ποιοτικές πηγές δεδομένων συμπεριλαμβανομένης της τράπεζας δεδομένων πληροφόρησης του μόνιμο φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNPFII) , της εκστρατείας UNiTE για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, των οργανώσεων των Ηνωμένων Εθνών, των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, των εκθέσεων των κρατών μελών και των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στα Όργανα Παρακολούθησης των Συνθηκών (πιο συγκεκριμένα η Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού (CRC Committee), η Επιτροπή για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW Committee) και οι τελικές παρατηρήσεις και συστάσεις τους) και της καθολικής περιοδικής εξέτασης (UPR), των ειδικών διαδικασιών και μηχανισμών των Ηνωμένων Εθνών, των εποπτικών οργάνων της ΔΟΕ και των περιφερειακών και εθνικών θεσμικών οργάνων για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Καθώς τα πορίσματα της μελέτης θα χρησιμοποιηθούν για τη διαμόρφωση πολιτικής, προγραμματισμού και υλοποίησης σε εθνικό επίπεδο, ήταν αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι το γεωγραφικό επίκεντρο αντανακλά έναν συνδυασμό χαμηλού και μέσου εισοδήματος, που σχετίζεται με τους αναπτυξιακούς στόχους των εταίρων των Ηνωμένων Εθνών που συμμετείχαν σε αυτή τη μελέτη. Αυτή η απόφαση ενισχύθηκε από μια ανασκόπηση εκθέσεων των εθνικών αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας που πραγματοποιήθηκε από το μόνιμο φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNPFII) σε χώρες της Αφρικής, της Λατινικής Αμερικής και σε περιοχές της Ασίας/του Ειρηνικού που αναδεικνύουν την ύπαρξη σημαντικών κενών όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με τα αναπτυξιακά ενδιαφέροντα και τις προτεραιότητες των αυτοχθόνων λαών.

Για μία εις βάθος μελέτη, σε συγκεκριμένες μορφές βίας οι περιφερειακές προοπτικές αντισταθμίστηκαν με τις προοπτικές των χωρών. Η επιλογή βασίστηκε στο κριτήριο της διαθεσιμότητας πληροφοριών σχετικά με μια συγκεκριμένη μορφή βίας και στα στοιχεία των εν εξελίξει πρωτοβουλιών για να αντιμετωπίσει η συγκεκριμένη μορφή βίας σε τρεις χώρες. Βάσει αυτού, η Κένυα επελέγη ως μελέτη περιπτώσεων στην περιοχή της Αφρικής δεδομένων των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τον επιπολασμό του ακρωτηριασμού/αποκοπής των γυναικείων εξωτερικών γεννητικών οργάνων (FGM/C) μεταξύ των αυτοχθόνων κοινοτήτων και των ελπιδοφόρων νομοθετικών εξελίξεων στον τομέα αυτό. Για τη Λατινική Αμερική, επιλέχθηκε η Γουατεμάλα για να ωφελήσει τη μελέτη με την ευρέως τεκμηριωμένη εμπειρία ως χώρα μετά από σύγκρουση και με τις εν εξελίξει νομοθετικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις με στόχο την αντιμετώπιση θεμάτων όπως η γυναικοκτονία και η σεξουαλική βία μεταξύ των ιθαγενών γυναικών και κοριτσιών. Τέλος, οι Φιλιππίνες αντιπροσωπεύουν την Ασία/τον Ειρηνικό σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή των κοριτσιών και των εφήβων στις ένοπλες συγκρούσεις στην κατεξοχήν αυτόχθονη περιοχή του Μιντανάο και στις συνοδευτικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής.

Η μελέτη υιοθετεί τους τυποποιημένους ορισμούς και έννοιες των Ηνωμένων Εθνών. Είναι για παράδειγμα, βασισμένη στην αντίληψη που επικρατεί στα πλαίσια της διεθνούς κοινότητας ότι κανένας επίσημος ορισμός των αυτόχθονων πληθυσμών δεν είναι απαραίτητος και υποστηρίζεται από το θεμελιώδες υποκειμενικό κριτήριο του

αυτοπροσδιορισμού και τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά των 1) κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών καταστάσεων, και 2) τη καταγωγή από πληθυσμούς οι οποίοι αρχικά κατοίκησαν τη χώρα πριν από την αποικιοκρατία.

Οδηγίες σχετικά με άτομα που αυτοπροσδιορίζονται ως ιθαγενείς, η μελέτη βασίζεται στο βιβλίο του μόνιμο φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNFPII) *State of the World's Indigenous Peoples (2009)*, στην ετήσια έκδοση της Διεθνούς Ομάδας Εργασίας για Υποθέσεις Αυτοχθόνων Πληθυσμών *The Indigenous World* και στο *World Directory of Minorities and Indigenous Peoples* της Διεθνούς Ομάδας για τα Δικαιώματα των Μειονοτήτων.

Η μελέτη συνάντησε ορισμένους περιορισμούς καθώς και ευκαιρίες: Καθώς η επιλογή των ενοτήτων της δημογραφικής και υγειονομικής έρευνας και η σύνταξη των εκθέσεων σχετικά με τα αποτελέσματα βάσει εθνότητας εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των ενδιαφερομένων κυβερνήσεων, η μελέτη δεν μπόρεσε να επωφεληθεί από τον πλούτο που ενδεχομένως παρέχουν αυτά τα δεδομένα. Επιπλέον, η έρευνα πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) και η δημογραφική και υγειονομική έρευνα (DHS) είναι σχεδιασμένες για την αξιολόγηση του επιπολασμού ορισμένων μορφών βίας (π.χ. ακρωτηριασμός/αποκοπή των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C) και ο γάμος παιδιών) και όχι άλλων (π.χ. εμπορία ανθρώπων). Επιπροσθέτως, αν και η εθνοτική ταυτότητα των ερωτηθέντων ή του αρχηγού της οικογενείας λαμβάνεται υπόψη και στις δυο έρευνες, η κατακερματισμένη φύση και τα μικρά μεγέθη των αυτοχθόνων πληθυσμών σε μερικές χώρες δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί η σημαντική δειγματοληψία.

Αντιθέτως, η σημαντική δειγματοληψία είναι εφικτή σε χώρες όπου οι αυτόχθονες πληθυσμοί είναι συγκεντρωμένοι σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές δεδομένου ότι η πλειοψηφία της δημογραφικής και υγειονομικής έρευνας (DHS) και των ερευνών πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) αποτελούνται από τη συλλογή και αναφορά δεδομένων βάσει τοποθεσίας εκτός από άλλα χαρακτηριστικά όπως το φύλο και η ηλικία. Τέτοια δημογραφικά πλεονεκτήματα ισχύουν στην περίπτωση της Βολιβίας (στο Πολυεθνικό Κράτος της), της Ινδίας, της Κένυας και των Φιλιππίνων όπου τα δεδομένα της δημογραφικής και υγειονομικής έρευνας (DHS) (2008, 2005-2006, 2008-2009 και 2008, αντίστοιχα) καταγράφουν προοδευτικά τις πληροφορίες

σχετικά με τον τόπο εγκατάστασης των αυτόχθονων πληθυσμών. Σε μικρότερο βαθμό, παρόμοιες παρατηρήσεις μπορούν επίσης να γίνουν όσον αφορά την έρευνα πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες της Λαϊκής Δημοκρατίας του Λάος (2006) και του Βιετνάμ (2011). Η ανασκόπηση κατέδειξε επίσης ότι το πρόσθετο βήμα που έλαβε η Ινδία, η Κένυα και το Βιετνάμ να καταναίμουν συγκεκριμένα κάποια αν όχι όλα, τα πορίσματα των ερευνών κατά εθνοτική καταγωγή αυξάνει την ακρίβεια στην ανάλυση της κατάστασης των αυτόχθονων λαών σε αυτές τις χώρες.

Όσον αφορά τις ποιοτικές πηγές δεδομένων, η αναθεώρηση τις χαρακτήρισε ανομοιογενείς και διασκορπισμένες, που εκτείνονται σε διάφορες κατηγορίες όπως σε εκείνες που αντιμετωπίζουν γενικά τη βία κατά των γυναικών και των παιδιών, στις οποίες υπάρχουν ορισμένες αναφορές σε αυτόχθονα κορίτσια και νεαρές γυναίκες.

III. Ουσιώδη πορίσματα

1. Εκδηλώσεις βίας παγκοσμίως

Η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών είναι μια ευρεία παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων η οποία εξακολουθεί να υφίσταται σε όλες τις χώρες του κόσμου και συμπεριλαμβάνει όλες τις κοινωνικο-οικονομικές ομάδες. Έχοντας τις ρίζες της στην ιστορική και διαρθρωτική ανισότητα της σχέσης εξουσίας μεταξύ ανδρών και γυναικών, χαρακτηρίζεται από τη χρήση και την κατάχρηση εξουσίας και ελέγχου δημοσίως αλλά και ιδιωτικώς και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα έμφυλα στερεότυπα που υποβόσκουν και διαιωνίζουν αυτή τη βία, καθώς και από άλλους παράγοντες που μπορούν να αυξήσουν την ευπάθεια των γυναικών και των κοριτσιών σε αυτό το είδος βίας.

Οι διαστάσεις της περιλαμβάνουν σωματική, σεξουαλική και ψυχολογική/συναισθηματική βία στην οικογένεια και στη κοινότητα, καθώς και τέτοιου είδους βίας που διαπράττεται ή παραβλέπεται από το κράτος. Ορισμένες μορφές και εκδηλώσεις περιλαμβάνουν την ενδοοικογενειακή βία, τον γάμο παιδιών, την καταναγκαστική εγκυμοσύνη, τα εγκλήματα τιμής, τον ακρωτηριασμό/αποκοπή των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C), τη γυναικοκτονία, τη σεξουαλική βία ή εκμετάλλευση

που ασκήθηκε ή δεν ασκήθηκε από τον σύντροφό της, τη σεξουαλική παρενόχληση, το λαθρεμπόριο και τη βία σε καταστάσεις συγκρούσεων.

Παρόλο που αξιοποιούνται προσπάθειες για την αντιμετώπιση της κατάστασης, είναι πολλά που πρέπει να γίνουν. Στην περίπτωση του ακρωτηριασμού/αποκοπής των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C), για παράδειγμα, ο επιπολασμός του/της σε 29 χώρες της Αφρικής και της Μέσης Ανατολής όπου η πρακτική αυτή συγκεντρώνεται, υπολογίζεται ότι έχει μειωθεί από το 53 τοις εκατό των γυναικών ηλικίας 45-49 ετών που έχουν υποβληθεί σε κοπή των γεννητικών οργάνων τους, σε κατά μέσο όρο 36 τοις εκατό των εφήβων και νεαρών γυναικών ηλικίας 15-19. Αλλά αυτό παραμένει ένα σημαντικό ποσοστό της νέας γενιάς που υποβάλλεται σε ακρωτηριασμό/αποκοπή των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C). Ομοίως, παρά τις σχεδόν καθολικές δεσμεύσεις για τον τερματισμό των γάμων ανηλίκων, το ένα τρίτο του συνόλου των κοριτσιών στις αναπτυσσόμενες χώρες (εξαιρουμένης της Κίνας) είναι πιθανό να έχουν παντρευτεί πριν από την ηλικία των 18 ετών, και μία στις εννιά θα έχει παντρευτεί πριν συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας της. Τα περισσότερα από αυτά τα κορίτσια είναι φτωχά, κατώτερου μορφωτικού επιπέδου, και ζουν σε αγροτικές περιοχές.

Πάνω από 67 εκατομμύρια των γυναικών ηλικίας 20-24 ετών το έτος 2010 είχαν παντρευτεί ως κορίτσια. Οι μισές στην Ασία και το ένα πέμπτο στην Αφρική. Την επόμενη δεκαετία, 14,2 εκατομμύρια κορίτσια ηλικίας μικρότερης των 18 ετών θα παντρεύονται κάθε χρόνο, και αυτό αναμένεται να αυξηθεί κατά μέσο όρο σε 15,1 εκατομμύρια κορίτσια ετησίως από το 2021 εάν συνεχιστούν οι υφιστάμενες τάσεις. Επιπλέον, κορίτσια, έφηβες και νεαρές γυναίκες κινδυνεύουν από τον ιό του HIV / AIDS όταν δεν είναι σε θέση διεκδικήσουν ασφαλείς σεξουαλικές σχέσεις, ιδιαιτέρως σε περιπτώσεις γάμων παιδιών και σεξουαλικής βίας. Παγκοσμίως, το ένα τρίτο όλων των νέων περιστατικών HIV αφορούν νέους ηλικίας 15-24, και τα έφηβα κορίτσια διατρέχουν πολύ μεγαλύτερο κίνδυνο να προσβληθούν από τον ιό HIV από τα αγόρια.

Η κρυφή και λαθραία φύση της εκδήλωσης ορισμένων μορφών θέτουν μερικά κορίτσια και έφηβες εκτός εντοπισμού και εκτός διαθέσιμων μηχανισμών προστασίας. Είκοσι επτά τοις εκατό όλων των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων που ανιχνεύεται παγκοσμίως είναι παιδιά· από αυτά τα παιδιά θύματα, τα δύο τρίτα είναι κορίτσια. Ενώ το φύλο και

η ηλικία των θυμάτων ποικίλλει ανάλογα με την περιφέρεια, ο αριθμός των κοριτσιών που διακινήθηκαν και είχαν εντοπιστεί αυξήθηκε από το 2007 έως το 2010, για το χρονικό αυτό διάστημα αντιπροσώπευαν το 15-20 τοις εκατό του συνολικού αριθμού των θυμάτων. Από τα εκτιμώμενα 15,5 εκατομμύρια παιδιά παγκοσμίως που απασχολούνται σε οικιακή εργασία –θεωρείται η μεγαλύτερη κατηγορία παιδικής εργασίας – η πλειοψηφία είναι κορίτσια τα οποία μπορούν εύκολα να απομονωθούν και δεν έχουν επαρκή προστασία ή κοινωνική στήριξη, συνεπώς τα καθιστά ευάλωτα στη σωματική και σεξουαλική επίθεση κατά την εκτέλεση εργασιών στο νοικοκυριό.

Η αποδοχή αυτών και άλλων μορφών βίας σε συνδυασμό με την έλλειψη λογοδοσίας και ατιμωρησίας, αντικατοπτρίζουν πρότυπα που εισάγουν διακρίσεις που ενισχύουν ένα κατώτερο καθεστώς που αναγνωρίζεται στα κορίτσια και γυναίκες στην κοινωνία ειδικά, όταν η πλειοψηφία των περιπτώσεων δεν καταγγέλλονται και συνεπώς παραμένουν συγκαλυμμένες και δεν έχουν εξετασθεί.

2. Το πλαίσιο των αυτόχθονων κοριτσιών, εφήβων και νεαρών γυναικών

Η βία κατά των ιθαγενών κοριτσιών και γυναικών δεν μπορεί να διαχωριστεί από τα ευρύτερα πλαίσια των διακρίσεων και του αποκλεισμού στα οποία οι αυτόχθονοι πληθυσμοί ως σύνολο συχνά εκτίθενται στην κοινωνική, οικονομική, πολιτιστική και πολιτική ζωή. Προκλήσεις- όπως η απαλλοτρίωση γης, η σύγκρουση, η ανασφάλεια, η εκτόπιση πληθυσμού, τα χαμηλά ποσοστά ληξιαρχικής πράξης γεννήσεως, η περιορισμένη πρόσβαση σε πολιτιστικά κατάλληλη εκπαίδευση και σε υγειονομικές υπηρεσίες (συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας), η έλλειψη πρόσβασης στη δικαιοσύνη και άλλες βασικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών υπηρεσιών- δημιουργούν συνθήκες που επηρεάζουν την ανάπτυξή τους, την ανθρώπινη ασφάλεια και την άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους. Τα αυτόχθονα κορίτσια και οι γυναίκες κινδυνεύουν επίσης από τη βία στις κοινότητες όπου οι ενδοκοινοτικές και οι διακοινοτικές συγκρούσεις έχουν προκληθεί, καθώς και σε εκείνες τις κοινότητες που βρίσκονται σε συμφωνία με βαθιά ριζωμένα πατριαρχικά συστήματα και πρακτικές που υποβιβάζουν τις γυναίκες και τα κορίτσια σε δευτερεύοντες ρόλους και θέσεις στην κοινωνία.

3. Οι εκδηλώσεις βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών, εφήβων και νεαρών γυναικών καταγεγραμμένες μέχρι σήμερα: Παραδείγματα από την Αφρική, την Ασία/τον Ειρηνικό και τη Λατινική Αμερική

Ενώ υπάρχει όλο και μεγαλύτερο σύνολο στοιχείων σχετικά με το μέγεθος, τη φύση και τις συνέπειες της βίας με βάση το φύλο σε παγκόσμια κλίμακα, η γνώση σχετικά με την εξάπλωσή της σε συγκεκριμένες ομάδες όπως των ιθαγενών ήταν περιορισμένη και τείνει να διαφοροποιείται σε μεγάλο βαθμό ανάλογα με το ζήτημα και τη περιοχή. Βασιζόμενη στην υπάρχουσα βιβλιογραφία, η μελέτη παρουσιάζει παραδείγματα εκδηλώσεων βίας που έχουν καταγραφεί έως σήμερα κατά των ομάδων, στις υπό μελέτη περιοχές και σε αυτόν τον βαθμό επικεντρώνεται σε τέσσερις τομείς της βίας, συγκεκριμένα: (1) ενδοοικογενειακή βία· (2) επιβλαβείς πρακτικές· (3) οικονομική εκμετάλλευση, σεξουαλική κακοποίηση και σεξουαλική εκμετάλλευση· (4) και η έμφυλη βία υπό συνθήκες ένοπλης βίας, η αστάθεια και η βία μεταξύ κοινοτήτων.

Ενδοοικογενειακή βία

Τα συμπεράσματα της δημογραφικής και υγειονομικής έρευνας (DHS) της Βολιβίας (στο Πολυεθνικό Κράτος της) (2008) και της Ινδίας (2005-2006) παραπέμπουν σε έναν συνδυασμό πορισμάτων σχετικά με συγκεκριμένες μορφές βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της σύγκρισης επιπολασμού τους με τον υπόλοιπο πληθυσμό.

Για παράδειγμα, το Πολυεθνικό Κράτος της Βολιβίας είναι μια χώρα όπου υπολογίζεται ότι το 62 τοις εκατό του πληθυσμού αποτελείται από ιθαγενείς· τα γεωγραφικά της διαμερίσματα Chuquisaca, Cochabamba, La Paz, Potosí και Oruro παρουσιάζουν τον υψηλότερο βαθμό συγκέντρωσης αυτόχθονων πληθυσμών. Τα δεδομένα αυτά καταδεικνύουν ότι το Potosí σημειώνει τον υψηλότερο επιπολασμό παντρεμένων κοριτσιών και γυναικών ηλικίας 15-49 ετών, οι οποίες καταγγέλλουν ότι έχουν πέσει θύματα σωματικής ή σεξουαλικής βίας από νυν ή πρώην σύντροφο (29 τοις εκατό) σε σύγκριση με τον εθνικό μέσο όρο ο οποίος αντιστοιχεί σε 24 τοις εκατό. Όσον αφορά την ψυχολογική βία από έναν νυν ή πρώην σύντροφο, όμως, η Chuquisaca καταγράφει τον ίδιο επιπολασμό με τον εθνικό μέσο όρο (38 τοις εκατό) και είναι χαμηλότερος από

αυτόν της Santa Cruz, ένα πιο κοσμοπολίτικο γεωγραφικό διαμέρισμα το οποίο καταγράφει ποσοστό επιπολασμού των 41 τοις εκατό.

Στην Ινδία, το ποσοστό του πληθυσμού που ανήκει στις προστατευόμενες φυλές είναι υψηλό στις βορειοανατολικά ομόσπονδα κρατίδια όπου τα νοικοκυριά που ανήκουν στις προστατευόμενες φυλές αποτελούν την πλειοψηφία στο Mizoram (95 τοις εκατό), στο Nagaland (89 τοις εκατό), στη Meghalaya (86 τοις εκατό), και στο Arunachal Pradesh (64 τοις εκατό). Η δημογραφική και υγειονομική έρευνα (DHS) της Ινδίας αποδεικνύει ότι το 47 τοις εκατό των παντρεμένων κοριτσιών και γυναικών ηλικίας 15-49 ετών που ανήκουν στις προστατευόμενες φυλές έχουν βιώσει συναισθηματική, σωματική ή σεξουαλική βία που διέπραξαν οι συζυγοί τους, σε σύγκριση με το 40 τοις εκατό του συνολικού πληθυσμού. Επιπλέον, το 16 τοις εκατό εκατό των παντρεμένων κοριτσιών και γυναικών ηλικίας 15-49 ετών που αναγνωρίζονται ως μέλη των φυλών άνευ δικαιωμάτων καταγγέλλουν ότι οι συζυγοί τους επέδειξαν τρεις ή περισσότερες «συμπεριφορές ελέγχου», σε σύγκριση με το 12 τοις εκατό του συνολικού πληθυσμού. Επιπλέον, η κυρίως ιθαγενή πολιτεία της Arunachal Pradesh έχει το υψηλότερο ποσοστό παντρεμένων κοριτσιών και γυναικών ηλικίας 15-49 ετών που έχουν βιώσει ποτέ διαφορετικές μορφές συζυγικής βίας: σωματική ή σεξουαλική βία (39 τοις εκατό) και συναισθηματική, σωματική ή σεξουαλική βία (43 τοις εκατό) και κατατάσσεται υψηλότερα από την εμπειρία των κοριτσιών και των γυναικών της ίδιας ηλικίας του συνολικού πληθυσμού - 37 τοις εκατό και 40 τοις εκατό, αντίστοιχα.

Επιβλαβείς πρακτικές

Στα συστήματα νομικού πλουραλισμού, η παράλληλη ύπαρξη και λειτουργία της εθνικής νομοθεσίας, οι εθιμικοί και θρησκευτικοί νόμοι συχνά οδηγούν σε εντάσεις και περιπλοκές στην εφαρμογή των δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών. Η κατάσταση αυτή είναι ιδιαίτερα εμφανής στις προσπάθειες εξάλειψης των επιβλαβών πρακτικών, οι οποίες συχνά εξακολουθούν να εφαρμόζονται εξαιτίας των παραδοσιακών κανόνων. Οι επιβλαβείς πρακτικές υφίστανται σε πολλές χώρες του κόσμου, κυμαίνονται από τις λιγότερο γνωστές πρακτικές όπως διατροφικά ταμπού σε περισσότερο γνωστές πρακτικές όπως ο ακρωτηριασμός/αποκοπή των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C), ο γάμος παιδιών και η επιλεκτική άμβλωση με βάση το φύλο. Στο πλαίσιο αυτής της έρευνας, οι τομείς που διαπιστώθηκαν ότι είναι οι πιο

εκτενώς τεκμηριωμένοι σε σχέση με τις ομάδες μελετών ήταν ο γάμος παιδιών και σε μικρότερο βαθμό ο ακρωτηριασμός/αποκοπή των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C), οι οποίοι συνδέονται με τη βία, και επακόλουθες άλλες συνέπειες στη αναπαραγωγική υγεία.

Η παγκόσμια εκστρατεία για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών αποδεικνύει ότι ο γάμος παιδιών, στην υπό κυριαρχία ιθαγενών, Αυτόνομη Περιφέρεια στο Μουσουλμανικό Μιντανάο (ARMM) των Φιλιππίνων σε μεγάλο βαθμό επηρεάζεται από το άρθρο 16 του ισλαμικού θρησκευτικού κώδικα διαβίωσης που ορίζει ως ελάχιστο όριο ηλικίας γάμου αρρένων και θηλέων τα 15 έτη, και επίσης αναθέτει εξουσίες στα περιφερειακά δικαστήρια της σαρία να εγκρίνει το γάμο ενός κοριτσιού που έχει μπει στην εφηβεία. Συνολικά 593 συμμετέχοντες από πέντε επαρχίες της Αυτόνομη Περιφέρεια στο Μουσουλμανικό Μιντανάο (ARMM) οι οποίοι ήταν κάτω των 18 ετών όταν παντρεύτηκαν, όταν ερωτήθηκαν από τη Nisa Ul-Haqq Fi Bangsamoro αποδείχθηκε ότι 83 τοις εκατό ήταν ηλικίας 15-17 ετών, ενώ ενώ το 17 τοις εκατό ήταν ηλικίας 9-14 ετών. Οι ηλικίες των συζύγων των ερωτηθέντων κυμαίνονταν μεταξύ 11-59 ετών, και το 57 τοις εκατό ήταν μεταξύ 17 και 21 ετών κατά τη σύναψη του γάμου.

Η Αυτόνομη Περιφέρεια στο Μουσουλμανικό Μιντανάο (ARMM) έχει επίσης τη χαμηλότερη διάμεση ηλικία κατά τον πρώτο γάμο, και τη χαμηλότερη διάμεση ηλικία κατά την πρώτη σεξουαλική επαφή (και για τις δύο τα 19 έτη) μεταξύ των γυναικών ηλικίας 25-29, σε σύγκριση με τα 22 και 21 έτη αντίστοιχα του γενικού πληθυσμού της χώρας. Άλλα δεδομένα σχετικά με την αναπαραγωγική υγεία της Αυτόνομης Περιφέρειας στο Μουσουλμανικό Μιντανάο (ARMM) περιλαμβάνουν την περιοχή που έχει:

- *Το χαμηλότερο ποσοστό κοριτσιών και γυναικών ηλικίας 15-49 ετών που έχουν προγεννητική φροντίδα από έναν έμπειρο ειδικό (47 τοις εκατό) σε σύγκριση με το 91 τοις εκατό του συνολικού πληθυσμού·*
- *Την υψηλότερη πιθανότητα των γυναικών ηλικίας 20-49 ετών που γεννούν τα μωρά τους στο σπίτι (85 τοις εκατό, σε σύγκριση με το 56 τοις εκατό του συνολικού πληθυσμού) και λιγότερο πιθανό σε μία υγειονομική εγκατάσταση (15 τοις εκατό, σε σύγκριση με το 44 τοις εκατό του συνολικού πληθυσμού)· και τη*

- Χαμηλότερη μέση διάρκεια σχολικής φοίτησης (4 έτη για τις γυναίκες και 3 έτη για τους άνδρες, σε σύγκριση με τα 7 και 6 έτη, αντίστοιχα, του συνολικού πληθυσμού) που βασίζεται στα ντε φάκτο νοικοκυριά του πληθυσμού.

Η Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού εξέφρασε την ανησυχία της σχετικά με τη συνεχιζόμενη πρακτική του παιδικού γάμου μεταξύ των ιθαγενών κοριτσιών στη Λαϊκή Δημοκρατία του Λάος. Επισήμανε ότι η έλλειψη αποτελεσματικής βάσης δεδομένων για την παρακολούθηση του Νόμου για το οικογενειακό δίκαιο του 1990 –η νομοθεσία που απαγορεύει τον παιδικό γάμο- εμποδίζει την εφαρμογή του νόμου.

Στην Κένυα, όπου ο πρόωρος γάμος και ο ακρωτηριασμός/αποκοπή των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C) είναι αλληλένδετοι, η τελευταία πρακτική παραμένει πολύ πιο διαδεδομένη μεταξύ των αυτόχθονων λαών όπως των Somali (98 τοις εκατό), των Kisii (96 τοις εκατό), και των Maasai (73 τοις εκατό) σε σχέση με άλλες ομάδες, αν και δεδομένα προηγούμενων και τρέχουσων δημογραφικών και υγειονομικών ερευνών (1998, 2003 και 2008-2009) παρουσιάζουν μια σταθερή μείωση εθνικού επιπολασμού (38 τις εκατό, 32 τοις εκατό και 27 τοις εκατό αντίστοιχα)

Οικονομική εκμετάλλευση, σεξουαλική κακοποίηση και σεξουαλική εκμετάλλευση

Η ανασκόπηση διαπιστώνει ότι οι αναφορές είναι περιορισμένες σχετικά με τα αυτόχθονα κορίτσια και τις γυναίκες στην επέκταση της έρευνας για τις διάφορες διαστάσεις της οικονομικής εκμετάλλευσης, της σεξουαλικής κακοποίησης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης, τα οποία αποτελούν θέματα ανησυχίας στις τρεις περιοχές. Στο ευρύ φάσμα της βιβλιογραφίας, η μελέτη καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ανάλυση κατά φύλο και εθνικότητα είναι σπάνιες και ειδικότερα οι αναφορές στα αυτόχθονα κορίτσια και στις έφηβες, κατανέμονται σε τομείς οι οποίοι προσελκύουν τους νέους στην ειλωτεία, στην αναγκαστική εργασία, στην οικιακή εργασία και στην εμπορία ανθρώπων, στους οποίους κινδυνεύουν επίσης να πέσουν θύματα πώλησης.

Παρά τη σταθερή συνολική μείωση της παιδικής εργασίας στη Λατινική Αμερική, παραμένει σοβαρή ανησυχία μεταξύ των αυτόχθονων πληθυσμών. Το Εθνικό Ινστιτούτο Στατιστικής της Βολιβίας και το Διεθνές Πρόγραμμα για την εξάλειψη της

παιδικής εργασίας της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO/IPEC) διαπιστώνουν ότι τα ποσοστά συμμετοχής ιθαγενών αγοριών και κοριτσιών και εφήβων σε επικίνδυνες μορφές εργασίας ήταν υψηλότερα σε σύγκριση με αυτά των μη ιθαγενών, τόσο στις αστικές όσο και στις αγροτικές περιοχές. Βάσει των στοιχείων της ηλικιακής ομάδας μεταξύ 5-17 ετών υποδηλώνεται ότι το 29 τοις εκατό των ιθαγενών αγοριών και το 24 τοις εκατό των ιθαγενών κοριτσιών και των εφήβων στις αστικές περιοχές απασχολείται σε τέτοιες μορφές απασχόλησης, σε σύγκριση με το 16 και 14 τοις εκατό των μη ιθαγενών συνομηλίκων τους, αντίστοιχα.

Στις αγροτικές περιοχές, αν και τα ποσοστά για τις ομάδες των ιθαγενών και των μη ιθαγενών έχουν αυξηθεί απότομα (82 τοις εκατό των αγοριών και 79 τοις εκατό των κοριτσιών όσον αφορά τους ιθαγενείς και 54 τοις εκατό και 46 τοις εκατό για τους μη ιθαγενείς), εκείνα για τις πρώτες παραμένουν σημαντικά υψηλότερα.

Επιπλέον, σε όλες τις περιπτώσεις, τα δεδομένα δείχνουν ότι το ποσοστό συμμετοχής των ιθαγενών κοριτσιών και εφήβων είναι σταθερά υψηλότερο από εκείνο των μη ιθαγενών αγοριών, μη ιθαγενών κοριτσιών και σε ορισμένες περιπτώσεις, υπερβαίνει των ιθαγενών αγοριών και εφήβων. (Πίνακας 1- ακολουθεί)

Στη Γουατεμάλα, εκτιμάται ότι το 65 τοις εκατό του οικιακού προσωπικού είναι αυτόχθονα κορίτσια και έφηβες που ανήκουν σε φτωχές οικογένειες, οι οποίες συχνά στέλνουν τα νεαρά θηλυκά μέλη στις πόλεις και στις μεγαλουπόλεις, όπου εργάζονται κατά μέσο όρο 14 ώρες ανά ημέρα και συχνά διατρέχουν κίνδυνο σωματικής και ψυχολογικής κακοποίησης και σεξουαλικής παρενόχλησης από τους εργοδότες τους και τα μέλη της οικογένειάς τους, μια κατάσταση που επιδεινώνεται από την έλλειψη ανάλογης αμοιβής και κοινωνική ασφάλισης.

Ανάλογες καταστάσεις επικρατούν και στη Ναμίμπια, όπου η Ομάδα Εργασίας για τους Αυτόχθονους Λαούς και οι Κοινότητες της Αφρικανικής Επιτροπής για τα δικαιώματα του ανθρώπου και των λαών ενημερώθηκαν για τη σεξουαλική κακοποίηση των αυτόχθονων κοριτσιών στο περιβάλλον της οικιακής εργασίας, για την οποία υπήρξε αστυνομική αδράνεια ακόμη και μετά την αναφορά περιστατικών. Η πρόσληψη των Σαν κοριτσιών και εφήβων για οικιακή εργασία από οικογένειες μη Σαν στη

Ναμίμπια συγκαλύπτεται ως υιοθεσία, το οποίο οδηγεί σε ορισμένες περιπτώσεις στην εμπορία ανθρώπων σε άλλες περιοχές της χώρας.

Η έμφυλη βία υπό συνθήκες ένοπλης βίας, η ανασφάλεια και οι κοινοτικές συγκρούσεις.

Ένα γενικό κλίμα ανασφάλειας που αντιμετωπίζει μια χώρα ή μια κοινότητα μπορεί να λειτουργήσει ως πιθανός παράγοντας κινδύνου βίας, όπως συνήθως αποτελεί ένδειξη κατάρρευσης του κράτους δικαίου και των συστημάτων που έχουν θεσπιστεί για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας.

Μια συνεδρίαση της ομάδας εμπειρογνομόνων του 2012 της Ειδικής Εισηγήτριας των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τη βία κατά των γυναικών, των αιτιών της και των

Πίνακας 1: Συμμετοχή των παιδιών και των εφήβων στις οικονομικές δραστηριότητες (%)

Περιοχή/Ηλικία Ομάδας	Αγόρια			Κορίτσια			Σε εθνικό επίπεδο
	Μη- ιθαγενείς	Ιθαγενείς	Σύνολο	Μη- ιθαγενείς	Ιθαγενείς	Σύνολο	
Βολιβία							28
Πόλεις	16	29	18	14	24	16	17
Ηλικίες 5-13	10	20	12	9	17	11	11
5-8	4	11	5	4	9	5	5
9-11	13	16	14	11	20	13	13
12-13	20	40	23	19	21	20	21
Ηλικίες 14-17	32	41	34	25	35	28	31
14-15	27	33	28	23	37	27	28
16-17	37	47	40	28	33	29	34
Επαρχίες	54	82	67	46	79	62	65
Ηλικίες 5-13	46	78	61	42	75	58	60
5-8	30	64	44	30	63	44	44
9-11	61	86	74	55	81	68	71

12-13	70	88	80	50	86	75	76
Ηλικίες 14-17	74	93	83	59	90	70	79
14-15	81	96	89	58	85	71	80
16-17	69	89	78	60	94	79	79

συνεπειών της, διαπίστωσε ότι οι δολοφονίες λόγω φύλου ή οι γυναικοκτονίες που προκύπτουν από τα πλαίσια ανασφάλειας στη Λατινική Αμερική ήταν ιδιαίτερα κρίσιμα για τις αυτόχθονες γυναίκες και τα κορίτσια. Οι αυτόχθονες γυναίκες και τα κορίτσια υπήρξαν θύματα έμφυλης βίας σε συγκρούσεις όπως αυτές της Κολομβίας, της Γουατεμάλας, του Μεξικό, της Νικαράγουα και του Περού. Η Εισηγήτρια για τα δικαιώματα των γυναικών της Διαμερικανικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων επισημαίνει ότι η κατάσταση των αυτόχθονων γυναικών και των κοριτσιών είναι ιδιαίτερα κρίσιμη στο πλαίσιο των ένοπλων συγκρούσεων δεδομένου ότι ήδη υπόκεινται σε πολλαπλές μορφές διακρίσεων λόγω φυλής, ηλικίας, εθνοτικής καταγωγής και φύλου στην οικογένεια, την κοινωνία και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Κατά τη διάρκεια επίσκεψης στην Κολομβία, ο Εισηγητής δέχθηκε καταγγελίες σχετικά με τη χρήση των αυτόχθονων γυναικών και κοριτσιών ως «λάφυρα του πολέμου» από ένοπλες δυνάμεις και επαληθεύτηκε ότι συχνά υπήρξαν θύματα σεξουαλικής βίας των ομάδων αυτών. Έλαβε επίσης αναφορές ότι ένοπλες ομάδες που καταλαμβάνουν γαίες των αυτοχθόνων «είχαν απαγάγει αυτόχθονες γυναίκες, τις χρησιμοποίησαν συλλογικά για σεξουαλικούς σκοπούς και τις εγκατέλειψαν ατιμωρητί,» ενώ νεαρά κορίτσια αναγκάστηκαν επίσης να εκτελέσουν οικιακά καθήκοντα.

Πρωτίστως λόγω της απαλλοτρίωσης των εδαφών από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς – και η συνεχής αντίσταση από τις αυτόχθονες κοινότητες- την τελευταία δεκαετία, πολλές χώρες στην περιοχή της Ασίας και του Ειρηνικού όπως τα Φίτζι, η Ινδία, το Μυανμάρ, το Νεπάλ, οι Φιλιππίνες, η Ταϊλάνδη και το Ανατολικό Τιμόρ, γνώρισαν αυξημένες ένοπλες συγκρούσεις, πολιτική αστάθεια και στρατιωτικοποίηση, τα οποία δημιούργησαν ένα ανασφαλές περιβάλλον για τις αυτόχθονες γυναίκες και τα κορίτσια στο σύνολο. Η Ειδική Εισηγήτρια των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των

Αυτοχθόνων Πληθυσμών τεκμηριώνει συγκεκριμένα στοιχεία που αφορούν πολλές περιπτώσεις ομαδικού βιασμού, σεξουαλικής δουλείας και δολοφονίας γυναικών και κοριτσιών που ανήκουν σε κάποιες φυλές, από τα μέρη που εμπλέκονται στις συγκρούσεις σε ορισμένες χώρες και ανησυχούσε ότι αυτές οι πράξεις δεν έχουν ερευνηθεί και διωχθεί.

Καταστάσεις διακοινοτικών και ενδοκοινοτικών συγκρούσεων που αφορούν αυτόχθονες κοινότητες στην Αφρική φαίνονται πολύ πιο τεκμηριωμένες σε αντίθεση με άλλες μορφές συγκρούσεων. Τέτοιες συγκρούσεις αποτελούσαν συνηθές φαινόμενο μεταξύ των Pokot, Turkana, Marakwet and Samburu της Κένυας για ζητήματα όπως η μείωση των υδάτινων πόρων για τη βόσκηση των ζώων και η επιδείνωση των κλιματικών συνθηκών, που είχαν ως αποτέλεσμα την ανταγωνιστική προσπάθεια στη γη. Διασυνοριακές συγκρούσεις έχουν επίσης ξεσπάσει μεταξύ των κτηνοτροφικών κοινοτήτων που βρίσκονται κατά μήκος των χερσαίων συνόρων που ενώνουν την Κένυα (Turkana and Pokot), το Νότιο Σουδάν (Topsa) και την Ουγκάντα (Karimojong). Μια άλλη πηγή επισημαίνει τις μακροχρόνιες και διαδομένες μεταξύ φατριών και διεθνотικές συγκρούσεις μεταξύ των φατριών Gurgura και Issa που βρίσκονται στο Eger περιοχή στην Σομαλία περιφέρεια της Αιθιοπίας, για τους ίδιους προαναφερθέντες λόγους και έχοντας ως αποτέλεσμα τις ίδιες συνέπειες για τις γυναίκες και τα κορίτσια.

Παρόμοια συνθήκες και καταστάσεις έχουν προκύψει μεταξύ των Tuareg, Bororo, Wodaabe και των Toubou κτηνοτρόφων του Νίγηρα· των Basarwa της Μποτσουάνα· των Bagyéli του Καμερούν· των Twa του Μπουρούντι, της Ρουάντα και της Ουγκάντα· και των Twa, Bongo και Mbendjele της Δημοκρατίας του Κονγκό. Έχοντας προηγουμένως αντιμετωπιστεί μέσω παραδοσιακών μηχανισμών διαμάχης, τέτοιες συγκρούσεις έχουν λάβει μοιραίες διαστάσεις για τους άνδρες, τις γυναίκες και τα παιδιά, ιδιαίτερα στο πλαίσιο της αύξησης των ευπρόσιτων φορητών όπλων, των όπλων μεγάλης ισχύος και άλλων διαφόρων όπλων εφόδου σε ορισμένες περιοχές.

4. Ποια είναι τα κενά στη γνώση;

Κρίσιμα κενά στην έρευνα στην παρούσα μελέτη ενδεχομένως να συντέλεσαν στη διαμόρφωση ενός μελλοντικού θεματολογίου έρευνας. Η μελέτη προκαλεί μια πιο ενδελεχή εκτίμηση για δύο σημαντικούς τομείς, συγκεκριμένα: 1) τον πλήρη βαθμό

στον οποίο επηρεάζονται οι αυτόχθονες γυναίκες και τα κορίτσια από τις διάφορες μορφές βίας που εντοπίστηκαν σε αυτήν την έρευνα (δηλαδή η ενδοοικογενειακή βία, οι επιβλαβείς πρακτικές, η οικονομική εκμετάλλευση, η σεξουαλική κακοποίηση και η σεξουαλική εκμετάλλευση, και η έμφυλη βία υπό συνθήκες ένοπλης βίας, η ανασφάλεια και οι κοινοτικές συγκρούσεις) και άλλες τεκμηριώνονται στις μελέτες του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τη βία κατά των γυναικών και τη βία κατά των παιδιών. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις διάφορες μορφές διασταυρούμενων ανισοτήτων που αντικατοπτρίζονται στις εμπειρίες των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών με αναπηρίες και εκείνων που βρίσκονται σε αγροτικές περιοχές. Η έρευνα θα πρέπει να διεξάγεται υπό το πρίσμα διαφορετικών πλαισίων (π.χ. εγχώριων θεσμών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, υπηρεσιών απασχόλησης, ιδρυμάτων πρόνοιας και σωφρονισμού, και την κοινότητα γενικότερα)· και 2) τις αποτελεσματικές στρατηγικές για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της τεκμηρίωσης των διδαγμάτων και της αξιολόγησης του αντικτύπου των υφιστάμενων νομικών, πολιτικών και θεσμικών μεταρρυθμίσεων. Ένα θεματολόγιο έρευνας πρέπει επιπλέον να λάβει υπόψη τα κενά στα δεδομένα κατά περιφέρεια που έχουν εντοπιστεί. Για παράδειγμα, υπάρχει έλλειψη στα δεδομένα σχετικά με την κατάσταση των ιθαγενών κοινοτήτων στην Αφρική, τονίζοντας την ανάγκη της τεχνικής βοήθειας για την αντιμετώπιση της έλλειψης δεδομένων στην περιοχή αυτή.

5. Οι συνεχείς εθνικές παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση της βίας κατά των αυτόχθονων κοριτσιών και των νεαρών γυναικών και οι προκλήσεις κατά την εφαρμογή τους

Η μελέτη παρουσιάζει μια επισκόπηση της συνεχιζόμενης πρόληψης, προστασίας και των προσπαθειών για την αντιμετώπιση της βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών. Συγκαταλέγουν επιλεγμένες συνταγματικές, νομοθετικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις, με σκοπό την ενίσχυση της προστασίας του περιβάλλοντος των αυτόχθονων κοριτσιών και των γυναικών, καθώς και προσπάθειες για την πρόληψη και την αντιμετώπιση αυτών των μορφών βίας. Ενώ ορισμένες από αυτές τις προσπάθειες φαίνονται πολλά υποσχόμενες, κενά τα οποία φερ' ειπείν σχετίζονται με τις περιορισμένες ικανότητες των εκτελεστικών φορέων να εκπληρώσουν τις αποστολές τους εξακολουθούν να υπάρχουν. Συγκεκριμένα, είχε σημειωθεί περιορισμένη επιτυχία

στην αντιμετώπιση των εμποδίων που συνδέονται με παράγοντες όπως οι γλωσσικοί φραγμοί, η μη τήρηση του απορρήτου σε διαδικασίες καταγγελίας περιστατικών κακοποίησης, η απομακρυσμένη γεωγραφική θέση των αυτοχθόνων εδαφών, οι πατριαρχικές και δυσμενείς συμπεριφορές των φορέων παροχής υπηρεσιών, της αστυνομίας και των δικαστικών υπαλλήλων, η νοοτροπία της ατιμωρησίας και η περιορισμένη ευαισθητοποίηση σχετικά με τα δικαιώματα των ιθαγενών πληθυσμών γενικά και των γυναικών και των κοριτσιών ειδικότερα. Η μελέτη διαπιστώνει ότι οι παρεμβάσεις που απαιτούνται για την αντιμετώπιση της βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών δεν μπορούν να διαχωριστούν από τις ευρύτερες όσον αφορά τις γυναίκες και τα κορίτσια γενικά, και ότι απαιτούνται προσπάθειες για να διασφαλιστεί ότι τα συμφέροντα και τα δικαιώματα των αυτόχθονων κοριτσιών και των γυναικών λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή τέτοιων ευρύτερων στρατηγικών πρόληψης και αντιμετώπισης της βίας.

6. Προτεινόμενες δράσεις για περαιτέρω πρόοδο

Η μελέτη καταλήγει σε ένα σύνολο 6 αρχών και 10 συστάσεων που συμπληρώνουν και ενισχύουν εκείνες των εθνικών, περιφερειακών και παγκόσμιων συστημάτων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, του μόνιμου φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για τα ζητήματα των αυτοχθόνων λαών και της Πεντηκοστής έβδομης Συνόδου της Επιτροπής για το καθεστώς των γυναικών του 2013, που πραγματοποιήθηκε με θέμα «Εξάλειψη και πρόληψη όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών».

Οι προτεινόμενες συστάσεις της μελέτης αυτής θα πρέπει να προσαρμοστούν ώστε να ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένα εθνικά και περιφερειακά πλαίσια. Ζητούν (1) την ενδυνάμωση των προσπαθειών συλλογής και ανάλυσης δεδομένων για την αντιμετώπιση της «στατιστικής σιωπής» γύρω από τη βία κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών, με την εξασφάλιση της πλήρους ανάλυσης και αναφοράς των δεδομένων από τις εθνικές έρευνες νοικοκυριών όπως η δημογραφική και υγειονομική έρευνα (DHS), οι έρευνες πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) και οι έρευνες για την παιδική εργασία (CLS) ανά εθνικότητα. Ένα θεματολόγιο έρευνας πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις σημαντικές ελλείψεις στα δεδομένα που αφορούν συγκεκριμένα θέματα ανά περιφέρεια και ιδιαίτερα τις υπερβολικά περιορισμένες πληροφορίες σχετικά με τα αυτόχθονα κορίτσια και τις γυναίκες στην περιοχή της Αφρικής· (2) την

αντιμετώπιση των διαρθρωτικών, υποκείμενων παραγόντων και των παραγόντων κινδύνου που οδηγούν στη βία κατά των ομάδων αυτών. Οι παράγοντες αυτοί περιλαμβάνουν τη φτώχεια, τον αποκλεισμό και την περιορισμένη πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες όπως η εκπαίδευση, η υγεία (συμπεριλαμβανομένης της αναπαραγωγικής υγείας), οι υπηρεσίες δικαιοσύνης, οι υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας, η ληξιαρχική καταχώριση των γεννήσεων, η εξάλειψη των *de facto* ή *de jure* διακρίσεων και οι δυσμενείς διακρίσεις εις βάρος των αυτόχθονων πληθυσμών εν γένει, οι πατριαρχικές, στερεοτυπικές αντιλήψεις του υποδεέστερου καθεστώτος των αυτόχθονων κοριτσιών και των γυναικών τόσο σε αυτόχθονες όσο και σε μη αυτόχθονες τοποθεσίες, και τα κενά που παρουσιάζονται στους εθιμικούς θρησκευτικούς και απλούς τυπικούς νόμους που σχετίζονται το ελάχιστο όριο ηλικίας σύναψης γάμου· (3) την καταπολέμηση της ατιμωρησίας και της έλλειψης έννομης προστασίας και επιβολής μέσω της ενίσχυσης των νόμων, και της προώθησης των αξιών και των πρακτικών των αυτόχθονων κοινοτήτων οι οποίοι λειτουργούν ως θετικοί προστατευτικοί παράγοντες κατά της βίας· (4) τη βελτίωση των υπηρεσιών κοινωνικής ευημερίας και των μηχανισμών καταγγελιών και υποβολής εκθέσεων όπως οι τηλεφωνικές γραμμές άμεσης βοήθειας, εξασφαλίζοντας ότι είναι προσβάσιμες, κατάλληλα χρηματοδοτούμενες, για κάθε φύλο ηλικιακά και πολιτισμικά προσαρμοσμένες· (5) την αύξηση της κατανομής των πόρων, των δυνατοτήτων και του συντονισμού στην εφαρμογή πολιτικής μεταξύ των οργανισμών που είναι αρμόδιοι για την προώθηση και την προστασία των δικαιωμάτων των αυτόχθονων κοριτσιών και των γυναικών· και (6) να δημοσιοποιηθούν τα πορίσματα της μελέτης και να ενσωματωθούν στις εν εξελίξει παγκόσμιες διαδικασίες όπως η Παγκόσμια Διάσκεψη για τους Αυτόχθονους Λαούς του 2014, η Διεθνής Διάσκεψη για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη μετά τη διαδικασία αναθεώρησης του 2014 και το αναπτυξιακό θεματολόγιο για μετά το 2015.

1.1 Εισαγωγή

Η Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων πληθυσμών (UNDRIP) που υιοθετήθηκε το 2007 αποτέλεσε ορόσημο στην ιστορία των αυτόχθονων πληθυσμών. Ζήτησε να αναληφθούν δράσεις για την αντιμετώπιση κοινών εμπειριών διακρίσεων και αποκλεισμού που βιώνουν περίπου 370 εκατομμύρια αυτόχθονες σε 90 χώρες.

Για το σκοπό αυτό, το μόνιμο φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών για τα ζητήματα των αυτοχθόνων (UNPFII) διοργάνωσε την ετήσια συνεδρίαση της διεθνούς ομάδας εμπειρογνομόνων το 2012 με θέμα «Καταπολέμηση της βίας κατά των ιθαγενών γυναικών και των κοριτσιών: Άρθρο 22 της Διακήρυξης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Αυτοχθόνων Λαών.» Η συνεδρίαση επιδίωκε να αντιμετωπίσει το έλλειμμα ποσοτικών και ποιοτικών πληροφοριών σχετικά με τη φύση, τα αίτια και την έκταση της βίας κατά των αυτόχθονων γυναικών και κοριτσιών καθώς και τις επιπτώσεις της στην πλήρη υλοποίηση των δικαιωμάτων τους.

Για τη στήριξη της προσπάθειας αυτής, και κατόπιν μιας συστάσεως του Φόρουμ κατά την Πέμπτη Σύνοδο του 2006 (Πλαίσιο 1.1), το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά (UNICEF), η Μονάδα των Ηνωμένων Εθνών για την ισότητα των φύλων και τη χειραφέτηση των γυναικών (UN Women), το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τον πληθυσμό (UNFPA), η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ILO) και το Γραφείο του Ειδικού Αντιπροσώπου του Γενικού Γραμματέα για τη βία κατά των παιδιών συμφώνησαν να στηρίξουν μια βιβλιογραφική ανασκόπηση των υφιστάμενων πληροφοριών σχετικά με τη βία κατά των ιθαγενών κοριτσιών, των εφήβων και των νεαρών γυναικών (που αναφέρθηκαν εν συντομία ως «αυτόχθονα κορίτσια και γυναίκες») ως βάση μιας μελλοντικής εμπεριστατωμένης έρευνας.

Πλαίσιο: 1.1

Σύσταση της Πέμπτης Συνόδου του μόνιμου φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNPFII) στις υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών

"Το Μόνιμο Φόρουμ συνιστά στις αρμόδιες οργανώσεις συμπεριλαμβανομένου του Ταμείου Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών για τις Γυναίκες (UNIFEM), και του Ταμείου των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά (UNICEF), καθώς και τα κράτη, να αναλάβουν άμεση δράση για την επισκόπηση και εποπτεία της κατάστασης των αυτόχθονων γυναικών και την υποβολή αναλυτικών εκθέσεων σχετικά με τη βία κατά των αυτόχθονων γυναικών και κοριτσιών, ιδίως αυτών που αφορούν τη σεξουαλική βία και τη βία στο πλαίσιο των ένοπλων συγκρούσεων. Οι αυτόχθονες γυναίκες πρέπει να συμμετέχουν πλήρως στη διαδικασία αυτή.

Πηγή: Έκθεση της Πέμπτης Συνόδου (15-26 Μαΐου 2006)

Εστιάζοντας σε αυτές τις ομάδες, η μελέτη αποτελεί σημαντική συμβολή στην υφιστάμενη κατάσταση γνώσεων σχετικά με τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών στο σύνολό της. Προσφέρει επιπλέον μια κατάλληλη χρονικά ευκαιρία για να ενημερώσει σχετικά με τη διαρκή εξέλιξη και σχετικά με τον προσδιορισμό του προγράμματος δράσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως η Παγκόσμια Διάσκεψη για τους αυτόχθονες πληθυσμούς του 2014, η Διεθνής Διάσκεψη για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη μετά τη διαδικασία επανεξέτασης του 2014 και το Αναπτυξιακό Θεματολόγιο για μετά το 2015, τα οποία θέτουν τα ζητήματα της ανισότητας, των διακρίσεων και του αποκλεισμού ως κεντρικό στόχο τους.

1.2 Ερευνητικοί στόχοι

Η μελέτη αυτή αποτελεί την πρώτη απόπειρα παγίωσης αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη βία κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών. Αυτό αντικατοπτρίζει μια έντονη επιθυμία των συνεργαζόμενων οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών να συμβάλουν στην ταχύτερη εφαρμογή της Διακήρυξης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων πληθυσμών (UNDRIP), της Διεθνούς Σύμβασης για

τα Δικαιώματα του Παιδιού (CRC), της Σύμβασης για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW) και άλλων σχετικών μηχανισμών.

Συμπληρώνει τις ευρύτερες πρωτοβουλίες του μόνιμο φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNFPII) και σχετικών οργανισμών σε θέματα που αφορούν τους αυτόχθονες πληθυσμούς. Βασίζεται επίσης στη μελέτη του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τη βία κατά των παιδιών, στην εμπειριστατωμένη μελέτη του σχετικά με όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών και τις διαδικασίες παρακολούθησης των μελετών (ειδικά όπως διεξήχθησαν από τον Ειδικό Αντιπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα για τη βία κατά των παιδιών και η Πεντηκοστή πρώτη και η Πεντηκοστή έβδομη Σύνοδος για τη θέση των γυναικών) καθώς και στην έκθεση του που αφορά τη Διεθνή Σύμβαση για το καθεστώς των δικαιωμάτων του παιδιού, το οποίο επικεντρώνεται στα δικαιώματα των αυτόχθονων παιδιών. Ενημερώνεται περαιτέρω από τη *Mairin Iwanka Raya* του Διεθνούς Φόρουμ Αυτόχθονων Γυναικών, μια συνοδευτική έκθεση στην εμπειριστατωμένη μελέτη του Γενικού Γραμματέα για όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών.

Αυτές οι τρεις εκθέσεις του Γενικού Γραμματέα επιβεβαιώνουν τις ανησυχίες του μόνιμου φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNFPII) για την αναγκαιότητα βελτίωσης της συλλογής δεδομένων και των πληροφοριακών συστημάτων με σκοπό τον εντοπισμό των ευάλωτων υποομάδων, την ενημέρωση της πολιτικής και του προγραμματισμού, και την καταγραφή της προόδου των στόχων για την *καταδίκη*, την *πρόληψη* και την *τιμωρία* της βίας. Δεδομένης της σπανιότητας των δεδομένων, η μελέτη δεν είναι πλήρης, τεκμηριωμένη ή ολοκληρωμένη αλλά θέλει να αποτελέσει απεικόνιση τεκμηριωμένων στοιχείων που περιστρέφονται γύρω από τρία βασικά πεδία έρευνας. Συγκεκριμένα:

- (1). Τη διεπαφή μεταξύ των ιστορικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών πλαισίων των αυτόχθονων πληθυσμών, συμπεριλαμβανομένων βασικών διαρθρωτικών αιτιών και παραγόντων κινδύνου που σχετίζονται με τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών·
- (2). Τις διαφορετικές μορφές βίας που καταγράφονται εναντίον αυτών των ομάδων σε διαφορετικά πλαίσια, με ιδιαίτερη έμφαση στο οικιακό περιβάλλον, στην κοινότητα και

την υγεία (συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας) στις περιφέρειες που βρίσκονται υπό μελέτη και

(3) Τις εν εξελίξει σε εθνικό επίπεδο πρωτοβουλίες στους τομείς της πρόληψης, προστασίας και αντιμετώπισης της βίας και τις προκλήσεις που συνδέονται με την εφαρμογή τους.

1.3 Μέθοδοι, πηγές, πεδίο εφαρμογής, ευκαιρίες και δυνατότητες

Η μελέτη εκπονήθηκε μέσω μιας συστηματικής εξέτασης βάσει εγγράφων ποσοτικών και ποιοτικών πηγών δεδομένων που κυμαίνονται μεταξύ 2003 και 2013, για να αντικατοπτρίσει την περίοδο που ένας σημαντικό αριθμός μελετών και ερευνών που ξεκίνησαν.

Εκθέσεις χωρών δημογραφικών και υγειονομικών έρευνων (DHS), ερευνών πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) και ερευνών σχετικά με την παιδική εργασία (CLS) εκπονήθηκαν μέσω του διεθνούς προγράμματος της ΔΟΕ για την εξάλειψη της παιδικής εργασίας (IPEC) και το Πρόγραμμα Στατιστικής Πληροφόρησης και Παρακολούθησης για την Παιδική Εργασία (SIMPOC) χρησιμοποιήθηκαν για τη αξιολόγηση και συλλογή πληροφοριών σχετικά με διάφορες μορφές βίας που πλήττουν τα αυτόχθονα κορίτσια και γυναίκες. Οι έρευνες πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) και η δημογραφική και υγειονομική έρευνα (DHS) υπολογίζουν το ποσοστό των γυναικών που παντρεύτηκαν για πρώτη φορά κατά την ηλικία των 15 και 18 ετών, αντίστοιχα. Συγκεντρώνουν επίσης στοιχεία σχετικά με τις στάσεις απέναντι στον ξυλοδαρμό της συζύγου, τον επιπολασμό της παιδικής εργασίας, τον ακρωτηριασμό / αποκοπή των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C), και το ποσοστό των παιδιών ηλικίας 0-5 ετών των οποίων οι γεννήσεις έχουν καταχωρηθεί. Η ενότητα της δημογραφικής και υγειονομικής έρευνας (DHS) για την ενδοοικογενειακή βία συλλέγει δεδομένα σχετικά με τη σωματική, σεξουαλική και συναισθηματική βία μεταξύ των κοριτσιών και των γυναικών ηλικίας 15-49 ετών, ενώ οι έρευνες πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) συλλέγουν επιπλέον δεδομένα σχετικά με τις πειθαρχικές πρακτικές κατά των παιδιών. Με μεταβολές στο πεδίο εφαρμογής ανά χώρα, οι έρευνες σχετικά με την παιδική εργασία του Προγράμματος Στατιστικής Πληροφόρησης και Παρακολούθησης για την Παιδική Εργασία χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση

διαφόρων πτυχών των χειρότερων μορφών παιδικής εργασίας όπως αυτές ορίζονται στη Σύμβαση 182 της ΔΟΕ.

Οι πηγές ποιοτικών δεδομένων περιέλαβαν τις βάσεις δεδομένων του μόνιμο φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNPFII), την εκστρατεία UNiTE για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, οργανώσεις των Ηνωμένων Εθνών, πανεπιστημιακά ιδρύματα, αναφορές των κρατών μελών και των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στα Όργανα Παρακολούθησης των Συνθηκών, (ιδίως στην Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού (CRC Committee), στην Επιτροπή για την Εξάλειψη όλων των Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών (CEDAW Committee) και τις τελικές παρατηρήσεις και συστάσεις τους), την Καθολική Περιοδική Εξέταση (UPR), τις εκθέσεις των ειδικών διαδικασιών και των μηχανισμών των Ηνωμένων Εθνών, τα όργανα ελέγχου της ΔΟΕ, και τα τα περιφερειακά και εθνικά θεσμικά όργανα για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Δεδομένου ότι τα πορίσματα της μελέτης θα χρησιμοποιηθούν με σκοπό την ενημερωμένη χάραξη πολιτικής, τον σχεδιασμό και την υλοποίηση σε επίπεδο χώρας, ήταν απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι η γεωγραφική εστίαση αντανακλά ένα συνδυασμό πλαισίων χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος που σχετίζονται με τους αναπτυξιακούς στόχους των εταίρων των Ηνωμένων Εθνών που συμμετέχουν στη μελέτη αυτή. Η απόφαση αυτή ενισχύθηκε με την ανασκόπηση των εκθέσεων των εθνικών Στόχων Ανάπτυξης της Χιλιετίας που πραγματοποιήθηκε από το μόνιμο φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNPFII) σε χώρες της Αφρικής, της Λατινικής Αμερικής και σε περιοχές της Ασίας/του Ειρηνικού που αναδεικνύουν την ύπαρξη σημαντικών κενών όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με τα αναπτυξιακά ενδιαφέροντα και τις προτεραιότητες των αυτοχθόνων λαών. Μια προκαταρκτική ανασκόπηση της βιβλιογραφίας σχετικά με τη βία κατά των αυτόχθονων γυναικών και κοριτσιών που πραγματοποιήθηκε πριν από την έρευνα αυτή διαπίστωσε ότι οι περισσότερες χώρες αυτών των περιοχών (με εξαίρεση την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία στον Ειρηνικό) δεν έχουν ερευνηθεί επαρκώς σε σύγκριση με την Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική, όπου τα στοιχεία για τις αυτόχθονες γυναίκες και τα κορίτσια τείνουν να είναι συγκριτικά διαθέσιμα.

Για μία εις βάθος μελέτη, σε συγκεκριμένες μορφές βίας οι περιφερειακές προοπτικές αντισταθμίστηκαν με τις προοπτικές των χωρών. Για μία πιο εμπειριστατωμένη μελέτη σχετικά με μια συγκεκριμένη μορφή βίας χρησιμοποιήθηκαν δύο κριτήρια για την επιλογή μιας χώρας ανά περιφέρεια: η διαθεσιμότητα των πληροφοριών που καταγράφει μια συγκεκριμένη μορφή βίας κατά μίας ή περισσότερων υπό μελέτη ομάδων και η απόδειξη εν εξελίξει πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση αυτής της συγκεκριμένης μορφής βίας. Βάσει αυτού, η Κένυα επελέγη ως περιπτώσιολογική μελέτη στην περιοχή της Αφρικής δεδομένων των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τον επιπολασμό του ακρωτηριασμού/αποκοπής των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C) μεταξύ των αυτοχθόνων κοινοτήτων και των ελπιδοφόρων νομοθετικών εξελίξεων στον τομέα αυτό. Για τη Λατινική Αμερική, επιλέχθηκε η Γουατεμάλα για υπογραμμίσει την ευρέως τεκμηριωμένη εμπειρία της ως χώρα που βρίσκεται σε μετασυγκρουσιακό στάδιο και τις εν εξελίξει νομοθετικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις με στόχο την αντιμετώπιση θεμάτων όπως η γυναικοκτονία και η σεξουαλική βία μεταξύ των ιθαγενών γυναικών και κοριτσιών. Τέλος, για την περιοχή του Ασίας/του Ειρηνικού, εξετάστηκαν οι Φιλιππίνες για τη διαμόρφωση εικόνας σχετικά με τις εμπειρίες των κοριτσιών που συμμετέχουν στις ένοπλες συγκρούσεις στην κατεξοχήν αυτόχθονη περιοχή του Μιντανάο.

Η μελέτη υιοθετεί τους τυποποιημένους ορισμούς και τις βασικές έννοιες των Ηνωμένων Εθνών. Βασίζεται στην επικρατούσα άποψη εντός της διεθνούς κοινότητας ότι κανένας επίσημος ορισμός των αυτόχθονων πληθυσμών δεν είναι απαραίτητος. Υποστηρίζεται επομένως από το θεμελιώδες υποκειμενικό κριτήριο του αυτοπροσδιορισμού και τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά των 1) κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών συνθηκών, και 2) τη καταγωγή από πληθυσμούς οι οποίοι αρχικά κατοίκησαν τη χώρα πριν από την αποικιοκρατία.

Στο πλαίσιο αυτό, λαμβάνει επίσης υπόψη τις προοπτικές των τριών παγκόσμιων οργανισμών που έχουν συσταθεί για να προάγουν τα ζητήματα των αυτοχθόνων λαών: το μόνιμο φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNPFII), τον Ειδικό Μηχανισμό Εμπειρογνομόνων για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων λαών και ο Ειδικός Εισηγητής για τα δικαιώματα των αυτόχθονων πληθυσμών. Επίσης, στηρίζεται σε περιφερειακά όργανα όπως η Ομάδα Εργασίας Εμπειρογνομόνων για τις Αυτόχθονες Κοινότητες / Πληθυσμούς της Αφρικανικής Επιτροπής για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των λαών (ACHPR) και το Διαμερικανικό σύστημα Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων. Για την καθοδήγηση σχετικά με άτομα που έχουν αυτοπροσδιοριστεί ως ιθαγενείς, η μελέτη βασίζεται στο *State of the World's Indigenous Peoples* του μόνιμου φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNFPII) το οποίο δημοσιεύτηκε το 2009, στην ετήσια έκδοση της Διεθνούς Ομάδας Εργασίας για Υποθέσεις Αυτοχθόνων Πληθυσμών *The Indigenous World* και στο *World Directory of Minorities and Indigenous Peoples* της διεθνούς ομάδας μειονοτικών δικαιωμάτων.

Η μελέτη συνάντησε ορισμένους περιορισμούς καθώς και ευκαιρίες: Καθώς η επιλογή των ενοτήτων της δημογραφικής και υγειονομικής έρευνας και η σύνταξη των εκθέσεων σχετικά με τα αποτελέσματα βάσει εθνότητας εναπόκεινται στη διακριτική ευχέρεια των ενδιαφερομένων κυβερνήσεων, η μελέτη δεν μπόρεσε να επωφεληθεί από τον πλούτο που ενδεχομένως παρέχουν αυτά τα δεδομένα. Επιπλέον, η έρευνα πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) και η δημογραφική και υγειονομική έρευνα (DHS) είναι σχεδιασμένες για την αξιολόγηση του επιπολασμού ορισμένων μορφών βίας (π.χ. ακρωτηριασμός/αποκοπή των γυναικείων γεννητικών οργάνων (FGM/C) και ο γάμος παιδιών) και όχι άλλων (π.χ. εμπορία ανθρώπων και σωματεμπορία). Επιπροσθέτως, αν και η εθνοτική ταυτότητα των ερωτηθέντων ή του αρχηγού της οικογενείας λαμβάνεται υπόψη και στις δυο έρευνες, η κατακερματισμένη φύση και τα μικρά μεγέθη των αυτοχθόνων πληθυσμών σε μερικές χώρες δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί η σημαντική δειγματοληψία.

Αντιθέτως, η σημαντική δειγματοληψία είναι εφικτή σε χώρες όπου οι αυτόχθονες πληθυσμοί είναι συγκεντρωμένοι σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές δεδομένου ότι η πλειοψηφία της δημογραφικής και υγειονομικής έρευνας (DHS) και των ερευνών πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες (MICS) αποτελούνται από τη συλλογή και αναφορά δεδομένων βάσει τοποθεσίας εκτός από άλλα χαρακτηριστικά όπως το φύλο και η ηλικία. Τέτοια δημογραφικά πλεονεκτήματα ισχύουν στην περίπτωση της Βολιβίας (στο Πολυεθνικό Κράτος της), της Ινδίας, της Κένυας και των Φιλιππίνων όπου τα δεδομένα της δημογραφικής και υγειονομικής έρευνας (DHS) (2008, 2005-2006, 2008-2009 και 2008, αντίστοιχα) καταγράφουν προοδευτικά τις πληροφορίες σχετικά με τον τόπο εγκατάστασης των αυτόχθονων πληθυσμών. Σε μικρότερο βαθμό, παρόμοιες παρατηρήσεις μπορούν επίσης να γίνουν όσον αφορά την έρευνα πολλαπλών δεικτών κατά συστάδες της Λαϊκής Δημοκρατίας του Λάος (2006) και του Βιετνάμ (2011). Η ανασκόπηση κατέδειξε επίσης ότι το πρόσθετο βήμα που έλαβε η Ινδία, η Κένυα και το Βιετνάμ να καταναείμουν συγκεκριμένα κάποια αν όχι όλα, τα πορίσματα

των ερευνών κατά εθνοτική καταγωγή αυξάνει την ακρίβεια στην ανάλυση της κατάστασης των αυτόχθονων λαών σε αυτές τις χώρες.

Όσον αφορά τις ποιοτικές πηγές δεδομένων, αυτές τείνουν να είναι ανομοιογενείς και διασκορπισμένες, καλύπτοντας τις ακόλουθες κατηγορίες θεμάτων από τις οποίες ελήφθησαν τα δεδομένα: η βία κατά των πληθυσμών εν γένει· η βία κατά των γυναικών εν γένει, με κάποιες αναφορές στα κορίτσια και στις νεαρές γυναίκες· η βία κατά των αυτόχθονων γυναικών εν γένει, με κάποιες αναφορές στις αυτόχθονες κοπέλες και νεαρές γυναίκες· το καθεστώς των αυτόχθονων κοριτσιών και εφήβων με κάποιες αναφορές στη βία· η βία κατά των παιδιών γενικότερα, με κάποιες αναφορές στα αυτόχθονα παιδιά, συμπεριλαμβανομένων των κοριτσιών· και γενικές πληροφορίες σχετικά με τους κοινωνικοοικονομικούς δείκτες και γενικές καταστάσεις ανασφάλειας σε ορισμένες περιοχές και χώρες.

1.4 Δομή της έκθεσης

Η έκθεση αποτελείται από τα ακόλουθα έξι επιπλέον τμήματα:

Τμήμα II - Παγκόσμιες προοπτικές και πλαίσια. Αυτό το τμήμα εντάσσει τη βία κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών στο γενικό πλαίσιο της καθολικότητας της βίας, ορίζει το εννοιολογικό πλαίσιο της μελέτης και αναδεικνύει τα συναφή διεθνή και περιφερειακά μέσα, τις εντολές και τους μηχανισμούς για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που αναφέρονται στη μελέτη.

Τμήμα III – Το πλαίσιο των αυτόχθονων πληθυσμών και η διασύνδεση μεταξύ των διαρθρωτικών και υποκείμενων αιτιών παραγόντων κινδύνου για τη βία κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών. Το παρόν τμήμα εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο αυτές οι υποκείμενες αιτίες και οι παράγοντες κινδύνου για τη βία π.χ. η ανισότητα μεταξύ των φύλων και οι διακρίσεις· η φτώχεια, ο αποκλεισμός και η περιορισμένη πρόσβαση σε υπηρεσίες· οι επιπτώσεις του στιγματισμού και των διακρίσεων όσον αφορά την πρόσβαση και την ποιότητα των υπηρεσιών, η έλλειψη νομικής αναγνώρισης και η έλλειψη ταυτότητας και η απέλαση από τα προγονικά εδάφη αυξάνουν τον κίνδυνο βίας.

Τμήμα IV – Εκδηλώσεις βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών. Το τμήμα αυτό επισημαίνει τις τεκμηριωμένες μορφές βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών στις τρεις υπό μελέτη περιφέρειες.

Τμήμα V – Περιπτωσιολογικές μελέτες από την Κένυα, τις Φιλιππίνες και τη Γουατεμάλα. Το τμήμα αυτό παρουσιάζει συγκεκριμένες μελέτες περιπτώσεων από τρεις χώρες σχετικά με μία συγκεκριμένη μορφή βίας και τις συνοδευτικές μεταρρυθμίσεις των κυβερνήσεων για την αντιμετώπισή τους.

Τμήμα VI – Επισκόπηση των συνεχιζόμενων εθνικών πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση της βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών και οι προκλήσεις κατά την εφαρμογή. Αυτό το τμήμα παρουσιάζει τις τρέχουσες προσπάθειες πρόληψης, προστασίας και αντίδρασης που στοχεύουν στην αντιμετώπιση της βίας και στις προκλήσεις κατά την εφαρμογή.

Τμήμα VII – Συμπέρασμα και συστάσεις με κατευθυντήριες αρχές. Το τμήμα αυτό παρουσιάζει τα συμπεράσματα που ακολουθείται από έξι αρχές και δέκα συστάσεις με σκοπό να καθοδηγήσει την πορεία προς την κατεύθυνση της επιτάχυνσης των προσπαθειών για την αντιμετώπιση της βίας κατά των ιθαγενών κοριτσιών και των γυναικών.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

A. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1. Τι είναι μετάφραση;

Για πολλά χρόνια, η μετάφραση αντιμετωπιζόταν ως μια παράγωγη και επουσιώδης πρακτική και ως εκ τούτου η ακαδημαϊκή κοινότητα υποτιμούσε τη μελέτη αυτής της δραστηριότητας. Σήμερα, έπειτα από πολλά χρόνια αδιαφορίας και καταδυνάστευσης, η μεταφρασεολογία έχει εδραιωθεί. Αναπτύσσεται με γρήγορους ρυθμούς σε παγκόσμια κλίμακα, παρόλο που συνεχίζουν να υπάρχουν κάποιες ανησυχητικές ενδείξεις (Munday, 2001: 38).

Η μεταφραστική δραστηριότητα, κατά κοινή ομολογία, συνιστά μια επίπονη, πολυεπίπεδη και δημιουργική γλωσσική πάλη με στόχο ένα δευτερογενές κείμενο, ισοδύναμο όμως σε όλα του τα επίπεδα με το πρωτότυπο. Γι' αυτό δεν παραξενεύει ότι η μετάφραση αντιμετωπίζεται τόσο ως τέχνη, όσο και ως τεχνική, ως υψηλή αισθητική, πνευματική σύλληψη ή ως λογοτεχνική δημιουργία, αλλά και ως απλό μεταβιβάσιμο περιεχόμενο, ως λογαριθμικό σύστημα, όπως και ως κοινωνικό φαινόμενο (Μπατσαλιά, 2001: 13).

Ο όρος «μετάφραση» έχει πολλές σημασίες: μπορεί να αναφέρεται στο ευρύτερο γνωστικό αντικείμενο, στο προϊόν (το μετάφρασμα) ή στη διαδικασία (την πράξη παραγωγής μιας μετάφρασης, που είναι γνωστή και ως μεταφράζω). Κατά τη διάρκεια της μετάφρασης ανάμεσα σε δυο γλώσσες, ο μεταφραστής μετατρέπει το αρχικό γραπτό κείμενο (το κείμενο-πηγή ή ΚΠ) που βρίσκεται στην αρχική φυσική γλώσσα (τη γλώσσα-πηγή ή ΓΠ) σε ένα γραπτό κείμενο (το κείμενο-στόχο ή ΚΣ) σε μια άλλη φυσική γλώσσα (τη γλώσσα-στόχο ή ΓΣ). Αυτό το είδος μετάφρασης αντιστοιχεί στη «διαγλωσσική μετάφραση» και αποτελεί μία από τις τρεις κατηγορίες της μετάφρασης τις οποίες περιγράφει ο ρωσοαμερικανός δομιστής Ρομάν Γιάκομπσον (Roman Jakobson) στην πρωτοποριακή του διατριβή «On linguistic aspects of translation» (Jakobson, 1959/2000: 114) Οι κατηγορίες του Γιάκομπσον είναι οι εξής:

1. η **ενδογλωσσική** μετάφραση ή «αναδιατύπωση»: «η ερμηνεία των γλωσσικών σημείων μέσω άλλων συμβόλων της ίδιας γλώσσας»

2. η **διαγλωσσική** μεταφράση ή «μετάφραση καθαυτή»: «η ερμηνεία των γλωσσικών σημείων μέσω μιας άλλης γλώσσας»
3. η **διασημειολογική** μετάφραση ή «μετάλλαξη»: «η ερμηνεία των γλωσσικών σημείων μέσω των συμβόλων μη λεκτικών σημειακών συστημάτων» (Munday, 2001: 24).

Σύμφωνα με τον Delisle (1984) η μετάφραση είναι γεγονός διττής υφής: πρακτικής και θεωρητικής. Η μετάφραση αποτελεί επιδεξιότητα (ερμηνείας και σύνταξης) βασιζόμενη σε δύο ειδών γνώσεις (γλωσσικές και εγκυκλοπαιδικές). (Delisle στο Μπατσαλιά & Σελλά-Μάζη, 2004: 58) ενώ ο Eugene A. Nida υποστηρίζει ότι η μετάφραση είναι μια ενεργός τεχνική και όχι μια επιστήμη (Nida, 1988 στο Γούτσος, 2001: 237).

Κατά τον Eco, η μετάφραση είναι μια καθαρά εσωτερική υπόθεση της γλώσσας-στόχος, η οποία πρέπει να έχει λύσει τα σημασιολογικά η συντακτικά προβλήματα του αρχικού κειμένου. Το ζητούμενο είναι να κατανοήσουμε εκφράσεις που σχηματίζονται σύμφωνα με το “πνεύμα” μιας γλώσσας-πηγή και να εφευρούμε μια “ικανοποιητική” παράφραση που να σέβεται το “πνεύμα” της γλώσσας-στόχος (Eco, 1993 στο Μπατσαλιά, 2001: 157).

Ό,τι και να πει κανείς για να ορίσει τη μετάφραση, άμεσα η έμμεσα θα καταλήξει στη διαπίστωση πως πρόκειται για μια επίπονη, πολυεπίπεδη και δημιουργική γλωσσική πάλη του μεταφραστή να «γεννήσει» ένα δευτερογενές κείμενο ισοδύναμο κατά πάντα προς το πρωτογενές (Μπαμπινιώτης στο Μπατσαλιά & Σελλά-Μάζη, 2004: 11).

2. Ποιος είναι ο ρόλος του μεταφραστή;

Το καθήκον του μεταφραστή είναι να ελευθερώσει μέσα στη δική του γλώσσα εκείνη την καθαρή γλώσσα που βρίσκεται υπό το ρήμα της άλλης, να ελευθερώσει τη γλώσσα που είναι φυλακισμένη μέσα στο έργο αναδημιουργώντας εξ αρχής αυτό το έργο (Benjamin, 1999: 75 στο Munday, 2001: 270).

Ο Schleiermacher (1813 στο Eco, 2003: 259) είχε πει: «Ο μεταφραστής ή αφήνει όσο μπορεί τον συγγραφέα στην ησυχία του και φέρνει τον αναγνώστη προς το μέρος του ή

αφήνει όσο μπορεί τον αναγνώστη στην ησυχία του και φέρνει τον συγγραφέα προς το μέρος του»

Ο Ετιέν Ντολέ στο χειρόγραφο του *La manière de bien traduire d'une langue en aultre* καθόρισε πέντε αρχές με την ακόλουθη σειρά σπουδαιότητας:

1. Ο μεταφραστής πρέπει να κατανοεί πλήρως το νόημα που θέλει να μεταδώσει και τα μέσα που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας του πρωτοτύπου κειμένου, παρόλο που πρέπει να είναι ελεύθερος να διευκρινίζει τις ασάφειες.
2. Ο μεταφραστής πρέπει να γνωρίζει τέλεια τόσο τη ΓΠ όσο και τη ΓΣ, ώστε να μην μειώνει τη μεγαλοπρέπεια της γλώσσας.
3. Ο μεταφραστής πρέπει να αποφεύγει την απόδοση λέξη προς λέξη.
4. Ο μεταφραστής πρέπει να αποφεύγει τους λατινισμούς και τους ασυνήθιστους τρόπους έκφρασης.
5. Ο μεταφραστής πρέπει να συνδυάζει και να συνδέει τις λέξεις με ευγλωττία, ώστε να αποφεύγονται οι αδεξιότητες (Dolet, 1540 στο Munday, 2001: 54).

Με την άποψη του Dolet συμφωνεί και ο George Chapman ο οποίος στην αφιέρωσή του στις Επτά Ραψωδίες δηλώνει ότι έργο ενός επιδέξιου και αξιόλογου μεταφραστή είναι να παρακολουθεί τις προτάσεις, τις εικόνες και τα σχήματα λόγου που προτείνει ο συγγραφέας, το πραγματικό νόημα και ύφος του, και να τα διακοσμή με εικόνες και σχήματα έκφρασης που αρμόζουν στο πρωτότυπο στην οποία μεταφράζονται (Shepherd, 1875) (Chapman, 1598 στο Γούτσος, 2001: 19).

Σύμφωνα με τους Hatim & Mason (στο Μπατσαλιά, 2001: 23-25) στη μεταφραστική διαδικασία, ανάμεσα στον αρχικό πομπό, το δημιουργό του κειμένου-πηγή, και στον τελικό δέκτη, τον αναγνώστη ή ακροατή του μεταφράσματος, παρεμβάλλεται ο μεταφραστής. Σκοπός του είναι να κάνει δυνατή τη συγκεκριμένη μορφή επικοινωνίας λειτουργώντας αρχικά ως δέκτης του κειμένου-πηγή και στη συνέχεια ως μετα-πομπός του. Κατά τη μεταφορά της “πράξης επικοινωνίας” ο μεταφραστής στο ρόλο του, ως δέκτης του μηνύματος του κειμένου-πηγή, καλείται να εξετάσει τους διάφορους παράγοντες που επιδρούν στο κείμενο-πηγή και να εκτιμήσει την επιμέρους συνεισφορά τους στον επικοινωνιακό χαρακτήρα του κειμένου.

Οι πιο επιτυχημένοι και δημιουργικοί μεταφραστές χρησιμοποιούν ελάχιστα ή καθόλου θεωρίες της μετάφρασης. Κατ' ακρίβεια, μερικοί επιμένουν ότι μόνο όσοι δεν μπορούν να μεταφράσουν γίνονται θεωρητικοί της μετάφρασης. Στην πραγματικότητα, οι εξαιρετικοί μεταφραστές γεννιούνται, δεν γίνονται, αφού χωρίς μια έμφυτη δυνατότητα για τη δημιουργική χρήση της γλώσσας, η μελέτη των διαδικασιών και των αρχών της μετάφρασης είναι απίθανο να φέρει εξαιρετικά αποτελέσματα. Οι καλοί μεταφραστές δεν είναι ποτέ εντελώς ευχαριστημένοι με τις αποδόσεις τους, επειδή καταλαβαίνουν ότι το κείμενο-πηγή μπορεί πάντοτε να αποδοθεί με έναν τρόπο που να είναι όντως πιο πιστός στη κείμενο-πηγή και/ή πιο αποδεκτός για το κοινό. Κάνουν καλά αυτό που είναι αδύνατο και με τις έμπειρες διαισθήσεις τους συλλαμβάνουν τις πλησιέστερες φυσικές αντιστοιχίες σχεδόν χωρίς καν να το σκέφτονται. Όπως και οι εξέχοντες μαθηματικοί ή καλλιτέχνες, δεν χρειάζεται να ακολουθήσουν μια λεπτομερή σειρά από λογικούς κανόνες. Φαίνεται ότι ξεπερνούν τις δυσκολίες των λεκτικών λαβυρίθων και αντιλαμβάνονται γρήγορα τις σωστές λύσεις. (Γούτσος, 2001: 51-52)

3. Ποια είναι η διαδικασία της μετάφρασης;

Το να μεταφράζεις σημαίνει ότι κατανοείς το εσωτερικό σύστημα μιας γλώσσας και τη δομή ενός συγκεκριμένου κειμένου σ' αυτή τη γλώσσα και ότι κατασκευάζεις ένα αντίγραφο αυτού του συστήματος του κειμένου, που, βάσει μιας δεδομένης περιγραφής, μπορεί να προκαλέσει ανάλογες εντυπώσεις στον αναγνώστη, τόσο στο σημασιολογικό και συντακτικό επίπεδο όσο και στο υφολογικό, μετρικό, φωνοσυμβολικό, καθώς και στις συναισθηματικές εντυπώσεις προς τις οποίες έτεινε το κείμενο-πηγή (Eco, 2003: 22).

Μεθοδολογικά, η μεταφραστική διαδικασία μπορεί να χωριστεί σε πέντε επί μέρους στάδια, τα οποία εμείς τα ορίζουμε ως ακολούθως:

1. Κινούμενος στο επίπεδο Ιδεών της γλώσσας-πηγής, ο μεταφραστής αναλύει, ερμηνεύει και κατανοεί τις μεταφραστικές ενότητες και τον επικοινωνιακό σκοπό του πρωτοτύπου.
2. Μεταβαίνοντας στο επίπεδο Ιδεών της γλώσσας-στόχου, ο μεταφραστής προσπαθεί να επανασυλλάβει τη μεταφραστική ενότητα εντός των δεδομένων της γλωσσικής κοινότητας.
3. Ακολούθως προβαίνει σε διασταύρωση των ιδεών, ελέγχει, δηλαδή πού και πόσο συμπίπτουν οι ιδέες αυτές.

4. Τώρα μόλις ο μεταφραστής περνά στην κύρια πράξη της μετάφρασης, δηλαδή διερευνά το γλωσσικό σύστημα της γλώσσας-στόχος για να αποδώσει σε επίπεδο ομιλίας τον κόσμο των ιδεών.
5. Η προσωπική ικανότητα χειρισμού της γλώσσας-στόχου εκ μέρους του μεταφραστή γίνεται ορατή μόλις στο τελευταίο αυτό στάδιο, κατά το οποίο θα εναρμονίσει τις από το γλωσσικό σύστημα παρεχόμενες δυνατότητες στις λεξιλογικές, μορφοσυντακτικές και υφολογικές εκείνες συμβάσεις, που στη γλώσσα-στόχο διέπουν το συγκεκριμένο είδος κειμένου (Μπατσαλιά, 2001: 18-19).

Επιπλέον μπορούμε να διακρίνουμε τη μεταφραστική διαδικασία σε τρία επίπεδα:

1. ορισμό των καθοριστικών παραγόντων των συνθηκών επικοινωνίας στη Γ.Π
2. ορισμό των καθοριστικών παραγόντων των συνθηκών επικοινωνίας στη Γ.Σ., και
3. ανεύρεση ισοδύναμων σε σημασιολογικό, λεξιλογικό, υφολογικό, πραγματολογικό και, ει δυνατόν, και μορφολογικό και συντακτικό επίπεδο (Μπατσαλιά & Σελλά-Μάζη, 2004: 95).

4. Τι είναι ορολογία;

Ο όρος «ορολογία» έχει δύο σημασίες:

1. ο επιστημονικός κλάδος που έχει ως αντικείμενο τη μελέτη των σχέσεων μεταξύ των εννοιών και των κατασημάνσεών τους (όρων, ονομάτων, συμβόλων) και τη διατύπωση αρχών και μεθόδων που διέπουν αυτές τις σχέσεις σε οποιοδήποτε θεματικό πεδίο· και η εργασία της συλλογής, επεξεργασίας, διαχείρισης και παρουσίασης των ορολογικών δεδομένων σε μία ή περισσότερες γλώσσες, και
2. το σύνολο των όρων που ανήκουν στην ειδική γλώσσα ενός ορισμένου θεματικού πεδίου (Βαλεοντής & Μάντζαρη, 2006: 1)

Αν επιχειρήσει κανείς μια - έστω και σύντομη - ιστορική αναδρομή στο θέμα της ορολογίας, πρέπει να αρχίσει από τον ίδιο τον όρο “ορολογία”. Ο όρος αυτός αναφέρεται για πρώτη φορά το 1786 από τον γερμανό φιλόσοφο Christian Gottfried Schütz, καθηγητή στο πανεπιστήμιο της Ιένα, ως “το σύνολο των όρων και των εννοιών που επιτρέπουν τον καθορισμό μιας φιλοσοφικής θεωρίας” (Παπαβασιλείου, 2001: 13-14).

Σύμφωνα με τον Sager (1990: 14 στο Κουτσομπάρη & Σδούκου & Βαλεοντής, 2011: 49), ο όρος ορολογία (terminology) είναι διττός. Σήμερα πιο συχνά χρησιμοποιείται για να αποδώσει την έννοια «λεξιλόγιο ενός θεματικού πεδίου», αλλά αποδίδει και την έννοια «θεωρία, για τη διευκρίνιση της σχέσης μεταξύ όρων και εννοιών». Οι δύο έννοιες που αντιπροσωπεύει ο όρος φαίνονται και από τους δύο ορισμούς που δέχεται σήμερα ο ISO, ο οποίος ορίζει την ορολογία α) ως «το σύνολο κατασημάνσεων που ανήκει σε μια ειδική γλώσσα» (ορολογία) και β) ως «επιστήμη που μελετά τις έννοιες και τις κατασημάνσεις τους, τη δομή, το σχηματισμό, την ανάπτυξη, τη χρήση και τη διαχείριση ορολογίων σε διάφορα «θεματικά πεδία».

Σύμφωνα με τον Sager (1990: 13 στο Βαλεοντής & Μάντζαρη, 2006: 2), η θεωρία της Ορολογίας προσδιορίζεται σε σχέση με τρεις διαφορετικές διαστάσεις:

1. τη γνωσιακή (cognitive) διάσταση, που εξετάζει τις σχέσεις των εννοιών μεταξύ τους και μέσω αυτών των σχέσεων τη συγκρότηση των εννοιών σε δομημένα σύνολα γνώσης, τα συστήματα εννοιών (concept systems) σε κάθε τομέα της ανθρώπινης γνώσης, καθώς και την παράσταση των εννοιών με ορισμούς και όρους,
2. τη γλωσσική (linguistic) διάσταση, που εξετάζει τις υπάρχουσες γλωσσικές μορφές και τις εν δυνάμει γλωσσικές μορφές που μπορούν να δημιουργηθούν για την απόδοση νέων εννοιών,
3. την επικοινωνιακή (communicative) διάσταση, που εξετάζει τη χρήση των όρων ως μέσων μεταφοράς της γνώσης σε διαφορετικές κατηγορίες αποδεκτών σε ποικίλες επικοινωνιακές περιστάσεις και δίνει περιεχόμενο στις δραστηριότητες της κατάρτισης (compilation), της επεξεργασίας (processing) και της διάχυσης (dissemination) των ορολογικών δεδομένων υπό τη μορφή ειδικών λεξικών (specialised dictionaries), γλωσσαρίων (glossaries) ή βάσεων ορολογικών δεδομένων (terminological databases) κτλ.

5. Τι είναι όρος;

Όρος είναι κάθε συμβατικό σύμβολο μια έννοιας το οποίο αποτελείται από ενάρθρους ήχους (φθόγγους) ή από τη γραπτή (με γράμματα) αντιπροσώπευσή τους (Βαλεοντής, 1988: 27).

Ο όρος είναι μια λεκτική κατασήμανση μιας γενικής έννοιας σε είδιο (δεν είναι ορθογραφικό λάθος) θεματικό πεδίο. Η έννοια δεν γίνεται πλήρως κατανοητή από τον όρο· δεν είναι αυτός ο ρόλος του όρου· αυτός είναι ο ρόλος του ορισμού. Η Ορολογία είναι εννοιοστρεφής· πίσω από τον όρο υπάρχει πάντα μία έννοια· όρος είναι κάθε λέξη ή φράση (λεκτική κατασήμανση) που έχει πίσω της (παριστάνει, κατασημαίνει) μια γενική έννοια. Δεν υπάρχει όρος μόνο αν δεν υπάρχει αντίστοιχη έννοια. Δεν υπάρχει όρος για κάθε έννοια, αλλά δεν μπορεί να υπάρξει όρος χωρίς να υπάρχει έννοια (Δημολιάτης, 2015: 24).

Κατά τον Bessé (2000: 182) ένας γλωσσικός τύπος, για να είναι όρος, πρέπει να δηλώνει μια έννοια που να ανήκει σε έναν τομέα και να προσδιορίζεται από έναν ορισμό. Σύμφωνα με την Cabré (1998: 226) ο όρος δηλώνει την πλήρη ορολογική μονάδα, δηλ. το σύνολο που σχηματίζεται από τον κατονομαστή και την έννοια. Είναι η λεξική μονάδα που ενεργοποιείται μοναδικά από τις συνθήκες χρήσης σε ειδικό είδος περιστασης (Cabré, 2000: 30). Σύμφωνα με τους Béjoint & Thoiron (1997: 187) κάθε όρος αντιστοιχεί σε μια έννοια που εγγράφεται σε δίκτυο σχέσεων, τις οποίες συχνά αναπαριστάμε με τη μορφή εννοιολογικών ιεραρχημένων δομών ή ταξινομιών. Οι ίδιοι συγγραφείς, Béjoint & Thoiron (2000: 16) υποστηρίζουν ότι ο όρος δεν είναι μια ετικέτα που μπαίνει με τρόπο αμετακίνητο πάνω στο αντικείμενο αναφοράς. Ο όρος είναι μονάδα προορισμένη να λειτουργεί σε γλωσσικό περιβάλλον και σε κοινωνικό περιβάλλον (Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, 2001: 3).

6. Τι είναι εξειδικευμένο κείμενο;

Τα εξειδικευμένα ή ειδικά κείμενα αναφέρονται σε ειδικά γνωστικά αντικείμενα, όπως οικονομία, νομικά, ιατρική κ.λ.π. Όπως κάθε κείμενο, είτε είναι ειδικό, είτε αναφέρεται στην καθομιλουμένη κοινή γλώσσα σε καθημερινά ζητήματα, εμπεριέχει συγκεντρωμένες πληροφορίες, οι οποίες εκφέρονται μέσω γλώσσας.

Όπως κάθε κείμενο, έτσι και το ειδικό κείμενο, συντάσσεται για κάποιο λόγο και ανάλογα με τον επικοινωνιακό σκοπό που εξυπηρετεί κατατάσσεται σε διαφορετική κατηγορία κειμένου: επιστημονικό εγχειρίδιο, ενημερωτικό έντυπο, προδιαγραφές, προσφορές, εκθέσεις, αναφορές, συμβάσεις κ.λ.π. (Μπατσαλιά-Κόντη, 1992: 90-92)

7. Μετάφραση εξειδικευμένου κειμένου και ορολογίας

Για να επιτευχθεί κατά τη μετάφραση εκφορά του πρωτότυπου περιεχομένου στη γλώσσα-στόχο, θα πρέπει να έχει κατανοηθεί από τον μεταφραστή. Η κατανόηση ενός ειδικού κειμένου όμως, δεν απαιτεί μονάχα γλωσσική επάρκεια, αλλά και γνώση περί του συγκεκριμένου αντικειμένου. Οι ειδικές γνώσεις του μεταφραστή, συνεπώς, πρέπει να ανταποκρίνονται στις ειδικές γνώσεις που έχει και ο αναγνώστης του πρωτότυπου ειδικού κειμένου.

Ο μεταφραστής ειδικού κειμένου, είτε πρόκειται για τεχνικό, οικονομικό, νομικό ή άλλο κείμενο, πρέπει να διαθέτει επαρκείς γνώσεις για το συγκεκριμένο επιστημονικό πεδίο, ώστε και να κατανοήσει το πρωτότυπο κείμενο και να εκφέρει στη γλώσσα στόχο ένα γλωσσικά συμβατό με την χρησιμοποιούμενη ορολογία κείμενο .

Η εκφορά κατανοηθέντος περιεχομένου πραγματοποιείται μέσω γλώσσας. Η γλώσσα στο ειδικό κείμενο χαρακτηρίζεται από τη χρήση ορολογίας. Αυτή όμως η ορολογία δεν απαντάται συνήθως μόνη της, αντίθετα, είναι ενταγμένη και συνδεδεμένη με λεξιλογικά ή και μορφοσυντακτικά σχήματα τα οποία μπορεί να απαντώνται σε κάθε είδος. Η σύζευξη ορολογίας και των στοιχείων της κοινής γλώσσας συνιστά την λεγόμενη, ειδική γλώσσα. Ο ικανός μεταφραστής ειδικού κειμένου επιτυγχάνει αυτήν τη σύζευξη στη γλώσσα - στόχο και ελέγχει την συμβατότητα της απαιτούμενης ορολογίας με τα επιλεχθέντα σχήματα της κοινής γλώσσας (Μπατσαλιά-Κόντη, 1992: 90-91).

Επιπλέον, σύμφωνα με την Σελλά (2007: 230 στο Μεντζελόπουλος, 2009: 5), η μετάφραση ειδικών κειμένων διαφέρει από τις άλλες μορφές μετάφρασης εξαιτίας της ορολογίας που περιέχουν, αν και έχει υπολογιστεί ότι οι σχετικοί όροι δεν καλύπτουν παρά μόνο το 5 – 10% του συνόλου ενός κειμένου. Από τους όρους αυτούς, αυτοί που δημιουργούν τα περισσότερα κατά περίπτωση προβλήματα είναι οι άπαξ εμφανιζόμενοι στο κείμενο όροι, οι οποίοι μάλιστα μπορεί να μη συνδέονται με το περιεχόμενο του κειμένου και να μην είναι δυνατόν να ερμηνευτούν από το συγκεκριμένο. Ο μεταφραστής ειδικών κειμένων – είτε πρόκειται για τεχνικά, οικονομικά, νομικά ή άλλα κείμενα – οφείλει λοιπόν να κατέχει γνώσεις γλωσσικές, εγκυκλοπαιδικές και μεταγλωσσικές (ορολογία), δηλαδή επαρκείς γνώσεις για το συγκεκριμένο επιστημονικό πεδίο, ώστε να

κατανοήσει το πρωτότυπο κείμενο και να εκφέρει στη Γλώσσα-Στόχος ένα γλωσσικά συμβατό με την χρησιμοποιούμενη ορολογία κείμενο (Μπατσαλιά-Κόντη, 1992: 92 στο Μεντζελόπουλος, 2009: 5).

Θεωρούμε ότι η μετάφραση ειδικών κειμένων είναι και επιστήμη και τέχνη και τεχνική, διότι - όπως προσπαθήσαμε να δείξουμε το μετάφρασμα πρέπει να πληροί τα εξής σημεία. Να είναι ορθό ως προς το περιεχόμενο και σαφές ως προς την ορολογία. Να είναι συμβατό στη χρήση ορολογίας και κοινής γλώσσας, ισοδύναμο ως προς τον πρωτότυπο επικοινωνιακό σκοπό και αντίστοιχο ως προς τους κανόνες της γλώσσας - στόχου που αφορούν στη δόμηση κειμένων του αυτού είδους (Μπατσαλιά-Κόντη, 1992: 90-96).

Β. ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

1. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Για την εκπόνηση της πτυχιακής μου εργασίας ακολούθησα κάποια βήματα. Αρχικά ασχολήθηκα με το θεωρητικό κομμάτι, με σκοπό να εξοικειωθώ με τη μετάφραση σαν επιστήμη. Ολοκληρώνοντας αυτό το στάδιο, προχώρησα στο επόμενο αυτό της μετάφρασης. Κρίνοντας πολύ σημαντικό την κατανόηση του περιεχομένου του κειμένου, διάβασα το κείμενο αρκετές φορές. Έπειτα, έκρινα σωστό να προβώ σε μια πρώτη μετάφραση του κειμένου-πηγή με στόχο τον εντοπισμό των άγνωστων λέξεων τις οποίες αναζήτησα σε ηλεκτρονικά λεξικά όπως το Wordreference. Επιπλέον, κατά τη διαδικασία της μετάφρασης προέκυψαν δυσκολίες τις οποίες κατάφερα να αντιμετωπίσω με τη βοήθεια των παράλληλων κειμένων και των λεξικών όπως το Linguee και το Glosbe. Επίσης συγκέντρωσα τους όρους τους οποίους εντόπισα στο κείμενο-πηγή και τους έλεγξα στο IATE, τη Διοργανική Βάση Ορολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι όροι αυτοί ανήκουν σε διαφορετικά πεδία όπως αυτό της κοινωνιολογίας, της ιατρικής, του ποινικού δικαίου, του διεθνούς δικαίου, του οικογενειακού δικαίου, και του διοικητικού δικαίου. Επιπλέον, πολλοί όροι αναφέρονται σε ονόματα φορέων και οργανισμών. Ύστερα από πολλές διορθώσεις η μετάφραση ολοκληρώθηκε και το μετάφρασμα πήρε την τελική του μορφή. Έχοντας ως βασικό στόχο της πτυχιακής μου εργασίας την μελέτη ορολογίας κατηγοριοποίησα τους όρους αλφαβητικά σε γλωσσάρι ως προς την αγγλική γλώσσα και δίπλα πρόσθεσα την αποδοσή τους στην ελληνική γλώσσα και στη συνέχεια εφόσον τους χώρισα σε μονολεκτικούς, διλεκτικούς, τριλεκτικούς και τετραλεκτικούς τους ανέλυσα σύμφωνα με τον σχηματισμό της Ιορδανίδου et al. (2007) ο οποίος ορίζει οι διλεκτικοί όροι κατατάσσονται στις τέσσερις γενικές κατηγορίες πολυλεκτικών ονοματικών σύνθετων της νέας ελληνικής:

- α.** επίθετο+ουσιαστικό
- β.** ουσιαστικό+ουσιαστικό σε γενική
- γ.** ουσιαστικό+πρόθεση+ουσιαστικό
- δ.** ουσιαστικό+ουσιαστικό (ομοιόπτωτο)

Το παραπάνω βασικό μοντέλο σχηματισμού δομών έχει τη δυνατότητα να αναπτύσσεται και να γίνεται όλο και πιο περίπλοκο. Έτσι, μία διλεκτική μονάδα μπορεί

να αποτελέσει τη βάση για το σχηματισμό μίας νέας, μεγαλύτερης πολυλεκτικής μονάδας (Ιορδανίδου et al., 2007: 4-6).

Για την ανάλυση των διλεκτικών, τριλεκτικών και τετραλεκτικών αγγλικών όρων βασίστηκα στο μοντέλο σχηματισμού δομών που προτείνουν οι Justeson & Katz (Justeson & Katz 1995 στο Miner et al., 2012: 964) :

- α. ουσιαστικό+ουσιαστικό
- β. επίθετο+ουσιαστικό
- γ. επίθετο+επίθετο+ουσιαστικό
- δ. επίθετο+ουσιαστικό+ουσιαστικό
- ε. ουσιαστικό+επίθετο+ουσιαστικό
- στ. ουσιαστικό+ουσιαστικό+ουσιαστικό
- ζ. ουσιαστικό+πρόθεση+ουσιαστικό

Για τον εντοπισμό των συντομομορφών ακολούθησα τον ορισμό του Βαλεοντή ο οποίος ορίζει ότι η συντομομορφή ή συντομευμένη μορφή είναι μια λεκτική κατασήμενση που έχει μικρότερο μήκος από άλλη λεκτική κατασήμενση και παριστάνει την ίδια έννοια με αυτήν και την χωρίζει σε ακρώνυμο και αρκτικόλεξο. Ακρώνυμο είναι η συντομολογία που σχηματίζεται από τα αρχικά γράμματα των συστατικών στοιχείων της πλήρους μορφής μιας κατασήμενσης ή από συλλαβές της πλήρους μορφής και προφέρεται συλλαβικά ενώ το αρκτικόλεξο είναι η συντομολογία που σχηματίζεται από τα αρχικά γράμματα των συστατικών στοιχείων της πλήρους μορφής μιας κατασήμενσης ή από συλλαβές της πλήρους μορφής και προφέρεται γράμμα-γράμμα με τα ονόματα των γραμμάτων (Βαλεοντής, 2018: 93-95).

Σχετικά με τις συντομομορφές του κειμένου πηγή κατά τη μετάφραση τις απέδωσα στα ελληνικά στην ανεπτυγμένη τους μορφή. Μοναδική εξαίρεση αποτέλεσαν οι όροι HIV και AIDS οι οποίοι διατηρήθηκαν στην αρχική τους μορφή.

2. Ορολογικές Επιλογές

2.1 Μονολεκτικοί όροι που αποδόθηκαν μονολεκτικά

α) Απλοί όροι

1) **suicide: αυτοκτονία**

and is often associated with the high incidence of depression, alcohol and drug abuse, self-harm and suicide

και συχνά συνδέεται με την υψηλή συχνότητα εμφάνισης κατάθλιψης, με τη κατάχρηση οινόπνευματος και ναρκωτικών, με τον αυτοτραυματισμό και την αυτοκτονία

2) **prejudice: προκατάληψη**

and prevent any form of discrimination and prejudice

και να αποτραπεί κάθε μορφή διάκρισης και προκατάληψης

3) **exclusion: αποκλεισμός**

wider contexts of discrimination and exclusion

τα ευρύτερα πλαίσια των διακρίσεων και του αποκλεισμού

β) Σύμπλοκοι όροι

1) **trafficking < traffic + -ing: λαθρεμπόριο < λαθραίο + εμπόριο**

non-partner sexual violence and exploitation, sexual harassment, trafficking and violence in conflict situations

τη σεξουαλική βία ή εκμετάλλευση που δεν ασκήθηκε από τον σύντροφό της, τη σεξουαλική παρενόχληση, το λαθρεμπόριο και τη βία σε καταστάσεις συγκρούσεων

2) **marginalization** < **marginal** + **-ization**: **περιθωριοποιώ + -ση**

the broader contexts of historical and continuing marginalization and discrimination of many indigenous peoples

το ευρύτερο πλαίσιο της ιστορικής και συνεχούς περιθωριοποίησης και διακρίσεων των αυτόχθονων λαών

2.2 Μονολεκτικοί όροι που αποδόχθηκαν διλεκτικά

- **ουσιαστικό: επίθετο+ουσιαστικό**

1) **ethnicity**: **εθνοτική καταγωγή**

in order to take ethnicity and cultural diversity into account, and prevent any form of discrimination and prejudice

έτσι ώστε να λάβουν υπόψη την εθνοτική καταγωγή και την πολιτισμική πολυμορφία, και να αποτραπεί κάθε μορφή διάκρισης και προκατάληψης

2) **trauma**: **ψυχικό τραύμα**

Violence contributes to trauma, low self-esteem, poor health and poor school performance

Η βία οδηγεί σε ψυχικό τραύμα, χαμηλή αυτοεκτίμηση, κακή υγεία και κακές σχολικές επιδόσεις

- **ουσιαστικό: ουσιαστικό+ουσιαστικό σε γενική**

1) **displacement**: **εκτόπιση πληθυσμού**

Challenges – such as land dispossession, conflict, insecurity, displacement

Προκλήσεις- όπως η απαλλοτρίωση γης, η σύγκρουση, η ανασφάλεια, η εκτόπιση πληθυσμού

2) scope: πεδίο εφαρμογής

With variations in scope by country

Με μεταβολές στο πεδίο εφαρμογής ανά χώρα

3) violence: πράξη βίας

including the structural, underlying causes and risk factors associated with violence against indigenous girls and women

συμπεριλαμβανομένων των βασικών διαρθρωτικών αιτιών και παραγόντων κινδύνου που σχετίζονται με τις πράξεις βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών

2.3 Μονολεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τετραλεκτικά

- ουσιαστικό: επίθετο+ουσιαστικό+επίθετο σε γενική+ουσιαστικό σε γενική

1) helpline: τηλεφωνική γραμμή άμεσης βοήθειας

improving social welfare services and complaints and reporting mechanisms such as helplines

τη βελτίωση των υπηρεσιών κοινωνικής ευημερίας και των μηχανισμών καταγγελιών και υποβολής εκθέσεων όπως οι τηλεφωνικές γραμμές άμεσης βοήθειας

2.4 Διλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν μονολεκτικά

- επίθετο+ουσιαστικό:ουσιαστικό

1) bonded labour: ειλωτεία

they continue to face neglect, sexual abuse and exploitation, human trafficking, forced and bonded labour, other slave-like practices and harmful practices

συνεχίζουν να παραμένουν θύματα αμέλειας, σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης, εμπορίας ανθρώπων, αναγκαστικής εργασίας και ειλωτείας, άλλων πρακτικών που προσομοιάζουν με τη δουλεία και επιβλαβών πρακτικών

2.5 Διλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν διλεκτικά

- **ουσιαστικό+πρόθεση+ουσιαστικό: ουσιαστικό+ουσιαστικό σε γενική**

1) abuse of power: κατάχρηση εξουσίας

it is characterized by the use and abuse of power and control in public and private spheres

χαρακτηρίζεται από τη χρήση και την κατάχρηση εξουσίας και ελέγχου δημοσίως αλλά και ιδιωτικώς

2) rule of law: κράτος δικαίου

as it is often symptomatic of a breakdown of the rule of law and the systems established to prevent and respond to violence

3) protection of children: προστασία του παιδιού

As I have highlighted in my own reports, one fundamental component of national efforts for violence prevention and for the effective protection of children

Όπως έχω επισημάνει στις δικές μου εκθέσεις, μια θεμελιώδη συνιστώσα εθνικών προσπαθειών για την πρόληψη της βίας και για την αποτελεσματική προστασία των παιδιών

- **επίθετο+ουσιαστικό: επίθετο+ουσιαστικό**

1) armed conflict: ένοπλη σύγκρουση

the experiences the involvement of girls in situations of armed conflict in the predominantly indigenous area of Mindanao

σχετικά με τις εμπειρίες των κοριτσιών που συμμετέχουν στις ένοπλες συγκρούσεις στην κατεξοχήν αυτόχθονη περιοχή του Μιντανάο

2) economic exploitation: οικονομική εκμετάλλευση

The review finds limited references to indigenous girls and women in the expanding research on the various dimensions of economic exploitation, sexual abuse and sexual exploitation

Η ανασκόπηση διαπιστώνει ότι οι αναφορές είναι περιορισμένες σχετικά με τα αυτόχθονα κορίτσια και τις γυναίκες στην επέκταση της έρευνας για τις διάφορες διαστάσεις της οικονομικής εκμετάλλευσης, της σεξουαλικής κακοποίησης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης

3) fundamental right: θεμελιώδες δικαίωμα

Freedom from violence is a fundamental right of children that each country has committed to uphold

Η απελευθέρωση από τη βία είναι ένα θεμελιώδες δικαίωμα των παιδιών το οποίο κάθε χώρα έχει δεσμευτεί να τηρήσει

- **ουσιαστικό+ουσιαστικό: ουσιαστικό+ουσιαστικό στη γενική**

1) assault rifle: όπλο εφόδου

high-powered and other assorted assault rifles in some of these areas

των όπλων μεγάλης ισχύος και άλλων διαφόρων όπλων εφόδου σε ορισμένες περιοχές

2) case study: μελέτη περιπτώσεων

On that basis, Kenya was selected as a case study in the Africa region

Βάσει αυτού, η Κένυα επελέγη ως μελέτη περιπτώσεων στην περιοχή της Αφρικής

3) child marriage: γάμος παιδιών

The Global Campaign to Stop Violence against Women finds that child marriage in the indigenous-dominated Autonomous Region of Muslim Mindanao (ARMM) of the Philippines is largely influenced by Article 16 of the Muslim Code

Η παγκόσμια εκστρατεία για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών αποδεικνύει ότι ο γάμος παιδιών, στην υπό κυριαρχία ιθαγενών, Αυτόνομη Περιφέρεια στο Μουσουλμανικό Μιντανάο (ARMM) των Φιλιππίνων σε μεγάλο βαθμό επηρεάζεται από το άρθρο 16 του ισλαμικού θρησκευτικού κώδικα διαβίωσης

- **ουσιαστικό+ουσιαστικό: επίθετο+ουσιαστικό**

1) **child labour: παιδική εργασία**

Despite a steady overall decline in child labour in Latin America, it remains a serious concern among indigenous peoples

Παρά τη σταθερή συνολική μείωση της παιδικής εργασίας στη Λατινική Αμερική, παραμένει σοβαρή ανησυχία μεταξύ των αυτόχθονων πληθυσμών

2) **gender stereotypes: έμφυλα στερεότυπα**

and is intrinsically linked to gender stereotypes that underlie and perpetuate such violence

και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα έμφυλα στερεότυπα που υποβόσκουν και διαιωνίζουν αυτή τη βία

3) **language barriers: γλωσσικοί φραγμοί**

In particular, there has been limited success in addressing obstacles related to factors such as language barriers

Συγκεκριμένα, είχε σημειωθεί περιορισμένη επιτυχία στην αντιμετώπιση των εμποδίων που συνδέονται με παράγοντες όπως οι γλωσσικοί φραγμοί

- **ουσιαστικό+ουσιαστικό: ουσιαστικό+ ουσιαστικό (ομοιόπτωτο)**

1) **Member State: κράτος μέλος**

reports of Member States and civil society organizations to treaty bodies

αναφορές κρατών μελών των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στα Όργανα

Παρακολούθησης των Συνθηκών

- **επίθετο+ουσιαστικό= ουσιαστικό+πρόθεση+ουσιαστικό**

1) **post-conflict country: χώρα μετά από σύγκρουση**

Guatemala was selected to highlight its widely documented experience as a post-conflict country

επιλέχθηκε η Γουατεμάλα για να ωφελήσει τη μελέτη με την ευρέως τεκμηριωμένη εμπειρία ως χώρα μετά από σύγκρουση

2) 1) **communal conflict: βία μεταξύ κοινοτήτων**

gender-based violence in situations of armed violence, insecurity and communal conflicts

η έμφυλη βία υπό συνθήκες ένοπλης βίας, η αστάθεια και η βία μεταξύ κοινοτήτων

2.6 **Διλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τριλεκτικά**

- **ουσιαστικό+ουσιαστικό: επίθετο+ουσιαστικό+ουσιαστικό σε γενική**

1) **birth registration: ληξιαρχική πράξη γεννήσεως**

Challenges – such as land dispossession, conflict, insecurity, displacement, low rates of birth registration, limited access to culturally appropriate education and health services

Προκλήσεις- όπως η απαλλοτρίωση γης, η σύγκρουση, η ανασφάλεια, η εκτόπιση πληθυσμού, τα χαμηλά ποσοστά ληξιαρχικής πράξης γεννήσεως, η περιορισμένη πρόσβαση σε πολιτιστικά κατάλληλη εκπαίδευση και σε υγειονομικές υπηρεσίες

- επίθετο+ουσιαστικό: ουσιαστικό+ουσιαστικό στη γενική+ουσιαστικό στη γενική

1) Treaty body: όργανο Παρακολούθησης των Συνθηκών

reports of Member States and civil society organizations to treaty bodies

αναφορές των κρατών μελών και των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στα

Όργανα Παρακολούθησης των Συνθηκών

- επίθετο+ουσιαστικό: επίθετο+επίθετο+ουσιαστικό

1) international instrument: διεθνές νομικό μέσο

Guided by these international instruments

Υπό την καθοδήγηση αυτών των διεθνών νομικών μέσων

2.7 Τριλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τριλεκτικά

- ουσιαστικό+ουσιαστικό+πρόθεση+ουσιαστικό:ουσιαστικό+ουσιαστικό+ουσιαστικό στη γενική

1) Committee on the Rights of the Child: Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού

reports of Member States and civil society organizations to treaty bodies (in particular the Committee on the Rights of the Child (CRC Committee)

εκθέσεων των κρατών μελών και των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στα Όργανα Παρακολούθησης των Συνθηκών (πιο συγκεκριμένα η Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού)

- **επίθετο+ουσιαστικό+ουσιαστικό: ουσιαστικό+επίθετο σε γενική+ουσιαστικό σε γενική**

1) human rights standard: πρότυπο ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Other international human rights standards, such as the ILO's Indigenous and Tribal Peoples Convention No. 169

Άλλα διεθνή πρότυπα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η Σύμβαση της ΔΟΕ αριθ. 169

2) social welfare services: υπηρεσίες κοινωνικής ευημερίας

improving social welfare services and complaints and reporting mechanisms such as helplines

τη βελτίωση των υπηρεσιών κοινωνικής ευημερίας και των μηχανισμών καταγγελιών και υποβολής εκθέσεων όπως οι τηλεφωνικές γραμμές άμεσης βοήθειας

- **επίθετο+ουσιαστικό+ουσιαστικό: επίθετο+ουσιαστικό+ουσιαστικό σε γενική**

1) International Labour Organization: Διεθνής Οργάνωση Εργασίας

the International Labour Organization and the Office of the Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children agreed to support a literature review of existing information on violence against indigenous girls

η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας και το Γραφείο του Ειδικού Αντιπροσώπου του Γενικού Γραμματέα για τη βία κατά των παιδιών συμφώνησαν να στηρίξουν μια βιβλιογραφική ανασκόπηση των υφιστάμενων πληροφοριών

2) Millennium Development Goal: Αναπτυξιακοί στόχοι της Χιλιετίας

This decision was strengthened by a review of national Millennium Development Goals reports undertaken by the UNPFII

Αυτή η απόφαση ενισχύθηκε από μια ανασκόπηση εκθέσεων των εθνικών αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας που πραγματοποιήθηκε από το μόνιμο φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων

2) National Statistics Institute: Εθνικό Ινστιτούτο Στατιστικής

The Bolivia National Statistics Institute and ILO/IPEC finds that participation rates of male and female indigenous children and adolescents in hazardous employment is more pronounced

Το Εθνικό Ινστιτούτο Στατιστικής της Βολιβίας και το Διεθνές Πρόγραμμα για την εξάλειψη της παιδικής εργασίας της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας διαπιστώνουν ότι τα ποσοστά συμμετοχής ιθαγενών αγοριών και κοριτσιών και εφήβων σε επικίνδυνες μορφές εργασίας ήταν υψηλότερα

- επίθετο+ουσιαστικό+πρόθεση+ουσιαστικό: επίθετο+ ουσιαστικό + ουσιαστικό σε γενική

1) Plurinational State of Bolivia: Πολυεθνικό κράτος της Βολιβίας

For example, the Plurinational State of Bolivia is a country where an estimated 62 per cent of the population is indigenous

Για παράδειγμα, το Πολυεθνικό Κράτος της Βολιβίας είναι μια χώρα όπου υπολογίζεται ότι το 62 τοις εκατό του πληθυσμού αποτελείται από ιθαγενείς

- ουσιαστικό+πρόθεση+επίθετο+ουσιαστικό: ουσιαστικό+επίθετο σε γενική +ουσιαστικό σε γενική

1) rights of indigenous peoples: δικαιώματα των ιθαγενών πληθυσμών

the culture of impunity and limited awareness of the rights of indigenous peoples in general and women and girls in particular

η νοοτροπία της ατιμωρησίας και η περιορισμένη ευαισθητοποίηση σχετικά με τα δικαιώματα των ιθαγενών πληθυσμών γενικά και των γυναικών και των κοριτσιών ειδικότερα

2) violation of human rights: παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Violence against women and girls is a pervasive violation of human rights that persists in every country

Η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών είναι μια ευρεία παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων η οποία εξακολουθεί να υφίσταται σε όλες τις χώρες του κόσμου

- επίθετο+σύνδεσμος+επίθετο+ουσιαστικό:επίθετο+σύνδεσμος+επίθετο+ουσιαστικό

1) sexual and reproductive health: σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία

These results bring into sharp focus the pervasive nature of violence and its nexus with other human rights concerns, such as the right to be protected from discrimination, justice, education and health, including sexual and reproductive health

Αυτά τα αποτελέσματα φέρνουν έντονα στο επίκεντρο την παρεμβατική φύση της βίας και τη σχέση της με άλλες ανησυχίες που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως το δικαίωμα της προστασίας από τις διακρίσεις, το δικαίωμα της δικαιοσύνης, της παιδείας, συμπεριλαμβανομένης και της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας

- **επίθετο+επίθετο+ουσιαστικό: επίθετο+επίθετο+ουσιαστικό**

1) Universal Periodic Review: Καθολική περιοδική εξέταση

the Universal Periodic Review (UPR), reports of United Nations special procedures and mechanisms, ILO supervisory bodies, and regional and national human rights institutions

της καθολικής περιοδικής εξέτασης, των ειδικών διαδικασιών και μηχανισμών των Ηνωμένων Εθνών, των εποπτικών οργάνων της ΔΟΕ και των περιφερειακών και εθνικών θεσμικών οργάνων για τα ανθρώπινα δικαιώματα

- **ουσιαστικό + πρόθεση + ουσιαστικό + σύνδεσμος + ουσιαστικό: ουσιαστικό + πρόθεση + ουσιαστικό σε γενική + σύνδεσμος + ουσιαστικό σε γενική**

1) violence against women and girls: βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών

Violence against women and girls is a pervasive violation of human rights

Η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών είναι μια ευρεία παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

2.8 Τριλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τετραλεκτικά

- ουσιαστικό + ουσιαστικό + πρόθεση + ουσιαστικό: επίθετο + ουσιαστικό + ουσιαστικό + ουσιαστικό στη γενική

1) Convention on the Rights of the Child: Διεθνής Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού

the Convention on the Rights of the Child and the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples cannot be meaningfully implemented

η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων πληθυσμών δεν μπορούν να εφαρμοστούν επιτυχώς

- επίθετο + επίθετο + ουσιαστικό: ουσιαστικό + επίθετο + επίθετο + επίθετο + ουσιαστικό σε γενική

1) female genital mutilation/cutting: Ακρωτηριασμός /αποκοπή των γυναικείων εξωτερικών γεννητικών οργάνων

On that basis, Kenya was selected as a case study in the Africa region given available evidence on the prevalence of female genital mutilation/cutting

Βάσει αυτού, η Κένυα επελέγη ως μελέτη περιπτώσεων στην περιοχή της Αφρικής δεδομένων των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τον επιπολασμό του ακρωτηριασμού/αποκοπής των γυναικείων εξωτερικών γεννητικών οργάνων

2.9 Τετραλεκτικοί όροι που αποδόθηκαν τετραλεκτικά

- επίθετο + ουσιαστικό + πρόθεση+ επίθετο +ουσιαστικό: επίθετο + ουσιαστικό + επίθετο + ουσιαστικό σε γενική

1) **Inter-American Commission on Human Rights: Διαμερικανική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων**

The Rapporteur on the rights of women of the Inter-American Commission on Human Rights notes that the situation of indigenous women and girls is particularly critical

Η Εισηγήτρια για τα δικαιώματα των γυναικών της Διαμερικανικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων επισημαίνει ότι η κατάσταση των αυτόχθονων γυναικών και των κοριτσιών είναι ιδιαίτερα κρίσιμη

- επίθετο + ουσιαστικό + πρόθεση+ ουσιαστικό + σύνδεσμος + ουσιαστικό: επίθετο + ουσιαστικό + ουσιαστικό + σύνδεσμος + ουσιαστικό

1) **International Conference on Population and Development: Διεθνής Διάσκεψη για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη**

including the 2014 World Conference on Indigenous Peoples, the International Conference on Population and Development Beyond 2014 review process and the Post-2015 Development Agenda

συμπεριλαμβανομένης της Παγκόσμιας Διάσκεψης του 2014 για τους Αυτόχθονες Λαούς, της Διεθνής Διάσκεψης για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη μετά τη διαδικασία αναθεώρησης του 2014 και το αναπτυξιακό θεματολόγιο για μετά το 2015

- ουσιαστικό + ουσιαστικό + ουσιαστικό + επίθετο: επίθετο + ουσιαστικό + ουσιαστικό + ουσιαστικό σε γενική

1) Minority Rights Group International: Διεθνής Ομάδα για τα Δικαιώματα των Μειονοτήτων

For guidance on referencing people who identify themselves as indigenous, the study relies on the UNPFII's State of the World's Indigenous Peoples (2009), the International Working Group for Indigenous Affairs' annual publication *The Indigenous World* and Minority Rights Group International's World Directory of Minorities and Indigenous Peoples

Οδηγίες σχετικά με άτομα που αυτοπροσδιορίζονται ως ιθαγενείς, η μελέτη βασίζεται στο βιβλίο του μόνιμο φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων (UNFPII) *State of the World's Indigenous Peoples (2009)*, στην ετήσια έκδοση της Διεθνούς Ομάδας Εργασίας για Υποθέσεις Αυτοχθόνων Πληθυσμών *The Indigenous World* και στο *World Directory of Minorities and Indigenous Peoples* της Διεθνούς Ομάδας για τα Δικαιώματα των Μειονοτήτων

2.10 Συντομομορφές

α) Αρκτικόλεξα

- 1) **ACHPR:** African Commission on Human and Peoples' Rights: Αφρικανική Επιτροπή για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των λαών
- 2) **ARMM:** Autonomous Region of Muslim Mindanao: Αυτόνομη Περιφέρεια στο Μουσουλμανικό Μιντανάο
- 3) **CEDAW:** Convention on the Elimination of All forms of Discrimination against Women: Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών
- 4) **CRC:** Convention on the Rights of the Child: Διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού
- 5) **HIV/AIDS:** Human immunodeficiency virus/ Acquired immunodeficiency syndrome: HIV/AIDS

β) Ακρόνυμα

- 1) **ILO:** International Labour Organisation: Διεθνής Οργάνωση Εργασίας
- 2) **IPEC:** International Programme on the Elimination of Child Labour: Διεθνές Πρόγραμμα για την εξάλειψη της παιδικής εργασίας

3) UNICEF: United Nations Children's Fund: Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τα

Παιδιά

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Για την εκπόνηση της πτυχιακής μου εργασίας επέλεξα να ασχοληθώ με την αποσπασματική μετάφραση της έκθεσης «*Breaking the Silence on Violence against Indigenous Girls, Adolescents and Young Women-A call to action based on an overview of existing evidence from Africa, Asia Pacific and Latin America*» και τη μελέτη ορολογίας. Μεγάλο βοήθημα στην ολοκλήρωση της πτυχιακής μου εργασίας αποτέλεσαν η καλή γνώση της αγγλικής και της ελληνικής γλώσσας, καθώς και οι γνώσεις σχετικά με τη μετάφραση που απόκτησα κατά τη διάρκεια των σπουδών μου. Επιπλέον, τα ηλεκτρονικά και έντυπα λεξικά καθώς και τα παράλληλα κείμενα με βοήθησαν να αντιμετωπίσω τις τυχόν δυσκολίες που προέκυψαν.

Όσον αφορά τη μεταφραστική διαδικασία, έχοντας να μεταφράσω ένα εξειδικευμένο κείμενο το οποίο διαφέρει από ένα ένα απλό κείμενο καθώς αναφέρεται σε ειδικά γνωστικά αντικείμενα, σημαντικό ρόλο έπαιξε η κατανόηση του περιεχομένου του κειμένου-πηγή η οποία απαιτεί εκτός της γλωσσικής επάρκειας αλλά και γνώσεις του συγκεκριμένου αντικειμένου.

Μεγάλη δυσκολία αντιμετώπισα σε επίπεδο ορολογίας, καθώς η απόδοση πολλών όρων που εντόπισα δεν αντιστοιχούσε στο γνωστικό αντικείμενο του κειμένου-πηγή, αλλά σε άλλα γνωστικά πεδία. Ως αποτέλεσμα, χρειάστηκε περαιτέρω έρευνα για να βρω την απόδοση που ταιριάζει καταλληλότερα στο νόημα του κειμένου. Ο κύριος προβληματισμός όμως που αντιμετώπισα κατά τη μεταφραστική διαδικασία ήταν η επαναληψιμότητα παραγράφων από τη συνοπτική παρουσίαση ή η ελάχιστη διαφοροποίησή τους. Έκρινα σωστό και μη έχοντας άλλη εναλλακτική λύση, να αποδώσω το κείμενο ως έχει.

Ολοκληρώνοντας αυτή την εργασία κατέληξα στο συμπέρασμα ότι ενώ η μετάφραση παίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή μας, καθώς καθιστά δυνατή την επικοινωνία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των γλωσσικών συνόρων, η απλή καθημερινή μετάφραση διαφέρει από αυτή που θα πραγματοποιήσει ένας επαγγελματίας μεταφραστής. Ένας επαγγελματίας μεταφραστής για να εκπληρώσει όσο καλύτερα γίνεται τον σκοπό του που είναι η απόδοση ενός κειμένου, πρέπει να γνωρίζει τέλεια τη

γλώσσα-πηγή όσο και τη γλώσσα-στόχο και πρέπει να κατανοεί πλήρως το νόημα που θέλει να μεταδώσει. Η δουλειά ενός μεταφραστή δεν είναι απλή καθώς απαιτεί δεξιότητες αναζήτησης, γλωσσικές δεξιότητες, άριστες δεξιότητες γραφής και ορθή κρίση.

ΓΛΩΣΣΑΡΙ ΟΡΩΝ

Εδώ παρατίθενται αλφαβητικά οι όροι που εντοπίστηκαν στο κείμενο-πηγή καθώς η αποδοσή τους στην ελληνική γλώσσα.

A	
Abuse of power	Κατάχρηση εξουσίας
Academic institution	Πανεπιστημιακό ίδρυμα
Adoption	Υιοθεσία
Alcohol abuse	Κατάχρηση οινοπνεύματος
Armed conflict	Ένοπλη σύγκρουση
Armed violence	Ένοπλη βία
Assault rifle	Όπλο εφόδου
B	
Bonded labour	Ειλωτεία
Birth registration	Ληξιαρχική πράξη γεννήσεως
C	
Case study	Μελέτη περιπτώσεων
Child labour	Παιδική εργασία
Child marriage	Γάμος παιδιών
Climatic conditions	Κλιματικές συνθήκες
Colonization	Αποικισμός
Committee on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW Committee)	Επιτροπή για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών
Committee on the Rights of the Child (CRC Committee)	Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού
Communal conflict	Βία μεταξύ κοινοτήτων
Conflict	Σύγκρουση
Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW)	Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών
Convention on the Rights of the Child (CRC)	Διεθνής Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού
Culture	Πολιτισμός
Cultural diversity	Πολιτισμική πολυμορφία
D	
Data	Στοιχεία
Data collection	Συλλογή Δεδομένων
Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (UNDRIP)	Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων πληθυσμών
Depression	Κατάθλιψη
Developing countries	Αναπτυσσόμενες χώρες
Discrimination	Διάκριση
Displacement	Εκτόπιση πληθυσμού
Domestic violence	Ενδοοικογενειακή βία
Domestic work	Οικιακή εργασία

Domestic worker	Οικιακό προσωπικό
Drug abuse	Κατάχρηση ναρκωτικών
E	
Early marriage	Πρόωρος γάμος
Economic conditions	Οικονομικές καταστάσεις
Economic exploitation	Οικονομική εκμετάλλευση
Economic growth	Οικονομική ανάπτυξη
Education	Εκπαίδευση
Employment	Απασχόληση
Ethnicity	Εθνοτική καταγωγή
Exclusion	Αποκλεισμός
Expropriation	Απαλλοτρίωση
F	
Forced labour	Αναγκαστική Εργασία
Fundamental right	Θεμελιώδες δικαίωμα
Female genital mutilation/cutting (FGM/C)	Ακρωτηριασμός /αποκοπή των γυναικείων εξωτερικών γεννητικών οργάνων
Femicide	Γυναικοκτονία
Forced pregnancy	Καταγκαναστική εγκυμοσύνη
G	
Gender-based violence	Έμφυλη βία
Gender equality	Ισότητα των φύλων
Gender inequality	Ανισότητα μεταξύ των φύλων
Gender stereotypes	Έμφυλα στερεότυπα
H	
Health	Υγεία
Health facility	Υγειονομική εγκατάσταση
Health services	Υγειονομικές υπηρεσίες
Helpline	Τηλεφωνική γραμμή άμεσης βοήθειας
HIV/AIDS	HIV/AIDS
Honour Crime	Έγκλημα τιμής
Household Head	Αρχηγός οικογένειας
Human rights	Ανθρώπινα δικαιώματα
Human rights standard	Πρότυπο ανθρωπίνων δικαιωμάτων
Human security	Ανθρώπινη ασφάλεια
Human trafficking	Εμπορία ανθρώπων
I	
Identity	Ταυτότητα
International Labour Organization (ILO)	Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ΔΟΕ)
Implementation	Εφαρμογή
Implementing agency	Εκτελεστικός φορέας
Income	Εισόδημα
Indigenous population	Ιθαγενείς πληθυσμοί
Inequality	Ανισότητα
Indigenous and Tribal Peoples Convention	Σύμβαση περί των ιθαγενών λαών και των λαών με φυλετική συγκρότηση
Indigenous community	Αυτόχθων κοινότητα
Indigenous population	Ιθαγενείς πληθυσμοί

Information system	Πληροφορικό σύστημα
Insecurity	Αβεβαιότητα/Αστάθεια
Institutional reform	Θεσμική μεταρρύθμιση
Inter-American Commission on Human Rights (IACHR)	Διαμερικανική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
International community	Διεθνής κοινότητα
International Conference on Population and Development (ICPD)	Διεθνής Διάσκεψη για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη
International instrument	Διεθνές νομικό μέσο
J	
Justice	Δικαιοσύνη
L	
Language Barriers	Γλωσσικοί φραγμοί
Legal recognition	Νομική αναγνώριση
Legislation	Νομοθεσία
M	
Marginalization	Περιθωριοποίηση
Median age	Διάμεση ηλικία
Member States	Κράτος μέλος
Millennium Development Goal (MDG)	Αναπτυξιακοί στόχοι της Χιλιετίας (ΑΣΧ)
Minority Rights Group International (MRG)	Διεθνής Ομάδα για τα Δικαιώματα των Μειονοτήτων
N	
National legislation	Εθνική νομοθεσία
National Statistics Institute (INE)	Εθνικό Ινστιτούτο Στατιστικής
O	
Optional Protocol	Προαιρετικό πρωτόκολλο
Organization	Οργανισμός
P	
Permanent Forum on Indigenous Issues (UNFPII)	Μόνιμο φόρουμ σχετικά με ζητήματα των αυτοχθόνων
Plurinational State of Bolivia	Πολυεθνικό κράτος της Βολιβίας
Policy implementation	Εφαρμογή πολιτικής
Political instability	Πολιτική αστάθεια
Poverty	Φτώχεια
Poverty eradication	Εξάλειψη της φτώχειας
Practice	Πρακτική
Prejudice	Προκατάληψη
Prenatal sex selection	Επιλεκτική άμβλωση με βάση το φύλο
Protection of children	Προστασία του παιδιού
Post-conflict country	Χώρα μετά από σύγκρουση
Post-2015 Development Agenda	Αναπτυξιακό θεματολόγιο για μετά το 2015
Q	
Quadrennial comprehensive policy review	Τετραετή πλήρη αναθεώρηση της πολιτικής
R	
Race	Φυλή

Rapporteur	Εισηγητής
Regional commission	Περιφερειακή επιτροπή
Remuneration	Αμοιβή
Reproductive Health	Αναπαραγωγική υγεία
Resource allocation	Κατανομή των πόρων
Rights	Δικαιώματα
Rights of indigenous peoples	Δικαιώματα των ιθαγενών πληθυσμών
Rule of law	Κράτος δικαίου
S	
Sampling	Δειγματοληψία
Scheduled Tribes	Προστατευόμενες φυλές
Schooling	Σχολική φοίτηση
Scope	Πεδίο εφαρμογής
Sex	Φύλο
Sexual abuse	Σεξουαλική κακοποίηση
Sexual and reproductive health	Σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία
Sexual assault	Σεξουαλική επίθεση
Sexual exploitation	Σεξουαλική εκμετάλλευση
Sexual harassment	Σεξουαλική παρενόχληση
Sexual violence	Σεξουαλική βία
Sharia	Σαρία
Social condition	Κοινωνικές κατάσταση
Social security	Κοινωνική ασφάλιση
Social welfare services	Υπηρεσίες κοινωνικής ευημερίας
Society	Κοινωνία
Socio-economic group	Κοινωνικο-οικονομική ομάδα
Socio-economic indicator	Κοινωνικοοικονομικός δείκτης
Stigma	Στίγμα
Study	Μελέτη
Supervisory body	Εποπτικό όργανο
Sustainable development	Αειφόρος ανάπτυξη
Suicide	Αυτοκτονία
Special Rapporteur on the rights of indigenous peoples	Ειδικός εισηγητής για τα δικαιώματα των αυτόχθονων πληθυσμών
Special Representative of the Secretary-General (SRSG)	Ειδικός Αντιπρόσωπος του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών
T	
Taboo	Ταμπού
Total population	Συνολικός πληθυσμός
Trafficking	Λαθρεμπόριο
Trauma	Ψυχικό τραύμα
Treaty body	Όργανο Παρακολούθησης των Συνθηκών
U	
UNiTE to End Violence against Women Campaign	Εκστρατεία UNiTE για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών
United Nations Children's Fund (UNICEF)	Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά (UNICEF)
United Nations Development Fund for Women (UNIFEM)	Ταμείο ανάπτυξη των Ηνωμένων Εθνών για τις Γυναίκες (UNIFEM)

United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women (UN Women)	Μονάδα των ΗΕ για την ισότητα των φύλων και τη χειραφέτηση των γυναικών (ΗΕ Γυναίκες)
United Nations General Assembly Resolution	Ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών
United Nations Population Fund (UNFPA)	Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τον πληθυσμό (UNFPA)
United Nations Secretary-General (UNSG)	Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών
Universal Periodic Review (UPR)	Καθολική περιοδική εξέταση
V	
Violence	Πράξη βίας
Violence against women	Βία κατά των γυναικών
Violence against women and girls	Βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών
Violation of human rights	Παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
W	
Water resources	Υδάτινοι πόροι

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κείμενο- Πηγή

- United Nations Population Fund (2013) Breaking the Silence on Violence against Indigenous Girls, Adolescents and Young Women. Από https://www.unfpa.org/sites/default/files/resource-pdf/VAIWG_FINAL.pdf, προσπελάστηκε στις 29/10/2019.

Ελληνόγλωσση Βιβλιογραφία

- Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α. (2001). Αναβαπτισμός. 3ο Συνέδριο Ελληνική Γλώσσα και Ορολογία. Αθήνα. Από http://www.eleto.gr/download/BooksAndArticles/2001_3rd_05-Anastasiadi-SymeonidiAnna.pdf, προσπελάστηκε στις 30/10/2019.
- Βαλεοντής, Κ. (1988). Ανάλυση των βασικών αρχών της τεχνικής ορολογίας. Παρουσίαση, ερμηνεία και παραδείγματα εφαρμογής των Ελληνικών Προτύπων ΕΛΟΤ 561 και ΕΛΟΤ 402. Αθήνα. Από http://www.eleto.gr/download/BooksAndArticles/1988_AnalysiTwnVasikwnArxwnTisTechnikisOrologias_KValeontis.pdf, προσπελάστηκε στις 30/10/2019.
- Βαλεοντής, Κ. (2018). Ποιότητα ορολογικών εργασιών στη μετάφραση. Συνάντηση εργασίας και εκπαίδευση επιμελητών Μεταφραστικού έργου ΕΛΟΤ 2018. Αθήνα. Από http://www.elot.gr/K-VALEONTIS-V03_ELOT-2019-01-18.pdf, προσπελάστηκε στις 18/01/2020

- Βαλεοντής, Κ. & Μάντζαρη, Ε. (2006). Η γλωσσική διάσταση της ορολογίας: Αρχές και μέθοδοι σχηματισμού των όρων. 1^ο Διεθνές Συνέδριο Μετάφρασης και Διερμηνείας. Αθήνα. Από http://www.eleto.gr/download/BooksAndArticles/HAU-Conference2006-ValeontisMantzari_GR.pdf , προσπελάστηκε στις 30/10/2019.
- Γούτσος, Δ. (2001). *Ο Λόγος της Μετάφρασης: Ανθολόγιο σύγχρονων μεταφραστικών θεωριών*. Θεσσαλονίκη: Ελληνικά Γράμματα.
- Δημολιάτης, Γ. (2015). Λεξικό όρων υγιεινής και επιδημιολογίας έκδοση 1^η. Αθήνα: Κάλλιπος. Από https://repository.kallipos.gr/bitstream/11419/2667/1/15373_Dimoliatis-MasterDocument.pdf , προσπελάστηκε στις 31/10/2019.
- Ιορδανίδου, Α., Πανταζάρα, Μ., Μάντζαρη, Ε., Ορφανός, Γ., Βαγγελάτος, Α. & Παπαπαναγιώτου, Β. (2007). Ζητήματα αναγνώρισης των πολυλεκτικών σύμπλοκων όρων στον τομέα της βιοϊατρικής. 6ο Συνέδριο Ελληνική Γλώσσα και Ορολογία. Αθήνα. Από http://www.eleto.gr/download/Conferences/6th%20Conference/6th_14-29-IordanidouPantazaraMantzariOrfanosVangelatosPapapanagiotouPaper_V03.pdf, προσπελάστηκε στις 10/01/2020.
- Κουτσουμπάρη, Ν., Σδούκου, Χ. & Βαλεοντής, Κ. (2011). Ορολογία και Λεξικογραφία: Δύο θεματικά πεδία με συμπληρωματικούς στόχους, αλλά με εννοιολογικές και μεθοδολογικές διαφορές – Σημεία σύγκλισης και προτάσεις περαιτέρω εναρμόνισης. ΕΛΕΤΟ – 8ο Συνέδριο Ελληνική Γλώσσα και Ορολογία. Αθήνα. Από http://www.eleto.gr/download/Conferences/8th%20Conference/Papers/8th_01-30_Koutsoubari_Sdoukou_Valeontis_Paper_V06.pdf , προσπελάστηκε στις 30/10/2019.

- Μεντζελόπουλος, Θ. (2009). Ορολογία και Μετάφραση – Οι μεταφραστικές πρακτικές και η αντιμετώπιση της αγγλικής γλώσσας ως ορολογικής lingua franca στις Οικονομικές επιστήμες. 7ο Συνέδριο Ελληνική Γλώσσα και Ορολογία. Αθήνα. Από http://www.eleto.gr/download/Conferences/7th%20Conference/7th_33-06-MentzelopoulosThanos_Paper_V04.pdf , προσπελάστηκε στις 6/11/2019.
- Μπατσαλιά, Φ. (2001). *Περί μεταφράσεως: Σύγχρονες προσεγγίσεις*. Αθήνα: Κατάρτι.
- Μπατσαλιά-Κόντη, Φ. (1992). Θεωρητική προσέγγιση και προτάσεις επίλυσης προβλημάτων κατά τη μετάφραση εξειδικευμένων κειμένων. Διήμερο Συνέδριο Τυποποίηση Ορολογίας. Αθήνα. Από http://www.eleto.gr/download/Conferences/0th%20Conference/08_1992_Batsalia-Konti%20Freideriki.pdf , προσπελάστηκε στις 4/11/2019.
- Μπατσαλιά, Φ. & Σελλά-Μάζη, Ε. (2004). *Γλωσσολογική προσέγγιση στη Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφραση*. Αθήνα: Έλλην.
- Παπαβασιλείου, Π. (2001). Ορολογία: Σύντομη ιστορική αναδρομή και σύγχρονη πραγματικότητα. ΕΛΕΤΟ – 3ο Συνέδριο Ελληνική Γλώσσα και Ορολογία. Αθήνα. Από http://www.eleto.gr/download/Conferences/3rd%20Conference/3rd_01-PapavasilieiouPeriklis_V02.pdf , προσπελάστηκε στις 29/10/2019.

Ξενόγλωσση βιβλιογραφία

- Eco, U. (2003). *Εμπειρίες μετάφρασης - Λέγοντας σχεδόν το ίδιο*. Μετάφραση: Έφη Καλλιφατίδη. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Miner, G., Delen, D., Elder, J., Fast, A., Hill, T. & Nisbet, R. (2012). *Practical text mining and statistical analysis for non-structured text data applications*. USA: Elsevier
- Munday, J. (2001). *Μεταφραστικές σπουδές: Θεωρίες και εφαρμογές*. Μετάφραση: Φιλιππάτος Άγγελος. Αθήνα: Μεταίχμιο

Παράλληλα κείμενα:

- Πετρίδης, Δ. (2015). Κεφάλαιο 5: Ανάλυση Συστάδων. Από https://repository.kallipos.gr/bitstream/11419/2130/1/06_chapter05.pdf, προσπελάστηκε στις 8/12/2019
- UNICEF (2014). A statistical snapshot of violence against adolescent girls. Από https://www.unicef.org/publications/files/A_Statistical_Snapshot_of_Violence_Against_Adolescent_Girls.pdf, προσπελάστηκε στις 15/12/2019
- UNICEF (2010). Multiple Indicator Cluster Survey 2010. Από https://www.stat.gov.rs/media/3526/mics4_report_serbia.pdf, προσπελάστηκε στις 8/12/2019

Λεξικά

Έντυπα:

- Betsis, A. (2003). Collins, Greek-English Dictionary / Ελληνοαγγλικό Λεξικό Express Publishing: Greece

Ηλεκτρονικά:

- **WordReference**, διαθέσιμο στο <http://www.wordreference.com/>
- **Linguee**, διαθέσιμο στο <https://www.linguee.com/>
- **Glosbe**, διαθέσιμο στο <https://el.glosbe.com/>
- **Etymonline**, διαθέσιμο στο <https://www.etymonline.com/>
- **IATE**, διαθέσιμο στο <https://iate.europa.eu/home>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Special Message

Freedom from violence is a fundamental right of children that each country has committed to uphold. Indeed, the Convention on the Rights of the Child, its three Optional Protocols, and the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, widely ratified by countries in all regions, provide a sound normative foundation to prevent and address all forms of violence against indigenous girls and boys. Other international human rights standards, such as the ILO's Indigenous and Tribal Peoples Convention No. 169 and Child Labour Conventions Nos. 138 and 182, and the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples complement this important international framework for the protection of the rights of indigenous children.

Guided by these international instruments, the United Nations Permanent Forum on Indigenous Issues and other United Nations human rights mechanisms, including the Special Rapporteur on the rights of indigenous peoples, the Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences, and my own mandate as Special Representative of the United Nations Secretary-General on Violence against Children, act as global advocates for the protection of indigenous children from violence, whichever its manifestations may be and wherever these incidents may occur.

The emergence of a strong normative framework for the protection of the rights of indigenous children opens avenues for a rich process of national implementation for achieving steady progress. Yet, as the present study reveals, the challenges faced by indigenous girls, adolescents and young women remain serious and widespread. Due to gender inequality and the traditional status of women in and outside of indigenous communities, they continue to face neglect, sexual abuse and exploitation, human trafficking, forced and bonded labour, other slave-like practices and harmful practices.

Violence contributes to trauma, low self-esteem, poor health and poor school performance, and is often associated with the high incidence of depression, alcohol and drug abuse, self-harm and suicide. It prevents young people from developing to their full potential, from participating as equal and active members in society, and from playing a leading role in the transmission of ancestral knowledge, culture, identity and language on an equal footing with their male counterparts as noted in this study.

This situation is however not inevitable as it can in fact be effectively prevented. As I have highlighted in my own reports, one fundamental component of national efforts for violence prevention and for the effective protection of children, including indigenous girls and adolescents, is the enactment of legislation that explicitly prohibits all forms of violence in all contexts, supported by safe and child-sensitive counselling, reporting and complaint mechanisms that children can access when incidents of violence occur. Recognizing the special needs of indigenous girls and boys, mechanisms must not only be child-sensitive, but also culturally-sensitive in order to take ethnicity and cultural diversity into account, and prevent any form of discrimination and prejudice. This is a priority concern underscored by the United Nations Secretary-General's Study on violence against children, and is also a constant request children convey.

This new report, *Breaking the silence on violence against indigenous girls, adolescents and young women: a call to action based on an overview of existing evidence from Africa, Asia Pacific and Latin America*, is a thoughtful contribution to the global agenda to prevent and eliminate violence against indigenous girls, adolescents and young women. It offers valuable insights, positive experiences and comprehensive recommendations, including a set of guiding principles to accelerate progress and inspire further debate and innovative action to protect girls and women from violence in all its forms and in all contexts where incidents may occur. I am confident that the report will serve as an inspiring reference for consolidating sustainable achievements and building a world where the rights of indigenous children are effectively safeguarded and protection from violence is a reality for all.

Preface

This study offers a unique opportunity to rally behind the UNiTE to End Violence against Women Campaign of the United Nations Secretary-General and to remain steadfast to the recommendations of his two 2006 global studies on violence against children and violence against women.

This results bring into sharp focus the pervasive nature of violence and its nexus with other human rights concerns, such as the right to be protected from discrimination, justice, education and health, including sexual and reproductive health. It furthermore underscores the inextricable association between the vulnerability to violence suffered by indigenous girls, adolescents and young women and the broader contexts of historical and continuing marginalization and discrimination of many indigenous peoples.

It has long been recognized and recently reinforced in the United Nations General Assembly Resolution detailing the Quadrennial Comprehensive Policy Review (2012) that gender equality is a fundamental element in the achievement of sustained and inclusive economic growth, poverty eradication and sustainable development. Advancing the rights of girls, adolescents and young women is therefore pivotal to achieving these objectives.

In this respect, the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, the Convention on the Rights of the Child and the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples cannot be meaningfully implemented unless efforts are strengthened to guarantee that indigenous girls, adolescents and young women enjoy the full realization of their rights and are free from violence and the culture of impunity around which it revolves. As a first step, limitations and challenges posed by the lack of comprehensive data disaggregated by age, sex, location and ethnic status must be urgently addressed as a means to tackling the invisibility of the hardships endured by these groups.

By creating awareness of the severity and unique characteristics of the contexts within which violence against indigenous girls, adolescents and young women take place, this

study aims to provide its target audience (governments, indigenous communities, civil society organizations, bilateral organizations and the United Nations system, including United Nations funds, programmes, special procedures and mechanisms and regional commissions) with a useful tool for designing sustainable and appropriate interventions to prevent and respond to violence.

Looking ahead, it is critical that the findings and recommendations of this study are integrated into discussions and outcomes of on-going global agendasetting processes, including the 2014 World Conference on Indigenous Peoples, the International Conference on Population and Development Beyond 2014 review process and the Post-2015 Development Agenda.

I. Purpose and objectives

This study is in response to a call made by the United Nations Permanent Forum on Indigenous Issues (UNPFII) to United Nations agencies to contribute to the state of knowledge on violence against indigenous girls, female adolescents and young women (referred more briefly to as ‘indigenous girls and women’). It builds on the United Nations Secretary-General’s study on violence against children, his in-depth study on all forms of violence against women and his report on the status of implementation of the Convention on the Rights of the Child (CRC), with a focus on the rights of indigenous children. It also draws upon the International Indigenous Women’s Forum’s companion report to his in-depth study on violence against women, Mairin Iwanka Raya. 1 The Secretary-General’s three reports reaffirm the UNPFII’s concerns of the urgent need to improve data collection and information systems for informing policy and programming, and tracking progress towards the goals of preventing and punishing violence.

Given data limitations, the study is not intended to be exhaustive, conclusive or comprehensive. Instead, it aims to be illustrative of documented evidence revolving around three main areas of investigation, namely:

- (1) The interface between the historical, political, economic, social and cultural contexts of indigenous peoples, including the structural, underlying causes and risk factors associated with violence against indigenous girls and women;
- (2) The different manifestations of violence documented against these groups in different settings, with an emphasis on domestic, community and health (including sexual and reproductive health) in the regions under study; and
- (3) On-going national level initiatives in the fields of prevention, protection and response to violence and the challenges associated with their implementation.

The study represents the first attempt at providing a broad overview of the existing evidence on violence against indigenous girls and women and reflects an urgent desire by the initiating partners to contribute to the accelerated implementation of the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (UNDRIP), the CRC, the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) and other relevant instruments.

II. Scope, methods, sources, opportunities and limitations

The study was undertaken through a systematic desk review of quantitative and qualitative sources spanning between 2000 and 2013 to reflect the period from when a substantial number of relevant studies and surveys were initiated.

Country reports of Demographic and Health Surveys (DHS), Multiple Indicator Cluster Surveys (MICS) and Child Labour Surveys (CLS) undertaken through the ILO/International Programme on the Elimination of Child Labour (IPEC) Statistical Information and Monitoring Programme on Child Labour (SIMPOC) were used to assess and collate information on various forms of violence affecting indigenous girls and women.² Qualitative sources included the information databases of the UNPFII, the United Nations Secretary General's UNiTE to End Violence against Women Campaign, United Nations agencies, academic institutions, reports of Member States and civil society organizations to treaty bodies (in particular the Committee on the Rights of the Child (CRC Committee), the Committee on the Elimination of All Forms of

Discrimination against Women (CEDAW Committee) and their concluding observations and recommendations) and the Universal Periodic Review (UPR), reports of United Nations special procedures and mechanisms, ILO supervisory bodies, and regional and national human rights institutions.

As the findings of the study will be used to inform policy, planning and implementation at country level, it was necessary to ensure that the geographical focus reflects a blend of low- and middleincome contexts pertinent to the development objectives of the United Nations partners involved in this study. This decision was strengthened by a review of national Millennium Development Goals reports undertaken by the UNPFII on countries based in Africa, Latin America and Asia Pacific regions that highlight significant gaps in data on the development concerns and priorities of indigenous peoples.³

Regional perspectives were balanced with country perspectives on some specific forms of violence for in-depth study. The selection was based on the criteria of availability of information on a specific form of violence and evidence of on-going initiatives to address that specific form of violence in three countries. On that basis, Kenya was selected as a case study in the Africa region given available evidence on the prevalence of female genital mutilation/cutting (FGM/C) among indigenous communities and promising legislative developments in this field. For Latin America, Guatemala was selected for the study to benefit from its widely documented experience as a postconflict country and on-going legislative and institutional reforms aimed at addressing issues such as femicide and sexual violence among indigenous women and girls. Finally, the Philippines represents the Asia Pacific in terms of the involvement of girls and adolescents in armed conflict in the predominantly indigenous area of Mindanao and accompanying initiatives to address this situation.

The study adopts United Nations standard definitions and concepts. It is for example, informed by the prevailing view within the international community that no formal definition of indigenous peoples is necessary and is underpinned by the fundamental subjective criterion of self-identification and the objective characteristics of 1) distinct social, cultural and economic conditions, and 2) descent from populations which originally inhabited the country prior to colonization.⁴

For guidance on referencing people who identify themselves as indigenous, the study relies on the UNPFII's State of the World's Indigenous Peoples (2009), the International Working Group for Indigenous Affairs' annual publication The Indigenous World and Minority Rights Group International's World Directory of Minorities and Indigenous Peoples.

The study encountered some limitations as well as opportunities: As the selection of DHS modules and reporting on the outcomes by ethnicity are at the discretion of governments concerned, the study could not benefit from the richness of what such data potentially affords. Furthermore, MICS and DHS are designed for assessing the prevalence of some forms of violence (e.g., FGM/C and child marriage) and not others (e.g., human trafficking). Additionally, although the ethnic background of respondents or household head is taken into account in both surveys, the scattered nature and small sizes of indigenous populations in some countries do not allow for significant sampling.

Conversely, significant sampling is possible in countries where indigenous peoples are concentrated in specific geographical areas given that the majority of DHS and MICS collect and report on data by location in addition to other characteristics such as sex and age. Such demographic advantages exist in the case of Bolivia (Plurinational State of), India, Kenya and the Philippines from where DHS data (2008, 2005-2006, 2008- 2009 and 2008, respectively) progressively capture information pertaining to indigenous peoples by location. To a more limited extent, similar observations may also be made with respect to the MICS of the Lao People's Democratic Republic (2006) and Viet Nam (2011). The review also found that the additional step taken by India, Kenya and Viet Nam to specifically disaggregate some if not all of their survey findings by ethnicity enhances specificity in analysing the situation of indigenous populations in those countries.

As far as qualitative sources are concerned, the review found these to be patchy and scattered, spanning across a number of categories such as those which deal with violence against women and children in general, in which are some references to indigenous girls and young women.

III. Key findings

1. Manifestations of violence globally

Violence against women and girls is a pervasive violation of human rights that persists in every country in the world and cuts across all socio-economic groups. Having its roots in historical and structural inequality in power relations between males and females, it is characterized by the use and abuse of power and control in public and private spheres, and is intrinsically linked to gender stereotypes that underlie and perpetuate such violence, as well as other factors that can increase women's and girls' vulnerability to such violence.⁵

Its dimensions include physical, sexual and psychological/emotional violence in the family and community, as well as such violence perpetrated or condoned by the State. Specific forms and manifestations include domestic violence, child marriage, forced pregnancy, honour crimes, FGM/C, femicide, non-partner sexual violence and exploitation, sexual harassment, trafficking and violence in conflict situations.⁶

Although efforts are being harnessed to address the situation, more remains to be done. In the case of FGM/C, for instance, prevalence in the 29 countries in Africa and the Middle East where the practice is concentrated, has declined from an estimated 53 per cent of women aged 45- 49 being cut to an average of 36 per cent of adolescents and young women aged 15-19 being cut, but this is still a significant proportion of the young generation going through FGM/C.⁷ Similarly, despite near-universal commitments to end child marriage, one third of all girls in developing countries (excluding China) are likely to be married before age 18, and one out of nine will be married before they reach age 15 years. Most of these girls are poor, less-educated and live in rural areas.⁸

Over 67 million women aged 20-24 years old in 2010 had been married as girls. Half were in Asia, and one fifth in Africa. In the next decade, 14.2 million girls below the age of 18 will be married every year, and this is expected to rise to an average of 15.1 million girls a year from 2021 if present trends continue.⁹ Furthermore, girls, adolescents and young women are at risk of HIV/AIDS when unable to negotiate safe

sex, especially in situations of child marriage and sexual violence.¹⁰ Worldwide, one third of all new HIV cases involve young people aged 15–24, and adolescent girls are at far greater risk of contracting HIV than boys.¹¹

The hidden and clandestine nature of some forms of violence manifest place some girls and adolescents beyond detection and available protective mechanisms. Twenty-seven per cent of all victims of human trafficking detected globally are children; of these child victims, two thirds are girls.¹² While the gender and age profile of victims varies by region, the number of girls who were trafficked and detected increased from 2007 to 2010, during which time they accounted for 15-20 per cent of the total number of victims.¹³ Of the estimated 15.5 million children worldwide engaged in domestic work – considered the largest category of child labour – the majority are girls who are easily isolated and have little protection or social support, thus making them vulnerable to physical and sexual assault when performing work within the household.¹⁴

Acceptance of these forms of violence and others, along with the corresponding lack of accountability and impunity, reflect discriminatory norms that reinforce a lower status accorded to girls and women in society, particularly when the majority of cases go unreported and consequently remain concealed and unaddressed.

2. The context of indigenous girls, adolescents and young women

Violence against indigenous girls and women cannot be separated from the wider contexts of discrimination and exclusion to which indigenous peoples as a whole are often exposed in social, economic, cultural and political life.¹⁵ Challenges – such as land dispossession, conflict, insecurity, displacement, low rates of birth registration, limited access to culturally appropriate education and health services (including sexual and reproductive health), the lack of access to justice and other essential services, including social services – create conditions affecting their development, human security and the exercise of their human rights. Indigenous girls and women are also at risk of violence in communities where intra-communal and inter-communal conflicts have arisen, as well as in those communities that conform to deeply-rooted patriarchal systems and practices that relegate women and girls to subordinate roles and positions in society.¹⁶

3. Manifestations of violence against indigenous girls, adolescents and young women documented to date: Examples from Africa, Asia Pacific and Latin America

While there is a growing body of evidence on the magnitude, nature and consequences of gender-based violence globally, knowledge of its extent among specific groups such as those of indigenous background is limited and tends to vary considerably by issue and region. By relying on existing literature, the study presents illustrations of manifestations of violence which have been documented to date against the groups in the regions under study and to this extent focuses on four areas of violence, namely: (1) domestic violence; (2) harmful practices; (3) economic exploitation, sexual abuse and sexual exploitation; (4) and gender-based violence in situations of armed violence, insecurity and communal conflicts.

Domestic violence

Findings from the DHS of Bolivia (Plurinational State of) (2008) and India (2005-2006) point to a mix of results in reference to some specific forms of violence against indigenous girls and women including how their prevalence rates compare with the rest of the population.

For example, the Plurinational State of Bolivia is a country where an estimated 62 per cent of the population is indigenous; its departments of Chuquisaca, Cochabamba, La Paz, Potosí and Oruro have the highest concentration of indigenous peoples.¹⁷ DHS data show that Potosi records the highest prevalence of ever-married girls and women aged 15-49 reporting physical or sexual violence by a current or former partner (29 per cent) compared to the national average of 24 per cent. In relation to psychological violence by a current or former partner, however, Chuquisaca records the same prevalence as the national average (38 per cent) and is lower than Santa Cruz, a more cosmopolitan department which records a prevalence rate of 41 per cent.¹⁸

In India, the proportion of the population belonging to Scheduled Tribes is high in all north-eastern states where households belonging to Scheduled Tribes comprise the majority in Mizoram (95 per cent), Nagaland (89 per cent), Meghalaya (86 per cent) and Arunachal Pradesh (64 per cent). The DHS of India finds that 47 per cent of ever-

married girls and women aged 15-49 belonging to Scheduled Tribes have experienced emotional, physical or sexual violence committed by their husband, compared to 40 per cent of the total population.¹⁹ Furthermore, 16 per cent of ever-married girls and women aged 15-49 identified as Scheduled Tribes report that their husband has displayed three or more 'control behaviours', compared to 12 per cent of the total population.²⁰ Furthermore the predominantly indigenous state of Arunachal Pradesh has the highest percentage of ever-married girls and women aged 15-49 who have ever experienced different forms of spousal violence: physical or sexual (39 per cent) violence and emotional, physical or sexual (43 per cent) violence and ranks higher than the experience of girls and women of the same age in the total population – at 37 per cent and 40 per cent, respectively.²¹

Harmful practices

In plural legal systems, the simultaneous existence and operation of national legislation, customary and/or religious laws often lead to tensions and complications in the implementation of the rights of women and girls.²² This situation is particularly evident in attempts to eliminate harmful practices, which often persist because of traditional norms. Harmful practices prevail in many countries around the world, ranging from lesser-known practices such as nutritional taboos to the more commonly known practices of FGM/C, child marriage and prenatal sex selection.²³ In this research, the area found to be most extensively documented in relation to the study groups was child marriage and to a lesser extent FGM/C, both of which have other violence-related and attendant reproductive health consequences.

The Global Campaign to Stop Violence against Women finds that child marriage in the indigenous-dominated Autonomous Region of Muslim Mindanao (ARMM) of the Philippines is largely influenced by Article 16 of the Muslim Code, which sets the minimum age of marriage of both males and females at 15 years and also confers powers on sharia district courts to sanction the marriage of a girl who has attained puberty.²⁴ A total of 593 respondents from five provinces in ARMM who were younger than 18 at marriage when surveyed by Nisa Ul-Haqq Fi Bangsamoro showed that 83 per cent were aged 15-17, while 17 per cent were aged 9-14. The ages of the

respondents' husbands ranged between 11-59 years, and 57 per cent were between 17 and 21 at the time of marriage.²⁵

The ARMM also has the lowest median age at first marriage and the lowest median age at first sexual intercourse (both 19 years) among women aged 25- 29, compared to 22 and 21 years respectively for the country's general population.²⁶ Other related reproductive health data on ARMM include the region having the:

- *Lowest* percentage of girls and women aged 15-49 receiving antenatal care from a skilled provider (47 per cent), compared to 91 per cent of the total population;
- *Highest* likelihood of women aged 20- 49 delivering their babies at home (85 per cent, compared to 56 per cent of the total population) and less likely in a health facility (15 per cent, compared to 44 per cent of the total population); and the
- *Lowest* median duration of schooling (4 years for women and 3 years for men, compared to 7 and 6 years, respectively, for the total population) based on de facto household population.²⁷

The CRC Committee expressed concern at the continued practice of child marriage among indigenous girls in the Lao People's Democratic Republic. It found that the country's lack of an effective statistical database to monitor the Family Act of 1990 – the legislation that prohibits child marriage – impedes the law's implementation.²⁸

In Kenya, where early marriage and FGM/C are intertwined, the latter practice remains far more prevalent among the Somali (98 per cent), the Kisii (96 per cent) and the Maasai (73 per cent) indigenous populations than among other groups, although previous and current DHS data (1998, 2003 and 2008-2009) show a steady decline of national prevalence (38 per cent, 32 per cent and 27 per cent respectively).²⁹

Economic exploitation, sexual abuse and sexual exploitation

The review finds limited references to indigenous girls and women in the expanding research on the various dimensions of economic exploitation, sexual abuse and sexual exploitation which are issues of concern in the three regions. Within the broad array of literature, the study finds that disaggregation by both sex and ethnicity are rare and

references to indigenous girls and adolescents in particular, are made to sectors which engage young people in bonded labour, forced labour, domestic labour and human trafficking in which they are also at risk of being sold.

Despite a steady overall decline in child labour in Latin America, it remains a serious concern among indigenous peoples.³⁰ The Bolivia National Statistics Institute and ILO/IPEC finds that participation rates of male and female indigenous children and adolescents in hazardous employment is more pronounced compared to their nonindigenous counterparts in both urban and rural areas. Based on figures for the age group of between 5-17 years it suggests that 29 per cent of male and 24 per cent of female children and adolescents of indigenous background in urban areas are in these forms of employment, compared with 16 per cent and 14 per cent of their non-indigenous peers, respectively.

At rural level, although the rates for both indigenous and non-indigenous groups increase sharply (82 per cent of males and 79 per cent of females in respect of those of indigenous background and 54 per cent and 46 per cent for those who are non-indigenous), those for the former remain significantly higher.

Furthermore, in all cases, the data shows that the participation rate of indigenous girls and adolescents is consistently higher than that of non-indigenous males, non-indigenous females and in some instances, exceeds that of indigenous boys and adolescents.³¹ (Table 1 - overleaf)

In Guatemala, an estimated 65 per cent of domestic workers are indigenous girls and adolescents belong to impoverished families who often send their young female members to towns and cities, where they work an average of 14 hours per day and are often at the risk of physical and psychological abuse and sexual harassment by employers and their family members, a situation worsened by the lack of commensurate remuneration and social security.³²

Similar situations pertain in Namibia, where the Working Group on Indigenous Populations/Communities of the African Commission on Human and Peoples' Rights learned of sexual abuse of indigenous girls in domestic work settings for which there

had been police inaction even after the incidents had been reported.³³ Recruitment for domestic labour of San girls and adolescents by non-San families in Namibia is disguised as adoption, in some cases leading to trafficking to other parts of the country.³⁴

Gender-based violence in situations of armed violence, insecurity and communal conflicts

General insecurity facing a country or community may serve as a potential risk factor for violence, as it is often symptomatic of a breakdown of the rule of law and the systems established to prevent and respond to violence.

A 2012 Expert Group meeting of the United Nations Special Rapporteur on violence against women, its causes and

Table 1: Participation of children and adolescents in economic activities (%)

Area/Age Group	Boys			Girls			National
	Non-indigenous	indigenous	Total	Non-indigenous	indigenous	Total	
Bolivia							28

Urban	16	29	18	14	24	16	17
Ages 5-13	10	20	12	9	17	11	11
5-8	4	11	5	4	9	5	5
9-11	13	16	14	11	20	13	13
12-13	20	40	23	19	21	20	21
Ages 14-17	32	41	34	25	35	28	31
14-15	27	33	28	23	37	27	28
16-17	37	47	40	28	33	29	34

Rural	54	82	67	46	79	62	65
Ages 5-13	46	78	61	42	75	58	60
5-8	30	64	44	30	63	44	44
9-11	61	86	74	55	81	68	71
12-13	70	88	80	50	86	70	76
Ages 14-17	74	93	83	59	90	75	79
14-15	81	96	89	58	85	71	80
16-17	69	89	78	60	94	79	79

consequences found that gender-motivated killings or femicides emerging from the contexts of insecurity in Latin America was particularly critical for indigenous women and girls.³⁵ Indigenous women and girls have been victims of gender-based violence in conflicts such as those of Colombia, Guatemala, Mexico, Nicaragua and Peru.³⁶ The Rapporteur on the rights of women of the Inter-American Commission on Human Rights notes that the situation of indigenous women and girls is particularly critical in the context of armed conflict, given that they are already exposed to multiple forms of discrimination on the basis of race, age, ethnicity and sex in their family, community and wider social settings.³⁷ During a visit to Colombia, the Rapporteur received complaints about the use of indigenous women and girls as ‘spoils of war’ by armed actors and verified that they had often been victims of sexual violence perpetrated by these groups. She further received reports that armed groups occupying indigenous lands “had kidnapped indigenous women, collectively used them sexually, and abandoned them with impunity,” while young girls were also forced to perform domestic duties.³⁸

Primarily as a result of public and private entities’ expropriation of lands – and the ensuing resistance from indigenous communities – over the past decade, many countries in the Asia Pacific region such as Fiji, India, Myanmar, Nepal, the Philippines, Thailand and Timor-Leste have witnessed increased armed conflict, political instability and militarization, leading to insecure environments for indigenous women and girls as a whole.³⁹ The United Nations Special Rapporteur on the rights of indigenous peoples specifically documents evidence of numerous cases of gang-rape, sexual enslavement and killing of tribal women and girls involving parties to conflicts in a number of countries and was concerned that these acts had not been investigated and prosecuted.⁴⁰

Situations of inter-communal and intracommunal conflicts involving indigenous communities in Africa appear much more documented in contrast to other forms of conflict. Such conflicts have been common among and between the Pokot, Turkana, Marakwet and Samburu of Kenya over issues such as diminishing water resources for animal grazing and worsening climatic conditions, leading to competing access for land.⁴¹ Cross-border conflicts have also erupted between pastoralist communities located along border lands linking Kenya (Turkana and Pokot), South Sudan (Topsa) and Uganda (Karimojong).⁴² Another source notes long standing and prevalent inter-clan and inter-ethnic conflicts between the Gurgura and Issa clans located in the Erer district of Ethiopia's Somali region for the same afore-mentioned reasons and resulting in similar consequences for women and girls.⁴³

Identical contexts and situations have emerged among the Tuareg, Bororo, Wodaabe and the Toubou pastoralists of Niger; the Basarwa of Botswana; the Bagyéli of Cameroon; the Twa of Burundi, Rwanda and Uganda; and the Twa, Bongo and Mbendjéle of the Republic of Congo.⁴⁴ Previously dealt with through traditional dispute mechanisms, such conflicts have assumed fatal dimensions for men, women and children, particularly within the context of the proliferation of accessible small arms, high-powered and other assorted assault rifles in some of these areas.⁴⁵

4. What are the gaps in knowledge?

Critical gaps in research identified in this study potentially serve to shape a future research agenda. The study elicits more in-depth appreciation of two major areas, namely: 1) the full extent to which indigenous women and girls are affected by the different forms of violence identified in this research (i.e., domestic violence, harmful practices, economic exploitation, sexual abuse and sexual exploitation, and gender-based violence in situations of armed violence, insecurity and communal conflicts) and others documented in the United Nations Secretary-General's studies on violence against women and violence against children. Additionally, attention should be paid to different forms of intersecting inequalities as reflected in the experiences of indigenous girls and women with disabilities and those located in rural areas. The research should be undertaken from the perspective of different settings (e.g., domestic, education, employment, care and justice institutions and the community at large); and 2) effective

strategies for preventing and responding to violence against indigenous girls and women, including documenting lessons learned and assessing the impact of existing legal, policy and institutional reforms. A research agenda must furthermore take into account identified gaps in data by region. For example, data on the situation of indigenous communities in Africa is commonly lacking, suggesting a need for technical assistance to address the paucity of data in that region.

5. On-going national level interventions to address violence against indigenous girls and young women and the challenges in implementation

The study presents an overview of ongoing prevention, protection and response efforts to address violence against indigenous girls and women. They include selected constitutional, legislative and institutional reforms, to strengthen the protective environment for indigenous girls and women, as well as efforts to prevent and respond to such violence. While some of these efforts appear promising, gaps such as those relating to limited capacities of implementing agencies to fulfil their mandates persist. In particular, there has been limited success in addressing obstacles related to factors such as language barriers, lack of confidentiality in procedures for reporting of abuse, geographic remoteness of indigenous territories, patriarchal and discriminatory attitudes of service providers, law enforcement and judicial personnel, the culture of impunity and limited awareness of the rights of indigenous peoples in general and women and girls in particular. The study establishes that interventions needed to address violence against indigenous girls and women cannot be separated from broader initiatives with respect to women and girls in general, and that efforts are needed to ensure that the interests and rights of indigenous girls and women are taken into consideration when implementing such broader violence prevention and response strategies.

6. Proposed actions moving forward

The study concludes with a set of 6 principles and 10 recommendations that complement and reinforce those of national, regional and global human rights systems, the UNPFII and the Fifty-seventh Session of the Commission on the Status of Women of 2013, which was held on theme ‘Elimination and prevention of all forms of violence against women and girls.’

The proposed recommendations of this study are to be adapted to suit specific country and regional contexts. They call for (1) enhancing efforts at data collection and analysis to address the ‘statistical silence’ around violence against indigenous girls and women by ensuring that data from national household surveys such as DHS, MICS and CLS are fully analysed and reported by ethnicity. A research agenda must take into account the prominent gaps in data on specific issues by region and in particular the extremely thin information on indigenous girls and women in the Africa region; (2) addressing the structural, underlying and risk factors that lead to violence against these groups. These factors include poverty, exclusion and limited access to quality services such as education, health (including reproductive health), justice services, social welfare services, birth registration, the elimination of de facto and de jure discrimination and discriminatory attitudes towards indigenous peoples in general, patriarchal and stereotyped notions of the inferior status of indigenous girls and women in both indigenous and non-indigenous settings, and gaps in customary, religious and statutory laws related to the minimum age of marriage; (3) tackling impunity and the lack of redress and enforcement through strengthening of laws, and promoting values and practices of indigenous communities which serve as positive protective factors against violence; (4) improving social welfare services and complaints and reporting mechanisms such as helplines by ensuring that they are accessible, appropriately resourced, and age, gender and culturally appropriate; (5) increasing resource allocation, capacities and coordination in policy implementation among agencies responsible for promoting and protecting the rights of indigenous girls and women; and (6) making visible and integrating the study findings into on-going global processes such as the 2014 World Conference on Indigenous Peoples, the International Conference on Population and Development Beyond 2014 review process and the Post-2015 Development Agenda.

” 1.1 Introduction

The United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (UNDRIP) adopted in 2007 marked a watershed in the history of indigenous peoples. It called for actions to address the common experiences of discrimination and exclusion faced by the estimated 370 million indigenous peoples across 90 countries.⁴⁶ In particular, Article 22 of the UNDRIP calls on States “to take measures, in conjunction with indigenous

peoples, to ensure that indigenous women and children enjoy the full protection and guarantees against all forms of violence and discrimination.”

To this effect, the United Nations Permanent Forum on Indigenous Issues (UNPFII) held its annual International Expert Group meeting in 2012 on the theme of ‘Combating violence against indigenous women and girls: Article 22 of the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples.’⁴⁷ The meeting sought to address the deficit in quantitative and qualitative information on the nature, causes and extent of violence against indigenous women and girls as well as its impact on the full realization of their rights.

In support of this effort, and in response to a recommendation of the Forum at its Fifth session in 2006 (Box 1.1), the United Nations Children’s Fund (UNICEF), the United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women (UN Women), the United Nations Population Fund (UNFPA), the International Labour Organization (ILO) and the Office of the Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children agreed to support a literature review of existing information on violence against indigenous girls, female adolescents and young women (referred more briefly to as ‘indigenous girls and women’) as a basis for future in-depth research.

Box: 1.1 UNPFII Fifth Session recommendation to United Nations agencies “The Permanent Forum recommends that appropriate United Nations organizations, including the United Nations Development Fund for Women (UNIFEM)⁴⁸ and the United Nations Children’s Fund (UNICEF), as well as States, take immediate action to review and monitor the situation of indigenous women and provide comprehensive reports on violence against indigenous women and girls, particularly sexual violence and violence in the context of armed conflict. Indigenous women must be full participants in this process.” Source: Report of the Fifth Session (15-26 May 2006)

By focusing on these groups, the study makes an important contribution to the existing state of knowledge on violence against women and girls as a whole. It furthermore presents a timely opportunity to inform on-going development and human rights agenda settings such as the 2014 World Conference on Indigenous Peoples, the International Conference on Population and Development (ICPD) Beyond 2014 review process and

the Post-2015 Development Agenda, all of which place issues of inequality, discrimination and exclusion at the core of their objectives.⁴⁹

1.2 Research objectives

This study represents the first attempt at consolidating existing evidence on violence against indigenous girls and women. It reflects an urgent desire by the United Nations partner agencies involved to contribute to the accelerated implementation of the UNDRIP, the Convention on the Rights of the Child (CRC), the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) and other relevant instruments.

It complements broader initiatives of the UNPFII and related organizations on issues affecting indigenous peoples. It also builds on the United Nations Secretary-General's study on violence against children, his in-depth study on all forms of violence against women and the studies' follow-up processes (particularly as conducted by the Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children and the Fifty-first and Fifty-seventh sessions of the Commission on the Status of Women), as well as his report on the status of the CRC, with a focus on the rights of indigenous children.⁵⁰ It is further informed by the International Indigenous Women's Forum's Mairin Iwanka Raya, a companion report to the Secretary-General's in-depth study on all forms of violence against women.⁵¹

These three reports of the Secretary-General reaffirm the concerns of the UNPFII of the urgent need to improve data collection and information systems in order to identify vulnerable subgroups, inform policy and programming, and track progress towards the goals of condemning, preventing and punishing violence. Given the paucity of data, the study is not intended to be exhaustive, conclusive or comprehensive but rather illustrative of documented evidence revolving around three main areas of investigation, namely:

- (1) The interface between the historical, political, economic, social and cultural contexts of indigenous peoples, including the structural, underlying causes and risk factors associated with violence against indigenous girls and women;

(2) The different manifestations of violence documented against these groups in different settings, with an emphasis on domestic, community and health (including sexual and reproductive health) in the regions under study; and

(3) On-going national level initiatives in the fields of prevention, protection and response to violence and the challenges associated with their implementation.

1.3 Methods, sources, scope, opportunities and limitations

The study was undertaken through a systematic desk review of quantitative and qualitative sources spanning between 2000 and 2013 to reflect the period from when a substantial number of relevant studies and surveys were initiated.

Country reports of Demographic and Health Surveys (DHS), Multiple Indicator Cluster Surveys (MICS) and Child Labour Surveys (CLS) undertaken through the ILO/IPEC Statistical Information and Monitoring Programme on Child Labour (SIMPOC) were used to assess and collate information on various forms of violence affecting indigenous girls and women.⁵² MICS and DHS estimate the proportion of women who were first married by 15 and 18 years, respectively. They also collect data on attitudes towards wife-beating, the prevalence of child labour, female genital mutilation/cutting (FGM/C) and the percentage of children aged 0-5 whose births have been registered. The DHS module on domestic violence collects data on physical, sexual and emotional violence among girls and women aged 15-49, while MICS in addition collects data on child disciplinary practices. With variations in scope by country, child labour SIMPOC surveys are used to monitor different aspects of the worst forms of child labour as defined by ILO Convention 182.

Qualitative sources included the information databases of the UNPFII, the United Nations Secretary-General's UNiTE to End Violence against Women Campaign, United Nations agencies, academic institutions, reports of Member States and civil society organizations to treaty bodies (in particular the Committee on the Rights of the Child (CRC Committee), the Committee on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW Committee) and their concluding observations and recommendations), the Universal Periodic Review (UPR), reports of United Nations

special procedures and mechanisms, ILO supervisory bodies, and regional and national human rights institutions.

As the findings of the study will be used to inform policy, planning and implementation at country level, it was necessary to ensure that the geographical focus reflects a blend of low- and middleincome contexts pertinent to the development objectives of the United Nations partners involved in this study. This decision was strengthened by a review of national Millennium Development Goals reports undertaken by the UNPFII on countries based in Africa, Latin America and Asia Pacific regions that highlight significant gaps in data on the development concerns and priorities of indigenous peoples.⁵³ A preliminary review of the literature on violence against indigenous women and girls also undertaken prior to this research found that most countries in these regions (with the exception of Australia and New Zealand in the Pacific) are under-researched in comparison with Europe and North America, where data on indigenous women and girls tend to be comparatively available.

Regional perspectives were balanced with country perspectives on some specific forms of violence for in-depth study. Two criteria were used to select one country per region for in-depth study on one specific form of violence: the availability of information that captures a specific form of violence against either one or more of the groups under study and evidence of on-going initiatives to address that specific form of violence. On that basis, Kenya was selected as a case study in the Africa region given available evidence on the prevalence of FGM/C among indigenous communities and promising legislative developments in this field. For Latin America, Guatemala was selected to highlight its widely documented experience as a post-conflict country and on-going legislative and institutional reforms aimed at addressing issues such as femicide and sexual violence among indigenous women and girls. Finally, for the Asia Pacific region, the Philippines was studied to gain insights into the experiences of the involvement of girls in situations of armed conflict in the predominantly indigenous area of Mindanao.

The study adopts relevant United Nations standard definitions and basic concepts. It is grounded in the prevailing view within the international community that no formal definition of indigenous peoples is necessary. It is therefore underpinned by the fundamental subjective criterion of self-identification and the objective characteristics

of 1) distinct social, cultural and economic conditions, and 2) descent from populations which originally inhabited the country prior to colonization.⁵⁴

To this extent, it also takes into account the perspectives of the three global bodies that have been established to advance the cause of indigenous peoples: the UNPFII, the Expert Mechanism on the Rights of Indigenous People and the United Nations Special Rapporteur on the rights of indigenous peoples. It also draws on regional bodies such as the Working Group of Experts on Indigenous Communities/Populations of the African Commission on Human and Peoples' Rights (ACHPR) and the InterAmerican System of Human Rights. For guidance on referencing people who have identified themselves as indigenous, the study relies on the 2009 UNPFII Publication State of the World's Indigenous Peoples, the International Working Group for Indigenous Affairs' annual publication The Indigenous World and Minority Rights Group International's World Directory of Minorities and Indigenous Peoples.

The study encountered some limitations as well as opportunities: As the selection of DHS modules and reporting on the outcomes by ethnicity are at the discretion of the governments concerned, the study could not benefit from the richness of what such data potentially affords. Furthermore, MICS and DHS are designed for assessing the prevalence of some forms of violence (e.g., FGM/C and child marriage) and not others (e.g., human trafficking). Additionally, although the ethnic background of respondents or household head is taken into account in both surveys, the scattered nature and small sizes of indigenous populations in some countries do not allow for significant sampling.

Conversely, significant sampling is possible in countries where indigenous peoples are concentrated in specific geographical areas given that the majority of DHS and MICS collect and report on data by location in addition to other characteristics such as sex and age. Such demographic advantages exist in the case of Bolivia (Plurinational State of), India, Kenya and the Philippines from where DHS data (2008, 2005-2006, 2008- 2009 and 2008, respectively) progressively capture information pertaining to indigenous peoples by location. To a more limited extent, similar observations may also be made with respect to the MICS of the Lao People's Democratic Republic (2006) and Viet Nam (2011). The review also found that the additional step taken by India, Kenya and Viet Nam to specifically disaggregate some if not all of their survey findings by

ethnicity enhances specificity in analysing the situation of indigenous populations in those countries.

As far as qualitative sources are concerned, these tended to be patchy and scattered, spanning across the following categories of issues from which data was extracted: violence against all populations in general; violence against women in general, with some references to girls and young women; violence against indigenous women in general, with some references to indigenous girls and young women; the status of indigenous girls and adolescents with some references to violence; violence against children in general, with some references to indigenous children, including girls; and general information on socio-economic indicators and overall situations of insecurity in some regions and countries.

1.4 Structure of the report

The report consists of the following additional six sections:

Section II – Global perspectives and contexts. This section places violence against indigenous girls and women within the overall context of the universality of violence, sets out the conceptual framework of the study and highlights relevant international and regional human rights instruments, mandates and mechanisms referenced in the study.

Section III – The contexts of indigenous peoples and the interface between structural and underlying causes and risk factors for violence against indigenous girls and women. This section examines how these underlying causes and risk factors for violence e.g., gender inequality and discrimination; poverty, exclusion and limited access to services; impact of stigma and discrimination on access to and quality of services, lack of legal recognition and identity and dispossession from ancestral lands lead to the risk of violence.

Section IV – Manifestations of violence against indigenous girls and women. This section highlights documented forms of violence against indigenous girls and women in the three regions under study.

Section V – Case studies from Kenya, the Philippines and Guatemala. This section presents specific case studies from three countries on one particular form of violence and the accompanying reforms of governments to address them.

Section VI – Overview of on-going national level initiatives of relevance to address violence against indigenous girls and women and the challenges of implementation. This section outlines on-going national level prevention, protection and response efforts targeted at addressing violence and the challenges of implementation.

Section VII – Conclusion and recommendations with guiding principles. This section sets out the conclusion followed by six principles and ten recommendations to guide the way forward in accelerating efforts towards addressing violence against indigenous girls and women.